

Version control pt LL nr

Sunday, October 4, 2020 9:56 PM

17

19

18

Comenzi interesante c

Sunday, October 4, 2020 10:01 PM

```
system("pause");
```

`acData [i][j] = (*(acData + i) + j)` —————->2D array in form of pointer.

28.09. - 05.10. 2020 - grecia antica

Sunday, October 4, 2020

10:12 PM

1. premisele si caracteristica generala a filosofiei din grecia antica
2. perioada preclasica
3. perioada clasica
4. perioada elenoromana / postclasica

Premisele care au dus la aparitia filosofiei in grecia antica sunt :

premise legate de specificul inteligentei grecilor care se caracteriza prin :

imaginatie artistica prin care este explicata arta greaca .

reflexia critica prin care grecii supun analizei continue a cunostintelor chiar si inprumutate din orient datorita careia sunt dezvaluite principiile si legile datorita carora este fundamentata gandirea stiintifica .

specificul religiei grecilor care nu a cunoscut teocrazia ca in orient. Aceasta religie pune accentul pe respectarea ritualurilor ceea ce face posibila libertatea cugetării a sufletului, care și a fost condiția fundamentală de constituire a unei gândiri filosofice radical contrare celei mitico religioase.

dezvoltarea economiei grecilor prin industrie și comerț maritim.

democrația . principiu care reglementează viața atât în interiorul polisului cât și dintre polise.(polis - oraș stat)

ășezarea geografica care face ca grecii la răsărit să marginească cu popoarele orientale de unde au și împrumutat elemente progresive din cultura acestora.

Gândirea filosofică nu ar fi fost posibilă dacă nu ar fi existat o pregătire spirituală anterioară.

Aceasta a fost efectuată de :

teogoniile lui Heseod care abordează problema originii zeilor

cosmogoniile lui Homer care abordează problema originii cosmosului

orfeismul - religie orientală care postulează existența sufletului și necesitatea mântuirii lui

Istoria filosofiei Elene cuprinde un interval de timp de lungă durată în dependență de criteriul problematicii distingem următoarele perioade :

perioada preclasică (sec 7 - 5 înainte de erei noastre) - problema principală abordată este problema cosmologică iar noțiunea principală este substanța - element constant și însuși nesupus schimbării transformării;

perioada clasică (sec 5 - 4 înainte de erei noastre) - este abordată problema cunoștinței prin prisma morală :

a. În ce măsură cunoștința asigură fericirea?

perioada post-clasică (sec 4 înainte de erei noastre sec 6 era noastră) - caracteristica principală este eclecticismul iar problemele principale abordate sunt :

problema fericirii

problema mântuirii sufletului

Școlile filosofice se împart :

a. școli morale :

stoicismul

epicurismul

scepticismul
probabilismul

b. școlile religioase :

neoplatonismul

neopitagorismul

școala Iudeică din Alexandria

Prima școală filosofică apare în orașul Milet

Reprezentanții : Thales, Anaximandru, Anaximenu

Problema abordată este cosmologică, originea lui, după Thales principiul cosmosului este apa, apeiron, aer.

Thales - matematician care s-a născut în Babilon, a descoperit că raza este jumătate din diametru.

Anaximandru - a ajuns la finicieni de unde a obținut cunoștințe de astronomie, a schițat prima hartă în Europa.

apeiron - substanțe finite ...

Anaximenu -

Meritul filosofilor din Milet constă în aceea că au formulat legea care face posibilă ulterior cercetarea obiectivă a cosmosului : Ordinea prin legi logice a rațiunii este identică cu ordinea prin legi a naturii.

05.10.2020

Filosofi greci:

- Heraclit
 - Lupta dintre elementele contrarii este principiul existenței , existența este veșnică iar repausul este nimic.
- Parmenide
- Pytagora
- Platon

Reprezentanții școlii din Elea:

Ei susțin că cosmosul trebuie să îi fie atribuit existență pură, constantă , neschimbătoare, unică, plinul.

- Xenofon
 - Silloy - opera care a fost considerată ateistă.
El a năvălit și a murit. În această operă a luat în derâdere politeismul . Revenind din caracteristica fundamentală a puterilor supranaturale reiese că este o singură putere supranaturală. Dumnezeu are o formă sferică. El atribuie pământului forma sferică.
- Parmenide
 - A susținut că existența este statică și neschimbătoare, grecii foloseau logica și a adus argumente logice:
 1. Dacă un lucru există el este gândit dacă este gândit el este definit . Dacă este gândit și definit el există.
 2. Non existența nu poate fi gândită nici definită deci nu există.
 - Concluzii non existența nu există.
 - Existența nu se schimbă fiind că nu există non existența.
 - El a scris o lucrare în care a menționat că există 2 căi de cunoaștere:
 1. Rațiune - abstracții
 2. Simțuri - mișcare - opinii

Modificări referitor la conceptul filosofic al naturii

1. Substanța nu este unică ci multiplă
 2. Mișcarea se datorează unirii și separării elementelor din care este alcătuită substanța.
- Empedocle - susține că există 4 elemente stihice:
 1. Apă
 2. Aer
 3. Foc
 4. Pământ
 - Anaxagora - a susținut că homeomerii sunt substanțe care au calități. A dorit prin ei să explice fără puterile supranaturale schimbările supranaturale.
 - Nous - o forță supranaturală care ordonează mișcarea homeomerilor.
 - Leucipe - întemeietorul școlii filosofice din Abdera însă nu sau păstrat lucrările lui.
 - Democrit - ucenicul lui Leucipe. A susținut că există ființa și neființa. Existența este plinul format din substanțe indivizibile. Ființa este materie formată din atomi care sunt elemente indivizibile indestructibile. Atomii au însușirea de bază mișcarea. Acceptarea existenței golului a fost necesară pentru a accepta noțiunea de mișcare a atomilor.
El este întemeietorul întemeismului mecanicist. - în natură nu există mișcare întâmplătoare.
El a susținut că și sufletul este alcătuit tot din atomi. Atomii sunt într-un număr infinit.

Eristica - artă care nu are scop obținerea adevărului ci detronarea adversarului prin diverse trucuri și jocuri psihologice. Are la bază un concept filosofic înaintat de Protagora.

- Protagora - a pus întrebarea există oare adevăr? Și a răspuns că nu există. Protagora a limitat cunoașterea la simțuri și a negat folosul rațiunii. Teza lui : „Omul este măsura tuturor lucrurilor, celor care există pentru că există și celor care nu există pentru că nu există”
Protagora a întemeiat o concepție subiectivă și relativă a cunoașterii.

Meritul sofistilor constă în cotitura radicală de la problema cosmosului la problema cunoașterii și a omului.

Acasă de pregătit întrebări.

Filosofia Clasică

Socrate s-a ocupat de problema adevărului. El a descoperit în om ce este etern, static și absolut : **rațiunea**.

Și - a pus ca scop reformarea socială .

„Există oare adevăr?”

Răspuns „Categoric Da”. În sufletul adormit al fiecărui individ. Ignoranța este mai gravă ca eroarea fiind că eroarea poate fi îndreptată pe când ignoranța nu poate fi remediată. „El era ciotkii pentru că punea întrebări ciotkie.”

Dialectica - metodă de a descoperi adevărul care este alcătuit din :

- a. Inducție -
- b. Noțiune -
- c. Definiție -

Maieutica - metodă de a descoperi adevărul utilizată de Socrate. Fiind că este un proces chinuitor.

Problema adevărului - eudemonista

Edamios - din greacă fericire.

El clasifică virtuțile ca fiind cunoștințe care pot fi învățate . Virtuția supremă este înțelepciunea.

Următoarele după importanță :

2. Curajul
3. Pietatea
4. Echitatea

Identic sau =

binele=cunoștința=adevărul=legea=ordinea

răul=ignoranța=necunoștința legilor=haosul

~„Bărbatul fericit are logica”

- Platon - este preocupat de problema adevărului. Are ca personaj principal pe socrate. Are și lucrări în formă de monolog.
Adevărul după platon este cunoștința generală esențială care se numește ideie și se afla în lumea ideilor.
El crede că există lumea ideilor și lumea lucrurilor sensibile (unde trăim noi aproape egală cu non existența). Adevărata lume este lumea ideilor.
Ierarhie a ideilor , idea ce-a mai complexă este binele.
În fiecare lume există o metodă de cunoaștere diferită.
Tipuri de suflete:
 1. Vulgar - meșteșugarii țărani
 2. Curajos - militarii
 3. Rațional - filosofi

Tema pe acasa 6.10

Tuesday, October 6, 2020 2:58 PM

1. Sofistii si socrate

Deși Socrate într-o operă a fost ilustrat ca liderul sofistilor el susținea că este exact opusul lor . Cuvântul „sofist” înseamnă „tip înțelept”, literalmente, și și-au câștigat existența învățând atenienii cum să facă argumente inteligente în instanță.

Sofiștii erau deseori și filosofi. Și - nu este surprinzător, având în vedere natura profesiei lor - filosofia lor a avut tendința de a fi foarte sceptică și a pus sub semnul întrebării valoarea absolută a oricărui așa-zis „adevăr”. Mulți s-au lăudat că ar putea folosi cuvinte pentru a face „cazul mai slab să pară cu atât mai puternic”. În ceea ce privește etica, ei au avut tendința de a afirma că totul este relativ și o chestiune de simplă opinie.

Socrate și Platon, pentru a judeca din dialoguri, credeau exact opusul. Dialogurile sunt dedicate descoperirii adevărului obiectiv despre chestiuni foarte elementare, precum justiția și natura stării ideale. Socrate, în aceste dialoguri, recunoaște că descoperirea adevărului unor astfel de probleme de greutate nu este o sarcină ușoară ... dar el presupune că adevărul obiectiv EXISTĂ și căutarea merită. Iată ce înseamnă „lumea platoniană a formelor”. Fiecare concept corespunde unei forme pure și obiective din lumea gândirii, conform filosofiei socratice. Și cheia pentru a atinge este prin Rațiune, nu prin Scepticism.

Deci Socrate ar fi primul care îi acuză pe sofisti („băieți înțelepți”) că folosesc cuvintele ca un fel de joc pseudo-intelectual pentru a arăta că poți dovedi orice - mai degrabă decât să folosești Rațiunea într-o căutare sinceră a adevărului, ceea ce el a fost despre.

2. Filosofia lui platon

Mintea este simțul sinelui și dorește o înțelegere a Formelor. Sufletul este forța motrice din spatele corpului și minții. Platon susține că sufletul este etern și, în lucrările sale ulterioare, se jucă cu ideea vieții de apoi. El explică, de asemenea, sufletul ca având trei funcții - rațiunea, emoția și dorința.

În dialogurile sale, Platon a discutat orice fel de idee filozofică , inclusiv Etica (cu discuții despre natura virtuții), Metafizica (unde

subiectele includ nemurirea, omul, mintea și realismul), Filosofia politică (unde subiecte precum cenzura și idealul sunt discutate), Filosofia religiei.

Platon credea că Formele (sau Ideile) sunt entități ontologice neschimbătoare, care există în afara minții noastre și sunt perfecte și eterne, aspatiale și atemporale, non-fizice, dar și extra mentis . Ele sunt adevărata natură a lucrurilor pe care le experimentăm, care nu sunt altceva decât o umbră a Formelor în sine. Ideile sunt în toposul huperouranios (locul dincolo de cer). Putem considera ideile un fel de arhetipuri, dar ele sunt, de asemenea, singurul mod în care putem cunoaște lucrurile, deoarece Platon credea că sufletele noastre (nemuritoare) trăiau în huperouranios înainte de a intra în corpurile noastre și acolo au intrat în contact cu ideile. Când întâlnim lucruri, ne amintim acele forme, apoi „cunoașterea înseamnă amintirea” (Reminescență). După moarte, sufletul se întoarce la huperouranios și ciclul se repetă.

3. Filosofia lui aristotel

Lui Aristotel îi plăcea să analizeze și să clasifice lucruri.

Aristotel susține că existența este o ierarhie de forme de la cele mai simple până la cea mai complexă formă a formelor - demiurgul . Înaintând o analiză a materiei vii filosoful grec susține că esența acestora constituie sufletul și înaintea o clasificare :

1. Suflet vegetativ - are însușirea de a asimila substanțele necesare pentru existență ;
2. Suflet senzitiv - include însușirile sufletului anterior plus mișcarea și orientarea în spațiu ;
3. Sufletul rațional - însușirea de a gândi rațional plus însușirile sufletelor anterioare ;Aristotel distinge la nivelul sufletului rațional :
 - a. intelectul pasiv care este cunoașterea prin simțuri individuală particulară și care moare odată cu corpul;
 - b. Intelectul activ - însușire generală speciei umane prin care cunoaștem formele esențelor din lucruri.

4. Filosofia epocii eleniste

a. Școala cinică

Cinismul s-a distins printr-o manifestare care a sfidat orice convenție sau normă socială. Cinicul pledează pentru viața naturală, apropiată de animalitate și acuză normele sociale impuse convențional, prin urmare împotriva firii. Filosofii cinici erau preocupați de problemele etice. Considerau că scopul vieții este fericirea iar ea nu putea fi atinsă decât prin virtute. Cinismul antic implica o practică ascetică a virtuții.

Aristotel spune că părerea cinicilor era următoarea: nu se poate spune decât „un singur lucru despre un lucru”. Antistene susținea că unui lucru nu i se poate atribui nici un epitet, nu putem afirma propoziția „omul este bun” ci doar „omul este om” și „bunătatea este bună”. Concluzia lui Antistene este că există doar individualul senzorial și nu concepte generale. În Metafizica, Aristotel se referă la simplitatea teoriei lui Antistene, teorie din care rezulta că aproape orice propoziție este adevărată iar definiția conceptului imposibilă.

Reprezentanții cinismului sunt: Antistene, Diogene, Crates, Hipparchia, Metrocle, Monimos și Onesicritos.

b. Scoala sceptica

termenul scepticism își are originea în limba greacă, însemnând cercetare, îndoială, dubiu. Sceptic este cel care neagă posibilitatea cunoașterii adevărului sau, mai precis, admite ideea unui lucru gândit, însă - întrucât noțiunea obiectului real se bazează pe datele furnizate de simțuri, care dau percepții înșelătoare și variabile în timp - se îndoiește că reprezentării unui lucru în gândire îi corespunde realitatea fizică a lucrului gândit.

Scepticismul "Noii Academii", reprezentat prin Arkesilaos din Pitane (315 - 240 î.Chr.), Karneades din Kyrene (214 - 128 î.Chr) și Philon din Larisa (158 - 84 î.Chr.). Înăuntrul Academiei platonice s-a dezvoltat un curent critic în problema cunoașterii, reprezentat prin Arkesilaos, care revine la agnosticismul socratic. Acest punct de vedere a fost atenuat în forma unei teorii persuasive a probabilității de către Karneades, întemeietorul "Noii Academii", care prin intermediul urmașului său, Philon din Larisa, a exercitat o influență deosebită asupra modului de gândire al lui Cicero. Astfel, nu ceea ce este adevărat guvernează acțiunile noastre, ci, pur și simplu, ceea ce este probabil.

Neopirronismul. În fine, Enesidemos din Knossos (ca. 80 - 10 î.Chr.) și Agrippa zis "Scepticul" (către sfârșitul ultimului secol î.Chr) revin la principiile vechiului pirronism. Ideile lor sunt cunoscute mai ales din scrierile lui Sextus Empiricus (160 - 210 d.Chr.). Cei doi filosofi greci au întocmit o serie de "tropi" (τροποι), argumente fundamentale pentru a demonstra dogmaticilor necesitatea suprimării oricărei judecăți definitive asupra oricărei probleme. Negarea radicală a adevărului trebuie înțeleasă, nu ca o afirmație indiscutabil adevărată, ceea ce ar contrazice însuși principiul de bază al scepticismului, ci ca o negație care neagă propriului său conținut, dar și pe ea însăși.

c. Scoala lui epicur

Epicureismul, școală filosofică numită astfel după numele

filosofului Epicur (Επικουρος, 341 - 270 î.Chr), fondată de acesta la Atena în jurul anului 306 î.Chr., este axată pe căutarea fericirii și a înțelepciunii, având ca ultim scop atingerea ataraxiei, o stare de liniște absolută a spiritului. Pentru a evita suferința, trebuie evitate sursele acelor plăceri, care nu sunt nici naturale, nici necesare. Epicureii nu preconizează căutarea cu orice preț a plăcerii, cum este de multe ori înțeles în mod eronat, ei văd în filosofie instrumentele esențiale pentru obținerea fericirii (Tetrapharmakos):

Liberarea oamenilor de teama de divinități, demonstrând că zeii, în splendoarea lor, nu se preocupă de ceea ce se întâmplă cu oamenii.

Liberarea oamenilor de teama de moarte, demonstrând că aceasta nu reprezintă nimic pentru oameni, din moment ce "când noi existăm, nu există moarte, iar când e moarte, nu mai existăm noi".

Demonstrarea posibilității de a obține plăcerea.

Demonstrarea limitării răului, adică a caracterului de scurtă durată a durerii.

Epicur își bazează gândirea sa pe trei principii: logica sau canonica, fizica (atomismul) și etica (semi-ateismul).

Principiu după care senzația este singurul criteriu al adevărului ("sensism") și al binelui (care se identifică cu plăcerea).

Atomismul, principiu preluat de la Democrit, prin care se explică formarea și transformarea lucrurilor prin unirea și separarea atomilor. Nașterea senzațiilor derivă din acțiunea atomilor proveniți de la lucruri asupra atomilor spiritului.

Principiu conform căruia zeii există într-un spațiu între universuri (intermundia), dar nu se preocupă de mersul lucrurilor terestre, de lumea materială, cu atât mai puțin de viața oamenilor. În consecință, singura fericire este plăcerea, corespunzătoare nevoilor naturale necesare, care rezultă din absența durerii (aponia) și neliniștii (ataraxia). Limitarea calitativă și cantitativă a plăcerilor este instrumentul virtuților morale, caracteristică condiției umane.

d. Școala stoică

Stoicismul, creat de Zenon din Citium în secolul al IV-lea î.Chr., este o filosofie raționalistă, recomandând o viață în conformitate cu legile naturii, pentru a atinge astfel înțelepciunea și fericirea. Filosofia stoică este un întreg coerent, o filosofie sistematică a totalității, care, pornind de la logică și trecând prin legile fizicii, are ca scop final - ca și alte doctrine filosofice elenistice - normativile morale, etica. În conformitate cu logica stoică, orice cunoaștere își are originea în impresiile reale ale lucrurilor date de simțuri, care

sunt înregistrate de spirit sub forma percepțiilor. Aceste percepții, confirmate prin experiențe repetate, se dezvoltă silogistic și devin concepte logice. Demonstrarea adevărului derivă din forța persuasivă exercitată de impresiile percepute asupra spiritului. Orice adevăr are o corespondență corporală. Prin "corporal", stoicii recunosc două principii: materia și forța ("logos"), aspecte de fapt identice, depinzând de unghiul sub care sunt considerate. Nimic în lume nu are o existență independentă, totul este interconectat într-un lanț causal, în acord cu legile naturii]. Un comportament în conformitate cu principiile naturale rezultă în virtute, binele absolut și scopul ultim al vieții, singura rețetă pentru obținerea fericirii.

Întrebări

1. Cum a clasificat Aristotel sufletul?
Suflet vegetativ, senzitiv și rațional.
2. Ce este logica?
Logica este știința despre principiile și legile fundamentale corecte.
3. Care sunt elementele lumii sublunare a lui aristotel?
apa , pământ ,aer foc,

12.10.2020 - tot grecia antică

Monday, October 12, 2020 9:49 AM

//bred

Scoala „nustiu cum” explicatii plimbare / plopi

Unele lucrări nu sunt în formele lor originale

//sfarsit

Andronicos inainteaza urmatoarea clasificare a opoerelor lui aristotel

1. Opere de metafizica (prima filosofie) meta din greaca inseamna după cele fizice / empirice
2. Opere de fizică
3. Opere de etică, politică, economie.

Aristotel este primul filosof care înaintează o clasificare a științelor:

1. Științe teoretice - filosofia/metafizica, fizica, matematica, teologia
2. Științe practice - retorica, politica, economia.
3. Științe poetice - poezia, arta, muzica, sculptura

Știința pregatitoare anterioară lora este logica numită organon instrument de analiză.

Organon

Analitica

Logica

Logica este știința despre principiile și legile fundamentale corecte. Ca și pentru Platon la Aristotel esența lucrurilor este identică cu forma de exprimare pe care o numește Categorie, a analizat si inaintat 10 categorii prin care poate fi reprezentată existența Insa pentru dezvaluirea adevarului nu este suficient de a analiza categoriile mai este necesar sa analizam metodele si procedeele de inferență a noțiunilor.

El a analizat și înaintat 2 metode :

1. Metoda apodictică care pornește de la analiza premizelor sigure și se ridică până la concluzii la fel sigure, apodictica servește știința.
2. Dialectica metoda care pornește de la analiza premiselor relative și se ridică la concluzii la fel relative. Dialectica servește retorica.

Aristotel a sintetizat tot materialul gandirii rationale, si a analizat procedeele logice.

A descoperit 2 procedee logice

1. Inductia
2. Deducția

Aristotel susținea că o cercetare se incepe cu inducția însă aceasta nu este suficientă, acordând o atenție sporită deducției.

Fizica lui Aristotel

Fizis din greaca inseamna natura

Fizica este știința despre natură , aristotel susține concepția geocentrică a cosmosului, referinduse la structura corpului material el susține că acesta este alcătuit din legătura eclectică a două perechi de elemente: Cald rece; Umed uscat

Aristotel înaintează o structură ierarhică a cosmosului independentă de criteriul perfecțiunii :

1. Lumea sublunară - alcătuită din 4 elemente - apa , pământ , aer foc, aici sunt prezente toate formele de mișcare;
2. Lumea Lunară : alcătuită din cel deal 5-ilea element (chintesența) transparent , aici este prezentă o singură formă de mișcare circulară ,
3. Lumea Supralunară - nematerială - formaformelor demiurgul

Aristotel formulează legea caderii corpurilor susținând că viteza căderii depinde de masa corpului.

Metafizica este știința despre principiile fundamentale ale existenței , aristotel analizeaza si inainteaza urmatorarele principii:

1. Formal - forma , esența lucrurilor
2. Material - materia , din ce este alcătuit lucrul
3. Eficienței - mișcarea lucrului,
4. Final - scopul existenței, prin acest principiu aristotel este intemeietorul teleologiei (tele - scop) lucrurile - cosmosul urmărește realizarea unui scop final , teleologia este concepția lumii conform căreia aceasta urmărește realizarea formei

După aristotel la origini există pe de o parte materia lipsită de formă haotică, nedeterminată; pe de altă parte avem forma lipsită de conținut , el distinge forma formelor - demiurgul (dumnezeu) care nu creează din nimic lumea ca in creștinism ci o ordonează prin forța erosului (dragostei)

Pentru formarea lucrului este necesar ca forma să se unească cu materi , iar pentru aceasta susține aristotel forma este elementul activ numit entelehie(energie din greacă) iar pe de altă parte materia este elementul potențialității gata pentru a primi forma , de aceea după aristotel formarea lucrului este trecerea de la potențialitatea materiei la actualizarea formei in ea. După cum vedem forma la aristotel are aceiași semnificație cu ideea la platon cu o semnificativă diferență: **ideea preexistă și este separată de lucrul singular la platon; forma se află in lucru intr-o legatura indisolubilă cu aceasta neseparată de ea după aristotel.**

Aristotel susține că existența este o ierarhie de forme de la cele mai simple pana la ce-a mai complexă forma formelor - demiurgul . Înaintand o analiza a materie vii filosoful grec susține că esența acestuia o constituie

sufletul și înaintea o clasificare :

1. Suflet vegetativ - are însușirea de a asimila substanțele necesare pentru existență ;
2. Suflet senzitiv - include însușirile sufletului anterior plus mișcarea și orientarea în spațiu ;
3. Sufletul rațional - însușirea de a gândi rațional plus însușirile sufletelor anterioare ;Aristotel distinge la nivelul sufletului rațional :
 - a. intelectul pasiv care este cunoașterea prin simțuri individuală particulară și care moare odată cu corpul;
 - b. Intelectul activ - însușire generală speciei umane prin care cunoaștem formele esențiale din lucruri.

Clasificările sufletului creează probleme cu toate religiile pentru că ei cred că sufletul este veșnic

Aristotel nu este de acord cu conceptul statului ideal al lui Platon, el susține că cea mai bună formă de guvernare este aristocrația oligarhică. O aristocrație oligarhică.

Subiecte pentru atestare

Tuesday, October 6, 2020 1:39 PM

1. Ce este filosofia
2. Domeniile filosofiei
3. Metodele
4. Funcțiile
5. Filosofia indiei antice
6. Filosofi lui Heraclit din Efes - dialectica
7. Filosofia lui Pitagora
8. Filosofia lui Democrit
9. Școala din Elea
10. Pluralistii

Concepția despre lume ?

Ce este filosofia (definițiile)?

Domeniile , Funcțiile filosofiei?

Brahmanismul(Astica, Nastica)?

Școala din Milet și

reprezentanții(Thales, Anaximandru, Anaximene)?

Grecia antică?

Tezele lui Thales?

Filosofia lui Heraclit din

Efes(dialectica)?

Filosofia lui Pythagora?

Filosofia lui Democrit?

Școala din Elea?

Pluralistii?

19:13

06.10.2020 tema pe acasa

Monday, October 5, 2020 10:01 PM

Cum a apărut filosofia în Grecia antică?

Filosofia a apărut în Grecia fiind că grecii erau inteligenți și aveau și arta dezvoltată. Filosofia a apărut în Grecia fiind că gândirea lor nu era religioasă.

Școala din Milet

1. Thales - a fost un filosof, matematician și astronom Grec din Milet. Unul din cei șapte înțelepți ai Greciei. Este recunoscut pentru că s-a rupt de la utilizarea mitologiei pentru a explica lumea și universul. A compus geometria pentru a calcula înălțimea piramidelor. Este prima persoană căreia i s-au atribuit descoperiri matematice.
2. Anaximandru - a fost ucenicul lui Thales. Și a devenit al doilea maestru al acestei școli. Este primul filosof cunoscut care și-a notat studiile. A contribuit la multe discipline. A încercat să observe și să explice diferite aspecte ale universului.
3. Anaximenu - detaliile vieții sale sunt obscure deoarece niciuna din lucrările sale nu a fost păstrată. Ideile sale sunt cunoscute doar datorită comentariilor lui Aristotel și alți scriitori. Este considerat primul gânditor revoluționar din lumea occidentală.

Heraclit din Efes - cunoscut ca obscurul a fost un filosof din Grecia care nu a fost de acord cu filosofii din Milet. Elementul de bază este focul.

Pentru Heraclit, totul este „într-un flux”, după cum spune aforismul Pantarei, ce-i este atribuit:

Putagora - se baza pe numere

Πάντα ρεῖ καὶ οὐδὲν μένει

„Totul curge, nimic nu rămâne neschimbat”.

De asemenea, Heraclit a devenit cunoscut pentru că a afirmat: „Nici un om nu poate să intre în apa aceluiași râu de două ori, deoarece nici râul și nici omul nu mai sunt la fel”.

ECLECTISM s. n. 1. Îmbinare mecanică, hibridă a unor puncte de vedere ori concepții eterogene sau chiar opuse; lipsă de consecvență în convingeri, în teorii. 2. Sistem de gândire neunitar, care, fără a se întemeia pe idei originale, alege din diverse sisteme de gândire, stiluri artistice etc. ceea ce i se pare mai bun. – Din fr. éclectisme.

Școala din Elea - această școală a fost influențată de pitagorism. Ei considera totul ca fiind gândire și rațiune. Acești filosofi își puneau întrebări despre existență și non existență. Ei susțineau că ceea ce nu există nu poate fi gândit pentru că gândirea are ca obiect ceva care există.

Pluraliștii au fost primii care au atentat să depășească filosofia lui heraclit. Școală de filosofie presocratică care au încercat să nege schimbarea. Au negat că natura poate fi redusă la un singur principiu. Apa, aer , pământ, foc.

21.09.2020 india si china antica

Sunday, October 4, 2020 10:11 PM

1. Prin natura lor problemele filosofice nici nu pot avea raspunsuri categorice.
 2. Daca în celelalte științe este acceptată doar existența materiala, în filosofie existența spirituală este problema ei fundamentală.
 3. Ar trebui să vă eliberați de prejudecăți pentru a avea o judecată liberă.
- Filosofia din orientului antic

"Pentru orientul antic categoric susținem că sunt popoare care nu au atins o gândire pur filosofica dar nu sunt popoare care să nu fi ajuns la o gândire religioasă. Caracteristica principală este Teosofia - teo dumnezeu , sofia - înțelepciunea." teosofia conține elemente raționale și mistice. Popoarele orientale nu aveau o gândire pur rațională dar aveau o gândire teosofică .

I. Filosofia din india antică

Toată înțelepciunea indiană este conținută în cartea Veda la care aveau acces doar membrii castei Brahmane. Timp îndelungat înțelepciunea indiană era necunoscută chiar și de societatea indiană. Când india devine colonia Angliei , societatea engleză obține acces la cartea Veda. Mircea Eliade este cel mai mare cunoscător al filosofiei Indiene. Veda la rândul său este alcătuită din mai multe texte o analogie a Bibliei. Textele din Veda :Rig-Veda, Sama-Veda, Atharva-Veda, Jadjur-Veda. Veda a fost alcătuită pe parcursul a mai multor secole.

1. Prima perioada preistorie - 1000 înainte erei noastre : Rig-Veda,

Băștinașii au fost copleșiți de un trib de origine semită . În această perioadă Indienii erau politeiști și aveau peste 300 zei. În unele fragmente se reflectă "Care este Unul din care apare și dispare totul?"

2. A doua perioadă 1000-500 înainte erei noastre : Textele Upanișada, Brahmanele,

Indienii au organizare statală , iar elementul social era casta , trecerea dintre caste în alta este interzisă și pedepsită cu moartea, obținerea era ereditară. Există castele : Brahmanilor - nobili; Cșatrele - militari ; Vaiși - meșteșugari,țărani; Șudri - robi; Paria - hoți,pristituate ,ect.

Este o religie destul de complexă , Brahma este principiul ultim al lucrurilor / demiurgul.

Brahmanii susțin că adevărul absolut nu se găsește în lumea exterioară ci se găsește în lumea interioară Atman. Metodele de cunoaștere nu sunt

orientate spre exterior ci sunt reflexii interioare. Ca orice religie Brahmanismul are un ideal care constă în debarasarea de Karma, Samsara, Methempsihoza. Brahma are acest ideal deoarece reîncarnarea are loc în materie care este izvor de dorință și păcat deci idealul este contopirea atmanului cu brahma.

Brahma - creatorul , Giva - dăruitorul , Vishnu - distrugătorul,

Atman - sufletul individual , Samsara - legea care reglementează reîncarnările / legea săgeții (level up sau down în caste),

Karma - destin , legi morale care reglementează existența omului , leig a pedepsei.

Methempsihoza - migrarea sufletului.

Condițiile pentru realizarea idealului brahman este nevoie să îndeplinim 2 condiții :

- a. Asceza - putea fi îndeplinită de membrii tuturor castelor (izolarea)
- b. Cunoștința vedei în deosebi a upaneșadelor - putea fi realizată doar de brahmani, acest lucru trezea nemulțumirea castelor inferioare.

3. A treia perioadă - Budismul

Buda a reformat religia brahmană , a egalat condițiile de ajunge la ideal care se numea Nirvana

Școlile filosofice din India antică se împart în

- a. școli ne ortodoxe - care nu acceptă autoritatea vedei și supremația brahmei :

budismul - este o religie și o filozofie orientală. Ea își are originea în India în secolul al VI-lea î.Hr. și s-a răspândit într-o mare parte a Asiei Centrale și de Sud-Est. Se bazează pe învățăturile lui Gautama Siddhartha (Buddha Shakyamuni), un gânditor indian care se crede că ar fi trăit între 560 î.Hr. și 480 î.Hr.. De-a lungul timpului, budismul a suferit numeroase schimbări, în prezent fiind o religie foarte divizată, fără o limbă sacră comună și fără o dogmă strictă, clar formulată. Răspândit în China, Japonia, Sri Lanka, Coreea, Mongolia, Uniunea Myanmar, Thailanda și Vietnam și Malaezia. jaianismul - este una din cele mai vechi religii și filozofii ale lumii, găsindu-și rădăcinile în India antică și preistorică. Tradiția spune că această credință a fost propovăduită de o succesiune de douăzeci și patru de Jinas (cuceritori) sau tirthankarași, dintre care ultimul, Mahavira (cca. sec. al VI-lea î.Hr.) a

avut o importanță decisivă, fiind considerat de unii istorici fondatorul jainismului modern.

charvaka - este o școală indiană antică materialistă. Charvaka are ca surse propriu-zise de cunoaștere percepția directă, empirismul și deducția condițională, acceptă scepticismul filosofic și respinge ritualismul și supernaturalul. Ca fondator al Charvakăi sau filosofiei Lokāyata este de obicei menționat Brihaspati. În timpul reformării hinduiste din 600 î.Hr., când budismul și jainismul creșteau, filosofia era bine documentată și respinsă de noile religii. Mare parte din literatura principală a Charvakăi, sutrele Barhaspatya, au fost pierdute din cauza popularității în scădere sau alte motive necunoscute. Învățămintele sale au fost sustrase din literatura derivată cum ar fi cele găsite în shastre, sutre și în poezia epică indiană dar și în dialogurile lui Buddha și în literatura jainistă.

b. școlile ortodoxe - care acceptă autoritatea vedei și supremația brahmei :

Sankya - are corelații cu Yoga , este o filosofie enumeraționisă. A format funcamentul teoretic al Yogii. Filozofia Samkhya consideră universul ca fiind format din două realități independente: purușa („ conștiință ”) și prakṛti („ materie ”). Aceste două realități există paralel fără a se afecta reciproc. Vaisesika -Fondată de filosoful Kananda , a fost o școală naturalistă de atomism , acceptând doar două surse de cunoaștere, percepția și inferența. Această filozofie susținea că universul era reductibil la "paramāṇu" (atomi), care sunt indestructibili (anitya), indivizibili și au un tip special de dimensiune, numit "mic" (aṇu). Tot ceea ce există este un compus al acestor atomi, cu excepția timpului, spațiului, eterului (akasha), spiritului și sufletului.

Nyaya - care înseamnă literalmente „dreptate”, „reguli”, „metodă” sau „judecată”, este una dintre cele șase școli ortodoxe (astika) ale hinduismului . Cele mai importante contribuții ale acestei școli la filozofia indiană au fost dezvoltarea sistematică a teoriei logicii , a metodologiei și a tratatelor sale de epistemologie.

Mimamsa - Scopul Mimamsa este de a da reguli pentru interpretarea Vedelor , primele scripturi ale hinduismului și de a oferi o justificare filosofică pentru respectarea ritualului vedic . Deoarece Mimamsa este preocupat de părțile anterioare ale Vedelor (numite Karmakanda), este denumit și Purva-Mimamsa („Studiu anterior”) sau Karma-Mimamsa („Studiul acțiunilor”). Vedanta, care se ocupă de porțiunea ulterioară a literaturii vedice numită Upanișade , se numește Uttara-Mimamsa („Studiu posterior”) sau Jnana-Mimamsa („Studiul cunoașterii”).

Yoga - Studiile sistematice ale școlii de yoga aveau ca scop îmbunătățirea fizică, mentală și spirituală. A influențat toate celelalte școli de filozofie indiană. Yoga Sutras Patanjali este un text - cheie al școlii Yoga hinduismului.

Vedanta - Vedanta reflectă ideile care au apărut din, sau au fost aliniate cu speculațiile și filozofiile conținute în Upanișad , în special, cunoașterea și eliberarea. Vedanta conține multe sub-tradiții, variind de la dualismul

orientat către Vishnu ,bhedabheda și calificat non-dualismul, non-Vaishna monistă non-dualismul , toate acestea se referă la baza unei conexiuni textuale comun numit Prasthanatrayi : Upanișadele , The Sutra Brahma și Bhagavad Gita .

Āstika și Nāstika sunt concepte care au fost folosite pentru a clasifica filozofiile indiene de către cercetătorii moderni, precum și unele texte hinduse , budiste și jainiste . Diferitele definiții pentru āstika și nāstika filozofii au fost contestate încă din cele mai vechi timpuri, și nu există nici un consens.

În limbile indiene actuale, cum ar fi hindi și bengali , āstika și derivatele sale înseamnă de obicei „ teist ”, în timp ce nāstika iar derivații săi denotă un „ ateu ”

II. Filosofia din china antică

Filosofia chineză are legătura strânsă cu gândirea mitică deci este teosofică.

Aven cinci texte care alcătuiesc Biblia chineză . Cartea: cântecelor și poeziilor ; ritualurilor ; istoriilor ; cronicile statului LU ; Toamnei și Primăverii sau Transformărilor.

China avea peste 100 de școli filosofice dar cele main inportante erau :

1. Confucianismul, - o religie a umanismului optimist, a avut un impact monumental asupra vieții , structurii sociale și filosofiei politice în China. Religia își are originile într-o singură persoană, Confucius, născut cu 500 de ani înainte de Cristor. Confucianismul are de-a face în primul rând cu ținuta morală și viețuirea etică și e adesea catalogat ca sistem etic, nu religie. Accentul lui e pus pe lucrurile pământești , nu cerești.
2. Taoismul, -o filozofie și o religie originară în China, cu origini incerte care se situează aproximativ în mileniul I î.d.Ch . un mod de viață inspirat din ritmurile fenomenelor naturale.
3. Maoismul, - este o formă de comunism care a creat o revoluție în agricultura chineză.La un moment dat Mo-tzu s-a bucurat de aceeași faimă ca și Confucius, amândoi au fost spuși de „faimoșii oameni de știință Kun și Mo”. Moismul s-a răspândit în China în secolele V-III. î.Hr. Această școală era ca o organizație paramilitară strict construită. Membrii cărora respectau cu strictețe ordinele șefului său.
4. Legismul, -ste dezvoltat conceptul etic și politic al guvernantei umane. Societate și stat. Reprezentanții săi cei mai de seamă sunt Shang Yang și Shen Buhai. Shen Dao, Han Fei. Cel mai proeminent reprezentant al său este Han Fei, care a finalizat construcția sistemului teoretic al legalismului.

5. Nominalismul, -adică școala de nume. În chineză, Ming Jia. Reprezentanții școlii Ming Jia sunt numiți și sofiști, deoarece s-au jucat cu cuvinte și au dus acest joc până la absurditate. Din păcate, scrierile acestor filozofi au supraviețuit cu greu de la sine - și știm despre învățăturile lor în principal de la criticii lor. În mintea adversarilor lor, nominaliștii chinezi au căutat să surprindă mai degrabă oamenii naivi decât să ajungă la adevăr. Să ne oprim asupra unor nominaliști chinezi precum Hui Shi și Gongsun Long.

6. Naturfilosofică -

Aceste școli aveau în comun că erau interesate de problema originii și structurii cosmosului. Marea majoritate a concepțiilor suțin că cosmosul este alcătuit din elemente numite Ți dintre care se disting Yan-Ți - luminosul / de sex masculin, Yn-Ți - întunericul / de sex feminin.

26.10.2020 - medievala

Monday, October 26, 2020 9:49 AM

Istoria filosofiei este istoria gândirii umane

Filon din alexandria a sintetizat ideea de logos din filosofia greacă (rațiune cuvânt învățatură) și ideea de mesia (care exista de mult în cultura ebraică)

Rolul lui origene care preia noțiunea de spirit de la un ciuvak grek

Spirit este o noțiune abstractă care este radical abstractă noțiunii de materie

Aureliu augustin a fost cel mai de bază reprezentant al filosofiei patristice

Chiar și după ce finalizați următorul puteți să vă îmbogățiți cunoștințele cu ce a scris aureliu augustin. Când să simțiți că vă lipsește ceva (băgați în călăian iarba de care Ion poate să facă rost) citiți asta, că sunt niște lucrări perene, adresate omului, umanității....

Scolastica și problema universalilor -

Scolastica este filosofia popoarelor europene care se găsesc la etapa de constituire statală, principalele caracteristici ale scolasticii sunt:

1. autoritarism și dogmatism - biserica este unică instituție culturală, care prin revelație deține adevărul absolut, în dogmele religioase. (mai băieți ați văzut după aureliu augustin biserica este superioară statului, în sec 3-4 când se creează biserica creștină, ei formulează și dogmele, pe urmă revelează despre ceva (hă ce) prin care cunoașterea depinde de grația divină, . De aceea revelația are o supremație (poate). Biserica catolică a avut niște școli, și universități.
2. Dialectica și silogismul - odată ce obiectul de studiu (dumnezeu) este de natură abstractă atunci și metoda de cercetare nu putea fi altă decât dialectica (disputa) iar temelia logică este silogismul (procedeu logic care porneste de la analiză a două sau mai multe judecăți premise sigure adevărate la judecata concluzie cu necesitate logică sigură adevărată)

Unicul obiect demn de reflecție filosofică este existența lui Dumnezeu prin aceasta se explică faptul că în evul mediu nu s-a constituit o știință despre natură.

Aristotel a impartit lumea in trei straturi dupa perfectiunea lumii.

...Ceva bled despre fizica mecanica, miscarea instantanee .. In fizica mecanica .

In europa ne pomenim in sec 9-10 cand nimic nu este cunoscut din traditia filosofica antica

Unica carte (ca atare 2) raspandita in universitatile medievale era manualul lui :

1. Boetius care era o interpretare a unor fragmente logice din dialogurile lui Platon .
2. Introducere in categoriile lui Porfirios care erau o interpretare a unei parti din lucrarea logica a lui Aristotel, in aceasta lucrare el formuleaza problema care ulterior va deveni problema principala a scolasticii : exista in realitate universalile (notiunile generale) si in ce raport se afla cu singularul. Aceasta problema a dat nastere urmatoarelor metode de rezolvare :
 1. Realismul oficial - in sensul lui platon care sustine ca universalile preexista in ratiunea divina, ca modele dupa care dumnezeu a creat lumea; Realism moderat - in sensul lui aristotel , universalile sunt esentele de lucruri care exista in lucruri ne separate de acestea;
 2. Conceptualismul - universalile sunt sensurile logice, conceptele care exista dupa lucruri in ratiunea omului
 3. Nominalismul - universalile sunt cuvinte, notiuni care nu exista, existenta reala o au doar lucrurile singulare, nominalismul este curentul filosofic care a contribuit la destramarea scolasticii,

Tomas D`aquino a lasat niste opere, printre care cea mai importanta este compendiu impotriva paganilor

Tomas : Suma teologica - o lucrare geniala care nu a fost finisata

Tomas abordeaza tema raportului dintre credinta si ratiune, filosofie si religie el nu accepta teoria filosofului arab Averroes despre existenta adevarului dublu, conform careia filosofia si teologia au obiecte eterogene:

1. Natura - ratiunea - filosofia
2. Dumnezeu - credinta - teologia

Tomas sustine ca scopul suprem al omului este de a interpreta si cunoaste adevarurile idvine expuse in dogmele religioase. NU toate dogmele pot fi cunoscute prin ratiune de aceea acolo unde ratiunea este insuficienta intervine credinta: credinta este superioara ratiunii ea

este forma umana de a patrunde in adevarurile absolute divine de aceea teologia este superioara filosofiei

O alta problema abordata este problema universalilor careia ii inainteaza o dezlegare tripla :

1. Universalile preexista si sunt ideele modele din ratiunea divina dupa care dumnezeu creeaza lumea
2. Universalile sunt esentele din lucruri neseperate de acestea
3. Universalile sunt conceptele care exista dupa lucruri in ratiune omului

O alta problema rezolvata de tomas este problema existentei lui dumnezeu careia ii inainteaza cinci probe in favoarea existentei lui dumnezeu care pot fi reduse la :

1. Orice in aceasta lume is are cauza existentei sale in altceva acesta la randul sau isi are cauza in altceva, noi nu putem inainta intr-o progresie infinita de enumerare a cauzelor si efectelor, trebuie sa admitem ca exista o cauza absoluta nedeterminata de nimic care este dumnezeu

Nemurirea sufletului tomas o argumenteaza prin morala, el sustine ca exista intelectul activ si pasiv si deci intelectul pasiv care constituie simturile este muritor si moare odata cu corpurile, el a sustinut ca este nemuritor si sufletul individual : scopul vietii noastre este perfectiunea morala dar noi nu avem timp, dupa moartea corpului ramane sufletul individual care incearca sa faca level up pana la sufletul divin

Scurta caracteristica biografica a caracteristicilor stintifice, a :

1. Dante Alighieri

a fost un poet și filozof italian, om politic florentin, cel mai mare scriitor european din Evul Mediu. Autor al „Divinei Comedii”, capodoperă a literaturii universale, Dante este primul mare poet de limbă italiană.

„Dante era de statură mijlocie, cu un umblet grav și liniștit. Avea o față lungă, nasul acvilin, ochii mari, pielea brună, părul negru și des, totdeauna cu o căutătură melancolică și gânditoare” (Giovanni Boccaccio, Trattatello in laude di Dante). Dante Alighieri s-a născut la Florența, în luna mai 1265, într-o familie din mica nobilime.

Cel mai semnificativ eveniment al tinereții, după cum singur spune în opera sa „La Vita Nuova”, este întâlnirea în 1274 cu Beatrice (nobila florentină Bice di Folco Portinari), pe care o vede în numai trei ocazii, fără să fi avut oportunitatea de a-i vorbi vreodată.

La vârsta de 20 de ani se căsătorește cu Gemma Di Manetto Donati, aparținând unei ramuri secundare a unei mari familii nobiliare, de la care va avea patru copii, Jacopo, Pietro, Giovanni și Antonia.

În 1292, doi ani după moartea Beatricei în urma unor complicații puerperale, Dante începe să scrie „La Vita Nuova”. În același timp, se angajează în viața politică turbulentă din acel timp.

Prima operă importantă a lui Dante, „**Vita Nuova**” („Viața nouă”), a fost scrisă între 1292 și 1293, la scurt timp după moartea Beatricei. Sensul titlului trebuie căutat în reînnoirea vitală a poetului după întâlnirea cu ființa iubită. Volumul conține 31 sonete și „canzoni” reunite prin intermediul a 42 de comentarii în proză. În această operă este ilustrată marea iubire ideală a lui Dante pentru Beatrice, amintirea primei întâlniri, previziunea morții sale și propria sa relevanță spirituală susținută de intensitatea sentimentelor. Dante atribuie experienței afective o funcție simbolică de cunoaștere, în afara celei alegorice. „Vita Nuova” este una din cele mai valoroase realizări literare europene din punct de vedere al versificației.

Le Rime

În această culegere de versuri sunt reunite poezii din tinerețe, o grupare de „rime pietrose” dedicate unei femei cu numele „Pietra”, datorită lipsei sale de sensibilitate, în fine un ultim capitol cu poezii pe teme filozofice, în formă de dialoguri cu personaje alegorice, denumite „Justiția Divină”, „Justiția Umană” și „Legea”.

2. Francesco Petrarca

a fost un prozator, poet și umanist italian din secolul al XIV-lea, unul din cei mai importanți poeți lirici ai literaturii italiene. În special forma perfectă a sonetelor sale s-a impus și în afara spațiului de limbă italiană, influențând lirica europeană („Il Petrarchismo”). Pe lângă cunoașterea profundă a autorilor clasici și a limbii latine, operele sale scrise în „volgare” au jucat un rol precumpănitor în dezvoltarea limbii italiene vorbite într-o limbă literară. Prin convingerea sa asupra strânsei legături între cultura clasică și învățătura creștină, Petrarca a contribuit la dezvoltarea umanismului european, care reunește aceste două idealuri. Alături de Dante Alighieri, Petrarca este unul din principalii precursori ai Renașterii.

Francesco Petrarca s-a născut pe 20 iulie 1304 în Incisa in Val d'Arno, în apropiere de Arezzo, fiu al notarului Pietro di ser Parenzo (supranumit Petrarco, guelf alb, prieten cu Dante, exilat din Florența din motive politice). După copilăria petrecută în Toscana, în 1311 familia se mută la Carpentras, în Franța, aproape de orașul Avignon, unde Petrarco spera să obțină o slujbă la curtea papală, care își avea în acel timp sediul în Avignon. Deși avea înclinații literare, manifestate precoce în studiul autorilor clasici și în compuneri ocazionale, Francesco este trimis mai întâi la Montpellier, apoi la Bologna, pentru a studia Dreptul civil. După moartea tatălui, Petrarca se întoarce la Avignon, unde intră în serviciul Bisericii.

Versuri

Africa (1338-1340), poemă eroică referitoare la al doilea război punic, avându-l ca erou pe Scipio Africanul.

Carmen bucolicum (1346-1357), cuprinde 12 egloghe inspirate din Virgiliu, pe teme de dragoste, politică și morală.

Epistolae metricae (1333-1361), cuprind 66 de scrisori în hexametri, relatând evenimente politice și literare, unele din viața autorului.

Statuia lui Petrarca în Galleria degli Uffizi, Florența

Proză

De viris illustribus (1337), biografii ale unor personalități romane.

Rerum memorandum (1350), culegere de povestiri bazate pe date din istorie cu scop moralizator.

Secretum meum sau De contemptu mundi (1342-1343) este un dialog imaginar între poet și Sfântul Augustin pe tema „Adevărului”, în care Petrarca își mărturisește cele mai intime sentimente.

De vita solitaria (1346-1356) descrie avantajele solitudinii.

De otio religiosorum (1346-1356) (otium = liniștea spirituală), conține principii asupra vieții monahale.

Invectivae in medicum quemquam (1355) consacrată criticii medicinei practicate în acea

vreme. Apără poezia în contrast cu științele și mecanica. Epistolae (printre care "Le Familiari", 1349-1366 și "Le Senili", 1361-1374 sunt adresate prietenului său Francesco Nelli Simonide). Sunt scrisori dedicate publicației, cu intenții literare sau morale.

3. Lorenzo Valla

Născut la Roma din părinți descendenți din Piacenza (tatăl său a fost avocatul Luca della Valle), a primit prima educație la Roma și probabil la Florența, învățând limba greacă de la Giovanni Aurispa și de la Rinuccio Aretino. L-a îndrumat unchiul său matern Melchiorre Scribani, jurist în Curia.

Prima sa lucrare, acum pierdută, a fost *De comparatione Ciceronis Quintilianique* („Confruntarea dintre Cicero și Quintilian”), în care a lăudat latina lui Quintilian în detrimentul lui Cicero, mergând împotriva ideii răspândite în acea perioadă și arătându-se deja gustul pentru provocare. Când unchiul său a murit în 1429, Lorenzo spera să obțină un loc de muncă în Curia Papală; dar cei doi secretari Antonio Loschi și Poggio Bracciolini, admiratori ai lui Cicero, s-au opus presupunerii, cu scuza că era prea tânăr.

În 1431, cu ajutorul lui Antonio Beccadelli, cunoscut sub numele de Panormita, a fost chemat să predea retorică la Universitatea din Pavia, unde a rămas până în 1433, înlocuind maestrul recent decedat din Bergamo, Gasparino Barzizza. [3] Acești ani au fost fundamentali pentru dezvoltarea gândirii sale; orașul era un centru cultural plin de viață și Valla a putut să-și aprofundeze cunoștințele legale, respectând și eficacitatea procedurii de analiză critică a textelor, pe care Studioul din Pavia le aplica cu rigoare.

Tot în Pavia, Valla a dobândit o mare reputație cu dialogul *De Voluptate* („Plăcerea”), în care s-a opus puternic moralei stoice și ascezei medievale, susținând posibilitatea reconcilierii Creștinismului, readus la originalitatea sa, cu hedonismul, recuperând astfel niște idei de la Epicur și Lucrețiu, care au subliniat cum întreaga viață a omului este orientată fundamental spre plăcere, înțelegând nu ca un instinct, ci ca un calcul al avantajelor și dezavantajelor rezultate din fiecare acțiune. La sfârșitul dialogului, Valla subliniază, totuși, că pentru om, voluptatea supremă este cercetarea spirituală și credința în Dumnezeu. Acesta este un text considerabil, deoarece, pentru prima dată, o tendință filosofică care a rămas limitată la ambitul păgânismului și-a găsit expresia într-o lucrare la nivel universitar și cu valoare filozofică, fiind reevaluată în lumina gândirii creștine; controversele care au urmat publicării textului l-au obligat pe Valla să părăsească Pavia.

4. Giovanni Boccaccio

a fost un poet și umanist italian. Cu povestirile sale reunite în *Il Decamerone* („Decameronul”, 1470) a influențat nu numai dezvoltarea literaturii italiene, dar a și creat modelul genului de nuvelă, reluat în creația multor scriitori europeni.

Boccaccio se naște în anul 1313 (iunie sau iulie), probabil în Certaldo/Toscana, posibil însă și în Florența, ca fiu natural al negustorului Florentin Boccaccio di Chellino și al unei femei de origine modestă, al cărei nume nu se cunoaște. După primii ani de școală la Florența, este trimis de tatăl său în 1327 la Napoli să facă practică în comerț, activitate la care renunță pentru a studia Dreptul canonic și limbile clasice. În acei ani Boccaccio studiază în special clasicul latin, precum și literatura de curte franceză și italiană, și scrie primele sale opere: *Filocolo* (1336-1338), *Filostrato* (1335), *Teseida* (1339-1341), *Caccia di Diana* (1334-1338). Boccaccio era primit la curtea regelui Robert d'Anjou, regele orașului Napoli, unde o cunoaște pe Maria de Conti d'Anjou, fiică nelegitimă a regelui, cu care are relații amoroase și care apare ca Fiammetta în multe din creațiile sale literare.

„Giovanni Boccaccio”, portret de Andrea del Castagno, 1450 - Galleria degli Uffizi, Florența

În 1341 trebuie să se întoarcă la Florența — tatăl său trecea printr-o perioadă de dificultăți financiare în urma falimentului băncii Bardi — și primește o funcție diplomatică din partea conducerii orașului, printre care la curtea lui Ostasios da Polenta în Ravenna (1346) și pe lângă Francesco Ordelaffi în Forlì (1348). Compune noi opere poetice și în proză: *Ninfale d'Ameto* sau *Commedia delle Ninfe fiorentine* (1341–1342), *Elegia di madonna Fiammetta* (1343–1344), *Ninfale fiesolano* (1344–1346).

În 1350 se întâlnește pentru prima dată cu Francesco Petrarca, după ce mai înainte îi scrisese epistola în limba latină „*Mavatores Miles*” (1339). De Petrarca îl leagă o trainică prietenie până la moartea acestuia în 1374. Împreună se angajează în traducerea autorilor antichității clasice, astfel, la îndemnul său, Leontino Pilato traduce în limba latină epopeele lui Homer. Petrarca îl ajută să iasă dintr-o criză religioasă, îndrumându-l către cultura literară de tip umanist. Operele târzii ale lui Boccaccio vor fi scrise numai în limba latină, printre acestea „*Genealogia deorum gentilium*”, un mare tratat de mitologie greco-romană, care pentru două secole rămâne cartea cea mai citită pe această temă. Între timp (1348-1353), după teribila epidemie de ciumă care a devastat Europa în anul 1348, lucrează la opera sa majoră, „*Il Decamerone*”, care va circula în manuscrise și va fi tipărită pentru prima dată abia în 1470.

Decameronul

Așa cum rezultă din înțelesul grec al titlului, acțiunea are loc în decursul a zece zile. După o precuvântare dedicată „grațioaselor doamne” („*vaghe donne*”) care cunosc arta amorului, urmează o introducere ce dă un cadru terifiant atmosferei de groază care domnea în Florența bântuită de ciumă. Șapte tinere doamne și trei tineri s-au refugiat într-o vilă din apropierea Florenței pentru a scăpa de contaminare și, pentru a face să treacă timpul în mod plăcut, între conversații, banchete și dansuri, se adună zilnic - cu

excepția zilelor de vineri și sâmbătă, dedicate practicilor religioase - într-o poiană, unde fiecare spune o povestire pe o temă prestabilită, propusă de fiecare dată de "regele" sau "regina" grupului, aleși prin rotație. La sfârșitul zilei, cele zece povestiri sunt urmate de un "canzone" (un recitativ în formă poetică) și de dans. A rezultat astfel un număr de 100 nuvele care alcătuiesc Decameronul, prima și în același timp cea mai bună operă în proză a literaturii italiene din epoca Umanismului, etapă care precedea Renașterea. Nuvelele se caracterizează prin tematica foarte variată, plină de umor și galanterie, adesea foarte îndrăzneată, din care nu lipsesc picanteriile spre deliciul cititorului, cu o compoziție în formă magistrală și descrierea pregnantă a caracterelor. În unele cercuri puritane ale timpului, cartea a fost curând considerată periculoasă pentru moravuri, încât nu mult a lipsit să fie arsă în public, la îndemnul călugărului fanatic Girolamo Savonarola. În timpurile moderne Decameronul s-a bucurat de o mare audiență la public, au fost turnate și filme inspirate din această operă literară, printre care remarcabil este cel în regia lui Pier Paolo Pasolini (1971).

Aestia is din epoca renasterii

5. Leonardo da Vinci

Leonardo di ser Piero da Vinci (n. 15 aprilie 1452, Vinci - d. 2 mai 1519, Amboise), cunoscut sub numele de Leonardo da Vinci, a fost cel mai de seamă reprezentant al Renașterii italiene din perioada de apogeu a acesteia.[1] Spirit universalist: pictor, sculptor, arhitect, muzician, inginer, inventator, anatomist, geolog, cartograf, botanist și scriitor. Leonardo da Vinci este considerat adesea cel mai de seamă geniu din întreaga istorie a omenirii.[2]

Geniul său creator și spiritul său inventiv și-au pus amprenta asupra epocii, fiind considerat arhetipul omului renescentist, un spirit animat de o curiozitate nemăitâlnită până atunci, animat de o imaginație fără precedent în istorie. Este considerat unul din marii inovatori ai picturii și unul din cei mai mari pictori din istorie. Deși se fac speculații asupra metodelor sale empirice de studiu, viziunea lui Leonardo da Vinci asupra lumii este mai degrabă logică decât misterioasă.[3] Leonardo da Vinci este cunoscut în special ca pictor. Portretul Lisei Gherardini, soția lui Francesco del Giocondo, cunoscut sub numele de Mona Lisa (numele este de fapt Monna Lisa sau La Gioconda), aflat în colecția Muzeului Luvru începând cu 1797, este poate cel mai cunoscut portret realizat vreodată.[4] Fresca intitulată Cina cea de taină, din refectoriul mănăstirii dominicane Santa Maria delle Grazie din Milano, este cea mai cunoscută imagine religioasă a tuturor timpurilor.[5] „Omul Vitruvian” (numele complet este Le proporzioni del corpo umano secondo Vitruvio), un desen din 1490, însoțit de comentarii asupra operei arhitectului Vitruvius, este o imagine iconică, un adevărat simbol al Renașterii.[6] Cele câteva lucrări de pictură rămase în urma sa, împreună cu desenele și caietele sale de note științifice constituie o contribuție de o inestimabilă valoare pentru cultura umană, pentru artă și știință, rivalizând doar cu opera altui mare contemporan al său, Michelangelo Buonarroti. Spirit universalist și inventator înnăscut, Leonardo da Vinci a conceput mașini de zburat, un tanc, o mașină de socotit[7] și multe altele. Puține din invențiile sale au putut fi puse în practică în cursul vieții sale. Mici invenții, precum o mașină automată de bobinat și o mașină de încercat rezistența la întindere a firelor, au fost puse în aplicare încă de atunci. A făcut de asemenea mari descoperiri în domeniul anatomiei, ingineriei civile, opticii și hidrodinamicii, pe care, deși nu le-a publicat, au fost aplicate ulterior, influențând în mod categoric progresul științific. Artist orgolios, conștient de talentul său, într-o proverbială rivalitate cu marele său contemporan Michelangelo Buonarroti, se afirmă că ar fi notat în caietele sale, cu un an înaintea morții, lo continuerò... („voi dăinui...”) Această afirmație, devenită o adevărată legendă urbană, nu se regăsește însă în notele sale.[8][9] De altfel, singurele notițe păstrate din anul 1518 sunt câteva socoteli domestice, care par să fi fost scrise de către unul din servitorii săi.

Leonardo a devenit ucenicul artistului Andrea di Cione, cunoscut sub numele de Verrocchio, al cărui atelier era renumit în toată Florența.[20] În atelierul lui Verrocchio lucrau și alți ucenici, care vor deveni ulterior faimoși precum Domenico Ghirlandaio, Perugino, Botticelli, și Lorenzo di Credi.[21] Au urmat ani de studiu intens, Leonardo da Vinci fiind deprins cu tehnicile desenului, modelării artistice, cu tehnicile picturii în ulei și tempera, căpătând cunoștințele de bază necesare unui artist, fiind totodată inițiat în tainele metalurgiei și prelucrării metalelor, chimiei, mecanicii și tâmplăriei.[22] Cea mai mare parte a muncii din atelier era prestată de ucenici. Conform celor afirmate de Giorgio Vasari, Leonardo da Vinci ar fi colaborat cu Verrocchio la realizarea Botezului lui Cristos, pictând un înger care ridică roba lui Isus într-o manieră mult superioară de cea a maestrului său, încât Verrocchio, umilit, n-ar mai fi pictat niciodată. Tabloul este pictat în tempera și ulei și se găsește la Galeria Uffizi din Florența. Leonardo a pictat îngerul îngenunchat din stânga, peisajul de fundal și a repictat trupul Mântuitorului. Diferența dintre cele două stiluri este evidentă, relevând stilul original și elegant al lui Leonardo. În aceeași perioadă, se presupune că artistul ar fi servit drept model pentru două lucrări ale lui Verrocchio, statuia de bronz a lui David de la Bargello, și Arhanghelul Rafael în tabloul Tobias și îngerul. În 1472, după șase ani de studiu și muncă susținută, Leonardo da Vinci, acum în vârstă de 20 de ani, s-a calificat maestru, fiind admis în Ghilda Sf. Luca, ghilda artiștilor și doctorilor. Deși tatăl său i-a oferit posibilitatea de a avea propriul atelier, era atât de atașat de cel ce-i fusese profesor, încât a continuat colaborarea cu acesta.

În arhivele din 1476 ale tribunalului din Florența s-a descoperit un denunț anonim, în urma căruia patru tineri, printre care și Leonardo da Vinci, erau acuzați de sodomie. Deoarece denunțul nu era semnat iar acuzațiile n-au putut fi probate, dosarul a fost clasat. (Procesul Saltarelli) În Evul Mediu, pe tot teritoriul actualei Italii, în republicile italiene și pe tot cuprinsul statelor papale, actele de sodomie erau categoric interzise, delictul fiind instrumentat de Inchiziție, iar vinovații fiind pedepsiți prin ardere pe rug. Nu există informații privind viața și activitatea sa în următorii doi ani (până în 1478).[23] Cert este că în 1478 a părăsit atelierul lui Verrocchio, dar și casa părintească. Un anume

"Anonimo" Gaddiano, afirmă că în 1480, Leonardo da Vinci locuia în palatul familiei Medici, și că lucra în grădina pieței San Marco, care găzduia un fel de academie de artiști, poeți și filosofi înființată și finanțată de aceeași familie. În ianuarie 1478, a primit deja prima comandă în calitate de artist independent, pictura unei bucăți din altarul Capelei Sf. Bernard din Palazzo Vecchio, urmată de a doua, în martie 1481, Adorația magilor, pentru călugării de la San Donato a Scopeto.[24] Nici una din comenzi nu a fost finalizată, cea de-a doua fiind abandonată datorită plecării artistului la Milano. Vasari povestește că Leonardo ar fi fost extrem de talentat ca muzician. În 1482, acesta ar fi realizat o liră din argint cu corpul de forma unui cap de cal,[25] și că Lorenzo de Medici l-ar fi trimis la Milano, pentru a dăruia această liră Ducei de Milano, Ludovico Sforza, cu scopul de a întări legăturile cu acesta.[26] Cu această ocazie, Leonardo da Vinci a compus o scrisoare, citată adesea, adresată ducelui Sforza, prin care îl informa despre aptitudinile sale ingineresti și artistice.[27] Artistul a petrecut în Milano următorii 17 ani, din 1482 până în 1499. Printre primele lucrări importante care i-au fost comandate, se remarcă pictura Fecioara pe stânci, pentru Confreria Imaculatei Concepții și fresca intitulată Cina cea de Taină pentru mănăstirea Santa Maria delle Grazie.[28] În primăvara lui 1485, Leonardo da Vinci a călătorit în Regatul Ungariei, trimis de Sforza la principele Matei Corvin. Se presupune că ar fi pictat pentru acesta un tablou intitulat Sfânta Familie, căruia i s-a pierdut urma.[29] Între 1493 și 1495, în notele de socoteli zilnice ale artistului apare o femeie cu numele de Caterina. Atunci când aceasta a murit în 1495, lista cheltuielilor de înmormântare sugerează că ar fi vorba despre mama sa.[30]

6. Nicolaus Copernic

Nicolaus Copernic (în poloneză Mikołaj Kopernik, în germană Nikolaus Kopernikus, sau Niklas Koppernigk; n. 19 februarie 1473,[7][6][8][9] Toruń, Prusia Regală, Regatul Poloniei[10][11][12][13] – d. 24 mai 1543,[7][6][8][9] Frombork, Prusia Regală, Regatul Poloniei[14][11][15][16]) a fost un astronom și cosmolog, matematician și economist, preot și prelat catolic, care a dezvoltat teoria heliocentrică a Sistemului Solar.

Nicolaus Copernic era un etnic german născut în Prusia Regală, un stat autonom condus de regele polonez.[18] Totuși, nu s-a considerat ca un german sau un polonez, ci ca un prusac.[17]

Teoria cosmologică a lui Ptolemeu ("Sistemul ptolemeic"), oficial acceptată, concepea existența unui Univers geocentric în care Pământul este fix și imobil, în centrul unor sfere concentrice în rotație pe care se găsesc diversele planete ale Sistemului Solar (cum îl numim astăzi). Sferele finite cele mai externe ar conține așa zisele „stele fixe”. În tratatul său, Copernic reia[19] o veche ipoteză heliocentrică, deja susținută de filosofi pitagoreici, și descrie cele trei tipuri de mișcări ale Pământului: în jurul axei („rotație”), în jurul Soarelui („revoluție”) și în raport cu planul eliptic, menținând teza aristotelo-ptolemeică asupra Universului finit delimitat pe cer de stelele fixe, deși lărgindu-i substanțial dimensiunea în raport cu Universul ptolemeic, pentru a putea explica astfel lipsa paralaxei stelare (între sfera a șaptea a lui Saturn și a opta sferă, aceea a stelelor fixe, Copernic postulează un enorm spațiu).[20]

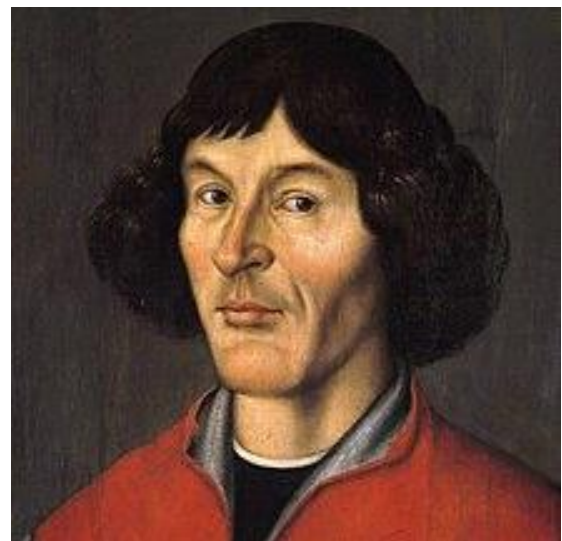
Impulsul pentru căutarea unei alte teorii decât cea geocentrică a venit inițial din pure considerente „practice”, mai exact ca urmare a constatării că ordinea planetelor pe sferele cerești nu e în nici un fel justificată de geocentrism.[21] Acest aspect mai mult sau mai puțin important din punct de vedere strict astronomic, avea totuși în epocă o importanță coplesitoare, ținând cont că ordinea planetelor juca un rol crucial în realizarea prezicerilor astrologice[22], atât de populare la elita aristocratică a Europei.

Copernic a devenit conștient de aceste neajunsuri ale astronomiei zilei în perioada studenției lui la Bologna, unde a aflat despre critica serioasă făcută cu o jumătate de secol înaintea publicării lucrării coperniciene de către umanistul italian Pico della Mirandola ghicitului astrologic („Tratatul contra ghicitului astrologic” (1491), publicat doar după moartea autorului în 1496).[23]

În epoca lui Copernic astronomia și astrologia nu erau încă nici discipline separate și nici nu se bucurau de o respectabilitate diferită.[24][25][26][27][28][29] "Marele tratat" astronomic al lui Ptolemeu (Megali Sintaxis, Almagest) se bucura de aceea de tot atât de mare apreciere și interes ca și azi mai puțin cunoscuta lui scriere astrologică numită "Tetrabiblos".

Principala motivație de a cunoaște și înțelege mecanica cerească era deci la finele Evului Mediu o mai bună prezicere astrologică, și chiar și la două generații după Copernic, un Kepler sau un Galileo își mai câștigau încă pâinea furnizând preziceri astrologice aristocrației.

Sistemul ptolemeic geocentrist putea să determine direcția unei planete de interes la un moment dat, însă nu era capabil să măsoare distanța între Pământ și această planetă, fapt care avea repercusiuni astrologice, căci ordonarea planetelor nu putea să fie făcută obiectiv, ci doar conform nesigurei[30] ipoteze a lui Ptolemeu: acesta a presupus că cu cât mai mult timp îi ia unei planete să parcurgă circuitul pe boltă, cu atât aceasta e mai depărtată de Pământ. Ipoteza lui devenea însă impotentă în cazul lui Mercur și Venus, care ambele aveau un parcurs pe boltă de un an, caz care era complicat în plus și de "coincidența" că acest termen era și timpul parcursului solar pe ecliptică. Lui Venus și lui Mercur nu li se puteau așadar aloca distanțe diferite față de Pământ apelând la ipoteza ptolemeică, care ea formase totuși timp de mai bine de un mileniu gândirea celor interesați de "știința stelelor" în lumea greacă, latină și arabă. Un sistem heliocentric așa cum gânditori medievali care l-au precedat pe Copernic au luat și ei în considerare fără a-l și adopta, avea avantajul de a permite măsurarea distanței relative a oricărei planete

față de noul centru care devenea Soarele, apelând la o triangulare trigonometrică în care distanța Soare-Pământ forma baza cunoscută a triunghiului.[31][32][33]

Între 1543 și 1600 puțini au fost adepții sistemului copernician, cei mai renumiți fiind Galileo Galilei și Johannes Kepler. În 1588, astronomul danez Tycho Brahe a emis o teorie de compromis, după care Pământul rămâne nemișcat în timp ce planetele se mișcă în jurul Soarelui, care, la rândul lui, înconjoară Pământul. După respingerea teoriei lui Copernic de către autoritățile ecleziastice cu ocazia procesului lui Galilei (1633), doar câțiva filosofi ieziuiți mai acceptau în ascuns ideea unui univers heliocentric. Abia după sfârșitul secolului al XVII-lea, odată cu apariția lucrărilor lui Isaac Newton asupra mecanicii cerești, sistemul copernician a fost admis de majoritatea gânditorilor europeni.

7. Galileo Galilei

Galileo Galilei (n. 15 februarie 1564[5] – d. 8 ianuarie 1642)[1][6] a fost un fizician, matematician, astronom și filosof italian care a jucat un rol important în Revoluția Științifică. Printre realizările sale se numără îmbunătățirea telescoapelor și observațiile astronomice realizate astfel, precum și suportul pentru copernicanism. Galileo a fost numit „părintele astronomiei observaționale moderne”,[7] „părintele fizicii moderne”,[8] „părintele științei”,[8] și „părintele științei moderne”.[9] Stephen Hawking a spus că „Galileo, poate mai mult decât orice altă persoană, a fost responsabil pentru nașterea științei moderne.”[10]

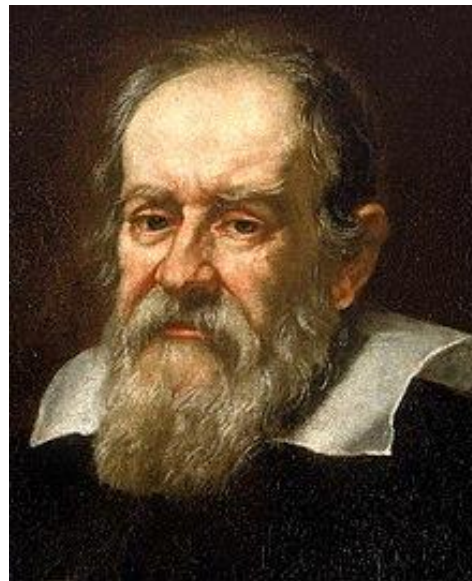
Mișcarea obiectelor uniform accelerate, predată în aproape toate cursurile de fizică la nivel de liceu și început de facultate, a fost studiată de Galileo ca subiect al cinematicii. Contribuțiile sale la astronomia observațională includ confirmarea prin telescop a fazelor planetei Venus, descoperirea celor mai mari patru sateliți ai lui Jupiter (denumiți în cinstea sa, sateliți galileeni), și observarea și analiza petelor solare. Galileo a lucrat și în știința aplicată și în tehnologie, îmbunătățind tehnica de construcție a busolelor.

Susținerea de către Galileo a copernicanismului a dus la controverse în epocă, o mare majoritate a filosofilor și astronomilor încă susținând (cel puțin declarativ) viziunea geocentrică cum ca Pământul ar fi centrul universului. După 1610, când a început să susțină public heliocentrismul, a întâmpinat o puternică opoziție din partea a numeroși filozofi și clerici, doi dintre aceștia din urmă denunțându-l Inchiziției romane la începutul lui 1615. A dat primele atacuri contra aristotelismului la catedra Universității din Padova[11]. Deși la acea vreme a fost achitat de orice acuzație, Biserica catolică a condamnat heliocentrismul ca fiind „fals și contrar Scripturii” în februarie 1616,[12] iar Galileo a fost avertizat să abandoneze susținerea sa—ceea ce a promis să facă. După ce, mai târziu, și-a apărât din nou părerea în celebra sa lucrare, *Dialog despre cele două sisteme principale ale lumii*, publicată în 1632, a fost judecat de Inchiziție, găsit „vehement suspect de erezie”, forțat să retracteze și și-a petrecut restul vieții în arest la domiciliu.

Galileo a adus contribuții originale în știință printr-o combinație inovatoare de experimente și matematică.[24] La acea vreme, practica științifică se caracteriza mai ales prin studiile calitative de genul celor ale lui William Gilbert, în domeniile magnetismului și electricității. Tatăl lui Galileo, Vincenzo Galilei, muzician, făcuse experimente prin care a stabilit poate cea mai veche relație neliniară cunoscută în fizică: pentru o coardă întinsă, înălțimea sunetului este proporțională cu rădăcina pătrată a tensiunii.[25] Aceste observații se încadrau în contextul tradiției pitagoreice a muzicii, bine cunoscută de fabricanții de instrumente, și care includeau și faptul că împărțirea unei coarde într-un număr întreg produce o scară armonică. Puțină matematică legase de multă vreme muzica de fizică, iar tânărul Galileo a văzut cum observațiile tatălui său au dezvoltat această tradiție.[26]

Galileo este poate primul care a afirmat răspicat că legile naturii sunt matematice. În *Il Saggiatore*, el scria „Filosofia este scrisă în această mare carte, universul ... este scris în limba matematicii, iar personajele sunt triunghiuri, cercuri și alte figuri geometrice; ... ” [27] Analizele sale matematice reprezintă o nouă dezvoltare a tradiției filosofilor scolastici târzii, pe care i-a învățat Galileo când a studiat filosofia.[28] Deși a încercat să rămână loial Bisericii Catolice, urmărirea rezultatelor experimentale și a interpretării lor celei mai oneste, a dus la respingerea supunerii oarbe față de autoritatea acesteia, atât religioasă cât și filosofică, în chestiuni științifice. Aceasta a ajutat la separarea științei de filosofie și de religie, un progres semnificativ al gândirii umane.

După standardele vremii, Galileo era adesea dispus să-și schimbe opiniile în conformitate cu observațiile. Filosoful modern Paul Feyerabend a observat și aspectele aparent incorecte ale metodologiei lui Galileo, dar a concluzionat că metodele lui Galileo pot fi justificate retroactiv de rezultatele lor. Întreaga lucrare a lui Feyerabend, *Împotriva Metodei* (1975), a fost dedicată unei analize a lui Galileo, folosind cercetările sale din astronomie ca studiu de caz pentru a susține teoria anarhistă a lui Feyerabend privind metoda științifică. El a afirmat: „Aristotelienii ... cereau suport empiric puternic, în timp ce galileenii se mulțumeau cu teorii ample, nesusținute și parțial contrazise. Nu-i critic pentru aceasta; dimpotrivă, sunt de acord cu vorba lui Niels Bohr, «nu este suficient de nebunească».”[29] Pentru a-și derula experimentele, Galileo a trebuit să stabilească standarde de lungime și timp, astfel încât măsurătorile efectuate în zile diferite în laboratoare diferite să poată fi comparate reproductibil. Aceasta a pus o bază solidă pe care se puteau confirma legi matematice folosind gândirea inductivă.

Galileo a dat dovadă de o apreciere remarcabil de modernă pentru relația dintre matematică, fizica teoretică și fizica experimentală. El a înțeles parabola, atât în termeni de secțiune conică, cât și în termeni de ordonată (y) ce variază cu pătratul abscisei (x). Galilei a afirmat și că parabola este traiectoria teoretică ideală a unui proiectil uniform accelerat în absența frecării și a altor perturbații. A acceptat că există limitări ale valorii de adevăr a acestei teorii, notând că, teoretic, traiectoria unui proiectil cu o dimensiune comparabilă cu a Pământului nu poate fi o parabolă.[30] dar a continuat să susțină că, pentru distanțe până la raza de acțiune a tunurilor din ziua aceea, deviația traiectoriei unui proiectil de la o parabolă este doar una foarte mică.[31] În al treilea rând, a recunoscut că datele sale experimentale nu vor fi în acord cu nicio formă matematică sau teoretică din cauza impreciziei măsurării, imposibilității eliminării frecării și a altor factori.

Conform lui Stephen Hawking, Galileo poartă mai mult decât oricine responsabilitatea pentru nașterea științei moderne,[32] iar Albert Einstein l-a intitulat „părintele științei moderne”.[33]

8. Niccolò Machiavelli - fi social politica

Niccolò di Bernardo dei Machiavelli (n. 3 mai 1469, Florența - d. 21 iunie 1527, Florența) a fost un diplomat, funcționar public, filozof, om politic și scriitor italian. A fost un exponent de prestigiu al Renașterii italiene. Opera sa capitală *Il principe* ("Principele") este considerată primul tratat modern de politică.

Născut în micul sat San Casciano in Val di Pesa, la aproximativ cincisprezece kilometri de Florența, la 3 mai 1469, Niccolò era fiul lui Bernardo Machiavelli (avocat aparținând unei ramuri sărăcite a unei influente familii florentine) și al Bartolomei di Stefano Nelli, ambii de familii culte și de origini nobiliare, dar cu puține resurse din cauza unor datorii ale tatălui.

Intrat în serviciul guvernului între 1494 și 1512 în calitate de contabil, Niccolò Machiavelli a cunoscut succesul după proclamarea Republicii Florentine, în 1498. A fost secretar al „Consiliului celor Zece” (i Dieci della liberta e della pace), consiliu care conducea negocierile diplomatice și supraveghea operațiunile militare ale republicii.[4] Printre însărcinările sale s-au numărat vizitele la suveranul francez (în 1504, 1510-1511), la Sfântul Scaun (1506), și la împăratul german (1507-1508). În timpul misiunilor sale diplomatice a cunoscut mulți dintre principii italieni și a putut să le studieze strategiile politice, în special cele ale lui Cesare Borgia, care era preocupat, la vremea respectivă, de extinderea posesiunilor sale în Italia centrală.

Din 1503 până în 1506, Machiavelli a reorganizat apărarea militară a Republicii Florentine. Deși, în această perioadă, armatele de mercenari erau folosite în mod curent, a preferat să se bazeze doar pe recrutarea de localnici pentru asigurarea unei apărări permanente și patriotice a bunurilor publice. În 1512, când familia florentină Medici a recăștigat puterea asupra Florenței și republica a fost dizolvată, Machiavelli a fost destituit din funcție și arestat pentru scurt timp. A fost închis în Florența, fiind învinuit de o presupusă conspirație împotriva noii puteri. După eliberarea sa, a fost exilat și detașat în San Casciano, unde și-a scris cele mai importante lucrări. În ciuda încercărilor sale de a câștiga încrederea casei de Medici, nu a revenit niciodată la poziția înaltă pe care o deținuse în cadrul guvernului anterior. Când republica a fost reinstaurată pentru scurt timp, în 1527, a fost suspectat de mulți republicani că ar susține casa Medici. A murit la Florența, pe 21 iunie 1527, și este îngropat în bazilica Santa Croce.

Principele

De-a lungul carierei sale, Machiavelli a căutat să creeze un stat capabil de a rezista atacurilor externe. Scrierile sale tratează principiile pe care este bazat un asemenea stat și modalitățile prin care aceste principii pot fi implementate și menținute. În opera sa cea mai cunoscută, *Principele* (1513), descrie metodele prin care un principe poate dobândi și menține puterea politică. Acest studiu, care a fost privit, adeseori, ca o sprijinire a tiraniei și despotismului unor conducători, precum Cesare Borgia, este bazat pe credința lui Machiavelli că un suveran nu este constrâns de normele etice tradiționale: "Se pune astfel problema dacă este mai bine să fii iubit decât temut, sau invers. Răspunsul este că ar trebui să fii și una și alta; dar întrucât este greu să împaci aceste două lucruri, spun că, atunci când unul din două trebuie să lipsească, este mult mai sigur pentru tine să fii temut decât iubit." În viziunea sa, un principe ar trebui să fie preocupat doar de putere și să se supună doar regulilor care duc spre succes în acțiunile politice. Machiavelli credea că aceste reguli pot fi descoperite, prin deducție, din practicile politice ale vremii, ca și ale perioadelor anterioare.

Eseu la fiecare 0.5 pagini
Ceva care ii interesant
Succint
Ei for fi la atestare si la ..

A sa avem iar tema de la curs

9.11.2020

Monday, November 9, 2020 9:44 AM

Legea este un raport constant dintre fenomene care poate fi reprezentat numeric. "Natura este o carte imensa scrisa in limbaj Matematic" Galileo Galilei

In epoca moderna nu se mai accepta autoritatea cuiva ca demonstrare a adevarului. Spre deosebire de notiunea de experienta din filosofia antica unde cunostintele erau subiective in filosofia moderna experienta foloseste masurarea prin unitatile de masura standart. In anglia se introduc primele unitati de masura standart care ulterior se vor introduce in toate tarile. Ca rezultat cunostintele obtinute prin experimente sunt constante si pot fi reprezentate numeric.

Problema principala a filosofilor era sa explice cum apar aceste cunostinte obiective, universale ...

In dependenta de rezolvarea acestei probleme exista doua curente empirismul si rationalismul

Fiecare student e un filosof

Curentul empiric

Intemeietorul filosofiei empirice este bakon in lucrarea noul organon el explica necesitatea reformei stiintei prin reforma metorei, el sustine ca vechea stiinta scolastica este sterila pe cand adevarata stiinta trebuie sa fie utilitara (adica mai baieti vechea stiinta era strila fiind ca scolastica il avea ca obiect de studiu pe dumnezeu)

Deviza filosofiei sale este "cunostinta este putere" realizarea acestui scop utilitar poate fi efectuat numai prin reforma metodei iar noua metoda este experienta bazata pe inductie.

Francis bakon inainteaza o noua clasificare a stiintei in dependenta de specificul facultăților sufletești :

1. Memoria este temelia istoriei
2. Imaginatia este temelia artei
3. Rațiunea este temelia filosofiei

Pentru a realiza reforma științei bakon susține ca este necesar să răspundem la următoarele întrebări:

1. Care este obiectul științei? - triplu : dumnezeu, om, natură.
2. Care este metoda științei? - experiența bazată pe inducție
3. Care sunt obstacolele științei? - idolii
4. Care este scopul științei? - explicarea fenomenelor prin cauze

Dupa bakon în procesul cercetării conștiința este predispusă de a

înfăptui unele erori pe care le numește **idoli** el îi analizează și înaintează o clasificare:

1. Idolii cavernei sau idolii peșterii - erorile care apar în rezultatul influenței dorinței, plăcerii, voinței subiectului asupra procesului de cunoaștere.
2. Idolii teatrului - erorile care apar în rezultatul respectului față de autoritatea personalității, tradițiilor, obiceiurilor
3. Idolii pieței - erorile care apar din utilizarea cuvintelor cu mai multe sensuri
4. Idolii antropomorfici - erorile care apar din atribuirea însușirilor umane fenomenelor și lucrurilor cercetate

Necătând la unele elemente progresive totuși francis bacon nu a depășit cu mult filosofia scolastică prin noțiunea de cauză el nu înțelege în sensul mecanicist al acesteia că aceasta este forța care produce efectul ci prin cauză bacon înțelege forma - substanța , esența calitativă din lucruri de aceea scopul științei care constă în explicarea fenomenelor prin cauze rămâne în filosofia lui bacon irealizabilă.

Un alt reprezentant al empirismului este Jon Lock, spre deosebire de bacon Lock este original și profund el înaintează problema originii cunoștințelor, susținând că izvorul cunoștințelor este experiența bazată pe **senzații**.

Senzațiile sunt rezultatul afectării organelor de simț de către lucrurile exterioare.

Limitele experienței sunt limitele cunoștinței noastre.

Locke nu acceptă teoria ideilor înăscute a lui descartes el susține că conștiința noului născut este ca o "tabla rasa,, din latina - (masă netedă) pe suprafața căreia se înscriu cunoștințele obținute prin experiență.

În dependență de izvorul ideilor, Locke înaintează următoarele tipuri de idei :

1. Idei simple obținute prin intermediul unui singur organ de simț sau prin mai multe organe de simț concomitent.
2. Idei compuse obținute prin reflexie (capacitatea sufletului de a auto incita : () el intuiește imaginația.

Ideea după Locke încă nu este cunoștință ci un material brut care pentru a deveni cunoștință trebuie prelucrat de rațiune prin operațiile de : comparare, combinare, denumire

Dacă limitele experienței sunt limitele cunoștinței noastre atunci apare întrebarea care este valoarea acestora? Locke întreprinde aici o clasificare a însușirilor lucrurilor :

1. Însușiri secundare, subiective care nu reflectă calitățile lucrurilor ci felul cum acestea sunt oglindite de sufletul nostru (mirosul, gustul, culoarea, sunetul)
 2. Însușiri primare - obiective care reflectă calitățile pe care le posedă lucrurile (mișcarea, întinderea, rezistența, forma)
- de aici Locke teoria subiectivă a cunoașterii susținând că noi cunoaștem numai fenomenele - reprezentarea lucrurilor dar nu esența lor, așa dar cunoașterea este limitată la limitele experienței

16.nov.2020 - curentul empiric

Monday, November 16, 2020

9:47 AM

Deci noi in curriculum dumneavoastra sunt alesi cei mai alesi reprezentanti
Dupa francis bacon stiinta trebuie sa ajute cu ceva omul, trebuie sa aiba un impact asupra vietii omului, el zicea ca stiinta scolastica era una sterila care nu infuenta viata omului. Deviza filosofiei lui este stiinta este putere. Iar obiectivul de a avea un impact se realizeaza prin reforma metodei, Jhon Locke este un filosof original, profund spre doosebire de bacon el pune intrebari mai profunde, cum ar fi care este originea miscarii aceasta este experienta.

Locke accepta existenta obiectiva a lumii exterioare. Indiferent de ce cunoaste omul lumea exista dincolo de parerea sau cunostinta omului.

Atunci cand este vorba de valoarea cunostintelor el este influentat de tomas, el clasificand in cunostinte primare si secundare. Lumea este independenta de opinia subiectiva.

In dependenta de claritatea cunostintelor el distinge

1. judecatile senzoriale: obiective , subiective, relative
2. Judecatile demonstrative : judecati obtinute prin mijlocirea demonstratiei - adevarate - judecatile matematice.
3. Judecatile intuitive - sigure adevarate , nemijlocite, ele sunt directe : eu sunt eu

Dupa el judecata exista Dumnezeu este o judecata demonstrativa, si crede ca este o judecata adevarata, ea este criteriul veridic care ne da siguranta exsistentei unei lumi obiective inafara noastra.

George berkly - el este u episcop englez care citind biografia putem vedea ca a convertit un trib american de nord la crestinism, conceptia sa filosofica este mult influnetata de crestinism si a criticat filosofia materialista. El sustinea ca cunostinta notionala este o cunostinta generala si nu este o cunostinta de fapt, de aceea el o numeste fictiune ale mintii, deci el critica cu ardoare conceptele, notiunile care sunt cunostinte generale, critica notiunea de materie, el nu a vazut sa intre sau sa iasa spatiul pe usa. Avea ceva contra si notiunii de spatiu, de acea berkly sustine ca cunostinta adevarata este perceptia care este o cunostinta particulara a faptului singular, sau al fenomenului singular. Dupa berkly a exista insemna a fi perceptut, a fi perceptut insemna a se afla in suflet, iar aici apare o problema cardinala in filosofia lui berkley - problema izvorului cunostintei, deoarece temelia cunostintei este perceptia care este in sufletul nostru, apare problema cum se face legatura cu lumea exterioara. Ridicanduse problema izvorului miscarii berkley el ajunge la o problema extraordinar de periculoasa (solepsism)

Hai sa spunem asa voi existati mai baieti atata timp cat eu va percep, cat timp eu am perceptia voastra, cand eu nu am perceptia voastra voi nu existati.

Ca sa nu fie invinuit de solepsism el face o cotitura in teoria sa afirmand : daca cunosintta care este efectul unei cauze este de natura spirituala atunci si cauza trebuie sa fie spirituala (asta este logic) . El ca un adevarat crestin sustine ca cauza este constiinta lui Dumnezeu care printr-un fenomen mistic insereaza idei in ratiunea noastra, ideile noastre sunt copii pale ale ideilor lui Dumnezeu, ca Dumnezeu sa insereze ideile ele trebuie sa existe inainte de a fi inserate de aceea : lumea are existenta inainte de a fi perceptuta, ea exista in ratiunea divina insa in ratiunea divina ea preexista ca idee.

Ca concluzie filosofia lui Berkeley este o dezvoltare extrema a filosofiei empirice daca Locke admitea existenta unei lumi obiective prin postularea existentei insusirilor primare obiective ale lucrurilor atunci Berkeley le comprima si le reduce la insusirile subiective. El spune ca lumea are o existenta subiectiva dependenta de constiinta omului.

Perceptiile sunt cauzate de ideile din ratiunea divina, care sunt inserate de Dumnezeu, aceasta activitate de inserare este una mistica.

David Hume este cel care dezvolta empirismul si a ramas renumit printr-o secventa :

Q:Care este estenta acestei lumi?

A: **nu stiu.**

Spre deosebire de noi el a argumentat.

El sustine ca cunoasterea autentica trebuie sa fie intemeiata logic si trebuie sa aiba forma de rationament si judecata insa orice cunostinta isi are izvorul in experienta iar experienta se bazeaza pe cunoasterea subiectiva astfel obtinem cunostinte subiective si relative care nu pot fi intemeiate logic, noi avem o cunoastere ne autentica, ne adevarata.

Iar noi stim de la paramide ca simturile ne inseala, noi suntem diferiti unul de altul prin simturile noastre, de aceea ceea ce e legat de esenta lumii trebuie sa fie ceva logic iar deoarece toate cunostintele sunt bazate pe simturi de aceea se pune la indoiala posibilitatea cunoasterii estentei lumii.

Astfel de cunosintte autentice sunt cele matematice, matematica are judecati intemeiate logic, desi matematica are judecati sigure ele usnt abstracte fiind ca matematica nu opereaza cu obiecte, fenomene, lucruri ea opereaza cu judecati asupra lucrurilor (judecata este stiinta abstracta de nivelul 2 si ea opereaza cu judecati despre fenomene lucruri de gradul 1) matematica nu opereaza cu obiecte fizice ea opereaza cu abstractii.

El concluzioneaza ca matematica este o stiinta sigura, dar rationamentele matematice sunt sterile fiind ca matematica este abstracta care nu opereaza cu lumea reala.

Dupa Hume noi nu putem avea o cunoastere autentica a lumii, printr-o metoda stiintifica.

Concluzia empirismului:

Filosofia empirica care cauta sa inainteze o intemeiere solida a stiintei moderne despre natura sfarsesc cu atitudine sceptica chiar agnosita fata de posibilitatile acestei stiinte.

Filosofia rationalista

Rene decartes - intemeietorul acestei filosofii, el este matematician, introduce reprezentarea spatiului prin coordonate adica sistemul cartezian.

Rene dacartes este un mare matematician si filosof francez care incearca sa raspunda la intrebarea cum este posibila o cunoastere stiintifica despre lume.

El cauta ca toti filosofii moderni, sa inainteze un fundament sigur pe care stiinta sa se bazeze, insa el se bazeaza pe rationalism.

El are drept model geometria euclidiană care se bazeaza pe axiome.

Totodata rene decartes va sustine ca ce-a mai sigura stiinta este matematica deoarece matematica opereaza cu obiecte abstracte.

Daca matematica este stiinta sigura adevarata atunci metoda ei (deductia cantitativa / numerica) trebuie sa devina metoda intregii stiinte.

El aplica deductia matematica la cercetarea fenomenelor naturii, el a cercetat curcubeul si a facut ceva destul de reusit.

Decartes si Galileo galilei sunt pe acelasi pedestal ca intemeietorii fizicii mecanice.

El a cercetat si intinderea sau spatiul. Si in proces a intemeiat geometria analitica.

Ulterior decartes incearca sa aplice deductia matematica in filosofie iar aici el obtine un esec (fiind singurul care prin deductie matematica a incercat sa demonstreze existenta lui Dumnezeu) , influentat de aureliu augustin a adoptat metoda sceptica. El apeleaza la metoda sceptica / indoiei in sa la el indoiala nu este un scop in sine , pentru el scepticismul este un mijloc de a depasi impasul in care el s-a pomenit. Si iata el acest scepticism il aplica si are drept scop de a curata filosofia de orice prejudecati nesănatoase / eronate.

Cum aplica el scepticismul

Existenta unei lumi exterioare pe care eu incerc sa o cunosc. Eu nu am un criteriu sigur al sigurantei cunostintelor din ratiunea mea.

Orice poate fi supus la indoiala prin metoda sceptica, singurul obstacol care nu poate fi depasit este insasi indoiala.

Indoiala nu este nimic altceva decat cugetare care nu este nimic altceva decat atribut al gandirii mele, gandirea nu este altceva decat atribut al sufletului rational.

Daca gandesc cuget daca cuget deci exist.

"Cogito ergo sum"

Prin acest principiu noi ajungem la siguranta existentei eului sau sufletului. Acesta fiind primul principiu al existentei.

Al doilea principiu nu poate fi altul decat existenta lui Dumnezeu care poate fi dedus :

"existenta lui Dumnezeu poate fi dedusa din primul principiu care ne-a dat siguranta existentei sufletului deoarece printre ideile din sufletul rational al eului se intalnesc si ideea despre Dumnezeu"

Si se pune intrabarea

"de unde am in ratiunea mea ideea despre Dumnezeu , fiind ca nu pot fi eu cel care a creat aceasta idee"

In minte avem toti ideea unei perfectiuni care se numeste Dumnezeu, iar

1. noi nu putem fi cei care au dat nastere acestei idei.
2. Noi avem conceptia despre un Dumnezeu infinit si vesnic pe cand noi nu suntem.
3. Noi avem ideea unui Dumnezeu care este cauza sa.

"cauza sui" ceva de genul ca noi nu suntem cauza noastra iar Dumnezeu este.

Insusi omul nu poate fi cauza existentei lui Dumnezeu.

Eu - omul nu poate fi cauza existentei lui Dumnezeu.

Informatii despre niste ciuvasi

Monday, November 16, 2020

7:30 PM

1)John Locke

În câmpul cunoașterii, el este întemeietorul empirismului. Locke a continuat linia empiric-materialistă a lui Bacon și Hobbes, fundamentând orientarea senzualistă în teoria cunoașterii. După el, mintea omului este la naștere ca o foaie nescrisă (white paper, void of all characters) (tabula rasa): În intelect nu există nimic fără să fi fost înainte în simțuri.. El își propune în lucrarea lui fundamentală să dea o "cercetare asupra originii certitudinii și întinderii cunoștinței omenești, asupra temeiurilor și gradelor credinței, părerii și asentimentului". În legătură cu problema originilor cunoștinței, Locke ia o poziție contrară raționalismului.

2)René Descartes

În 1618 Descartes se înrolează într-una din armatele "la modă" de pe atunci, cea a prințului de Orania, fără vreun imbold deosebit pentru viața militară. influența sa dominantă a rămas în filozofie, și mai exact în formularea curentului filozofic al cartezianismului de care se leagă numele său. A fondat liniile mari ale științei noi sub forma matematicii universale, a reformat algebra, a fondat o nouă geometrie, numită "geometrie analitică". De aceea, deloc întâmplător, cartezianismul rămâne unul din curentele de gândire dominante pe toată cea de-a doua jumătate a secolului al XVII-lea, fiind continuat, pe plan metafizic, de Spinoza și Leibniz.

3)Baruch Spinoza

Spinoza a avut o reprezentare monistă a lumii, întreaga existență reducându-se la ceea ce el a numit "Substanță". Substanța, noțiune preluată din filosofia scolastică, nu are o realitate materială, ci o esență metafizică, fiind dotată cu attribute infinite, din care inteligența umană nu poate cuprinde decât două: lumea obiectelor materiale și manifestările gândirii. Cunoașterea intuitivă a substanței constituie sursa iubirii spirituale a lui Dumnezeu.

În baza metodei matematice cunoștințele pot fi acumulate prin 4 procedee:

1. cunoștințele libere
2. acumularea neordonată nesistematizată a cunoștințelor care nu se supun unei legi

3. cunoașterea lucrurilor prin alte lucruri când noi în baza rezultatelor unei acțiuni judecăm despre acțiune.
4. cunoașterea lucrurilor prin descoperirea genurilor.

4)Gottfried Wilhelm von Leibniz

a fost un filozof și matematician german, unul din cei mai importanți filozofi de la sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul celui de al XVIII-lea, unul din întemeietorii iluminismului german și important continuator.

În fizică, Leibniz a introdus noțiunea de "forță vie" (mv^2) ca măsură a mișcării (energia cinetică, cum o numim azi), diferită de cea de "cantitate de mișcare" (mv) (Impuls, cum îl numim azi), premergătoare noțiunii moderne de energie.

Teoria substanței. Leibniz a susținut o nouă teorie asupra substanței care are în centru ideea de acțiune, spre deosebire de teoria carteziană a substanței, bazată pe noțiunea de întindere.

Sistemul filosofic al lui Leibniz are la baza existența unor elemente spirituale indivizibile numite monade.

Gradul de cunoaștere a monadelor este reprezentat prin următoarele:

- 1.percepția- care poate fi confuză; se datorează faptului că nu există memorie
- 2.dominantă- sufletul, percepții și memorie,distinct
- 3.monade raționale- principii logice (noncontradicția și rațiunea suficientă)
- 4.viziunea asupra lumii total adecvată și intuitivă

Tema pe acasa

Tuesday, November 17, 2020 2:53 PM

Filosofia clasica germana
Succint despre conceptii, ect

- A. Emanuel cant
- B. Heigel

23.11.2020

Monday, November 23, 2020

9:42 AM

Conform lui Descartes matematica este cea mai de încredere știință. Descartes avea o filosofie dualistă, fiind că explică existența prin două principii : 1. spiritual; 2. materia
Prin analiza principiului spiritual el va fi întemeietorul fiziologiei

Benedict barok spinoza - este evreu, s-a născut în Amsterdam (Olanda) și în acele timpuri față de evrei era o atitudine foarte ostilă, ei trăiau într-un fel de reuniune (clanuri) ca altfel nu puteau trăi. El de mic copil a fost antrenat să fie rabin dar Ajungând la o vârstă mai mare venea în contradicție cu învățătorii săi având o minte extraordinară, fiind contra unelor lucruri din ebraism. Ca să supraviețuiască de separat de evrei pe atunci era foarte greu. Studiind de unul singur el se va converti la creștinism. De aceea el primește al doilea nume Benedict. O să mai citiți voi ceva xD și capete ce tare o să vă influențeze

El a fost mult influențat de Descartes, și va scrie lucrarea sa genială și unică care se numește etica. El argumenta că scopul suprem al vieții este fericirea care poate fi atinsă prin cunoștință, care poate fi obținută prin metoda geometrică ...

Spinoza susține că noțiunea de substanță a lui Descartes nu satisface:

1. numim substanța ceea ce este cauza și în sine
2. Numim substanță ceea ce se explică prin sine în sine

Spinoza susține că singura substanță satisface aceste două criterii : Dumnezeu.

Conform lui Dumnezeu și universul sunt aceleași lucruri.

Noțiuni principale din filosofia sa.

1. Noțiunea de substanță care este unică și care este Dumnezeu
2. Noțiunea de atribut - este însușirea esențială a substanței, dacă substanța este infinită atunci și numărul atributelor trebuie să fie infinit,
3. Modus - ceea ce nu este cauza sa, ceea ce există într-un fel și nu poate exista într-un alt fel

Lumea este o manifestare a modurilor - modul este ceea ce nu este cauza sa însăși, ca de exemplu avem o sculptură, sculptura nu mai poate fi marmură fiind că a fost cioplită, marmura nu mai poate fi munte fiind că Sculptura nu este cauza existenței sale, se datorează sculptorului și marmurii ... Un bled doamnă ferește , caroci Dumnezeu îi dă jină

Cunoașterea - (echivalentul fericirii după spinoza) implică 3 etape în perfecțiune crescândă,

1. Etapa senzorială prin care obținem cunoștințe probabile și relative, la această etapă afecțiunile (poftele domină sufletul)
2. Treapta rațională - prin care noi cunoaștem atributele, care reflectă însușirile esențiale ale substanței, la această treaptă sufletul începe a se elibera de afecte, pofte
3. Intuiția - cunoașterea directă nemijlocită a substanței ca cauză primă și absolută a existenței, la această treaptă ne eliberăm de afecte și împreună cu dragostea altruistă față de Dumnezeu omul devine sfânt, situație care îi permite să se apropie cel mai mult de Dumnezeu, până la deplina întoarcere în sânul lui Dumnezeu

Gotfrid Leibniz - matematician, fizician și filosof de origine germană, el spunea dacă Spinoza ar fi avut dreptate atunci filosofia acestuia ar fi fost colosală, dacă Spinoza încearcă să aducă argumente că există o singură substanță, atunci Leibniz aduce argumente că există o mulțime infinită de substanțe care se numeau monade(unic).

Filosofia lui Leibniz a fost influențată de

1. rezolvarea nominalistă înaintată de filosofia scolastică,
2. atomismul lui Euclid reînviat și acceptat cu unele modificări
3. Interpretarea metafizică a calculului infinitesimal pe care l-a descoperit independent de Newton
4. Descoperirea de către Hook a microorganismelor

Filosofia sa este una de sinteză, el a cunoscut filosofia a mai multor filosofi, și de aceea filosofia sa are o tendință de sinteză, tendința gândirii sintetice este specifică filosofiei germane,

Filosofia sa cuprindea

1. Fizică și matematică

El susținea că substanța este particula indivizibilă și simplă a lumii, dacă este particula indivizibilă și simplă a lumii această particulă nu este spațială fiind că caracteristica spațiului este o caracteristică a materiei, iar dacă substanța care este ultimul element al existenței este aspațial, iar dacă este aspațial înseamnă că nu este materie

Unică însușire a substanței după Leibniz este activitatea, mișcarea despre care vorbea Democrit, doar că el vorbea oarecum despre altă lucrare, deci la Leibniz rămâne doar această mișcare ca activitate a substanței, entelehie (face palm, nui clar nica)

De aceea vreau să vă zic : Ca substanțele a căroră însușire este activitatea sunt puncte metafizice în plan filosofic și tot odată sunt puncte de forță în plan fizic

Leibniz ... cartezian conform careia materia este inertă după Leibniz materia este activă datorită monadelor, care sunt puncte de forță de activitate de mișcare.

Mișcarea este însușirea inerentă a materiei care se află în formă potențială - ca potențialitate care se actualizează când acestea sunt supuse forțelor de mișcare.

Deci mai bieiți : pentru cultura voastră inginerască trebuie să înțelegeți niște lucruri din filosofie:

Leibniz a avut o contribuție în fizica colosală;

Materia după Aristotel a fost înțeleasă ca inertă pentru că să se miște are nevoie de o cauză care este exterioară ei,

Spre sfârșitul secolului 17 toți savanții au pronțat spre căutarea mișcării care îi da bobarnac materiei (căutau motorul vesnic)

Leibniz este primul filosof genial care a susținut că omenișia după Aristotel a pasit pe o cale greșită separând cauza de materie.

Materia în afara mișcării nu există

Principală caracteristică a particulelor este energia

$$E = mc^2$$

Cel care a pornit pe această cale este Leibniz

Forța nu este separată de materie care este o însușire de bază a acesteia

El a formulat prima lege a dinamicii :

Energia nu apare de nicăieri și nu dispăre nicăieri

30.nov.2020 - filosofia clasica germana

Monday, November 30, 2020

9:45 AM

Leibniz este marele filosof care a pus temeli dinamicii un compartiment al Miscarea este inussira fundamentala a materie ea este inerenta materiei si asa... ea se actualizeaza in anumite situatii, cauza miscarii nu trebuie sa fie separata de efect.

Exista o legenda in legatura cu perpetum mobili. :

Atunci cand petru I a auzit de inventarea unui motor vesnic , el era in istoria rusiei cel care a deschis o fereastra catre europa. El a inteles ca cel care va detine asa motor

Si-a trimis un secretar in germania , fiind ca acolo cineva tipa a inventat asa un motor. Doar ca inainte i-a zis sa se duca la Leibniz ca el sareste in asa fignele.

Ciuvaku s-a dus la leibniz care i-a explicat ca in natura nu poate exista un perpetum mobili , legea conservarii energiei si materiei. Si o mai stat vre-o doua zile in germania si s-a demonstrat ca era o fighnea motorul cela vesnic .(doua roti zimtate care se invarteau)

Monade :

1. Lumii anorganice, si lumii plantelor
 2. Lumii animalelor
 3. Omul - monade compuse clare si distincte
- OO. Monada monadelor - care include doar reprezentari distincte - asta este dumnezeu

In timpul vietii leibniz a fost criticat si invinuit de spiritizm, el scria scrisori si lucrari pentur a isi explica mai prifund conceptia filosofica.

El spunea ca spiritismul nu este indreptatit fiind ca monadele sunt niste forme goale fara continut fiind ca continutul se obtine prin senzatii.

El nu a neglijat cu totul rolul cunoasterii prin simturi.

Datorita faptului ca lumea in acare traim este efectul cauzei dumenzeu lumea in care traim este ce-a mai buna lume posibila, fiind ca dumnezeu este perfectiunea. In aceasta lume exista o ordine prestabilita de dumnezeu.

Leibniz intradevar a dus la o dezvoltare a filosofiei rationaliste.

Concluzie generala la fi moderna:

Atat rationalismul cat si emperismul pana la urma nu au reusit fiind ca au dus pana la extrem unele metode neglijandule pe altele. De aceea aceste doua extreme au pregatit venirea unei genilae personalitati in gandirea

filosofica care se numeste imanuil kant care a sintetizat ambele filosofii pentru a arata cum este posibila stiinta si cunoasterea stiintei. A fost genial pentru ca a aratat si a sustinut ca cunoasterea stiintei este limitata si relativa.

Iluminismul si materialismul francez din sec 18

Intrebari

1. Iluminismul francez din sec 18, si reprezentantii Voltaire, Montesquie, Rousseau
2. Materialismul francez din sec 18, Lamettrie, Holbach, Helvetius

Ei credeau in posibilitatile nelimitata a ratiunii

Datorita credintei in posibilitatile ratiunii se incepe un proces de iluminare a natiunii, fiind ca se credea ca in asa mod se va ajunge la fraternitate, egalitate si libertate,

De aceea revolutia franceza a schimbat monarhia

.....ceva ca religia crestina a schimbat mult gandirea oamenilor.....

El(Voltaire) pleda pentru monarhia constitutionala

Montesquie este primul european care a fost primit la curtea sultanului din imp. Otoman.

I s-au parut interesante Garemurile si a incercat sa analizeze ce fel de relatii sunt in el.

Jan jack russo

Este spiritul filosofiei franceze, el v-a scrie lucrarea

In contractul social a scris in conceptia sa care este originea statului.

El sustinea ca ar fi ideal sa ne indreptam spre forma incipienta de dezvoltare fiind ca atunci nu era coruptie si inegalitate

Lamettrie

Omul masina - analogie ceasornicului, el neaga existenta sufletului si conceptiile lui sunt mecaniciste

Holbach

Sistemul naturii, va proclama ca lumea este alcatuita din materie, spatiu si timp , inafara de materie nu exista nimic, dumnezeu este o halucinatie a omului,

Helvetius

Chiar si morala vrea sa o bazeze pe principii materialiste. Omul de la natura este egoist fiind ca egoismul este o forta motrica

Toti de sinestator

Filosofia clasica germana

1. Caracteristica generala?
2. Evolutia ideatica a lui imanuil kant?
3. Gnoseologia lui imanuil kant?
4. Filosofia lui Fichte si Schelling?
5. Metoda dialectica a lui hegel?
6. Materialismul antropologic al lui Feuerbach
7. Filosofia marxista Marx, Engels

1. Dupa sec 18 incep sa aiba o filosofie nationala deoarece filosofii dorind sa isi raspandeasc ideile unor mase mai mari de oameni, Filosofia se concentreaza in centre universitare, si deja filosofia devine o meserie, spre deosebire de filosofii anteriori care era mai mult un hoby

Intemeietorul filosofiei clasice germane este considerat immanuil kant deoarece la acesata etapa gandirea filosofica atinge apogeul gandirii sale

O problema pusa a fost filosofia cunoasterii gnoseologia.
Filosofia clasica germana va constitui un fundament pentru filosofia care va urma

Imanuil kant - (doamnefereste ce ciuvak inspirational este) a facut parte dintr-o familie saraca, erau multi copii, tatal facea armuri din piele, erau protestanti din cauza ca mama nu putea sa frecventeze biserica un preut le vizita casa duminica, familia a fost incurajata de societatea de protestanti, urmarindul pe imanuil mama a fost sfatuita sa fie inscris la cel mai bun liceu. Nimic deosebit. S-a deosebit printr-o cerere pe care a scriso decanului cand i-a murit mama, el a trebuit sa isi asume rolul de parinte. A cerut sa ii permita sa finalizeze sa termine universitatea in 4 ani nu in 5.

A scris o lucrare despre istoria naturala a cerului. A fost invitat sa ocupe postul de director la facultatea de filosofie pe care a absolvito.

A fost o persoana foarte pedanta, pedant la maxim.
El spunea ca nu s-a casatorit fiind ca nu dorea sa aiba grija de familie, el prefera sa cerceteze si sa se ocupe de stiinta. Unii ziceau ca nu a cunoscut niciodata femeia. El vesnic era dedicat lucrului.
Lucrarea lui de doctorant a schimbat radical gandirea omenirii.

A murit la o varsta inaintata, si-a scris testamentul, o parte din avere a lasato nepotilor, iar alta parte a lasato ca bursa pentru studenti.

Sunt doua lucruri care m-au mirat cerul instelat si legea morala din mine.

Etape in gandirea lui kant

1. Etapa naturalista - cand kant este preocupat de problemele naturii, este influentat de fizica mecanica a lui isac newton si de filosofia rationalista a lui wolf profesorul sau.
Kant-Laplace - o conceptie referitor la sistemul nostru planetar care nu prea a fost luata in serios. Kant era constient ca aceasta conceptie este vulnerabila fiind ca nu explica care este originea materiei, originea materiei vii si mai ales omul.
2. Sceptica - cand kant este influentat de empirismul lui locke si scepticismul lui Yong.

2.11.2020 -

filosofia

Renastentisa

Filosofia renasterii va ruina filosofia medievala prin negarea

universaliilor

Filosofia renasterii

1. Caracteristica generala?
2. Gandirea filosofica despre natura? Reprezentantii : Cuzanus, Bruno
3. Conceptia stintifica despre natura? Reprezentantii : Copernic, Galilei, Kepler, Boyle
4. Miscarea , conceptiile sociale din epoca renasterii

Burkard, Vassari

Burkard a facut o critica a artei si a constatat renasterea artelor in toate domeniile artei

Bassari este un istoric al culturii, facand o analiza mai generala el a atribuit aceasta notiune unei perioade (renasterii) perioada tarzie a evului mediu , tranzitie intre evul mediu si modern.

Cartea a devenit mai accesibila, marea mirare a europeii a fost descoperirea fizicii printre cartile lui Aristotel

Una din principalele caracteristici ale renasterii este :

1. Redescoperirea ganditorilor filosofiei antice in deosebi a lui platon si a lui aristotel .
2. Lupta impotriva hegemoniei bisericii catolice pentru eliberarea gandirii, sau reforma

Cei ce incercau sa inainteze gandiri porgresive erau arși pe rug iar lucrările lor erau proclamate eretice. Hegemonia bisericii catolice se caracteriza prin faptul ca papa de la roma decidea totul, nici un împărat nu putea fi declarat fara el, nici păci nu puteau fi incheiate fara el.

Lupta nu era contra religiei creștine!!!!

Indulgentiile sunt niste taxe unde contra anumitor bani ti se iertau pacatele. Asta i-a suparat nu doar pe credinciosi dar si pe fețele bisericiști.

90% din germani sunt protestanți. Asta s-a raspândit și în anglia.

4. Umanizmul - aici avem o nouă concepție despre om, omul începe să fie perceput ca un individ nu ca un membru al unei turme. Se pune accent pe personalitate ca individ individual Bred ... Oameni cunoscuti ... Foarte multe... Ei au pus temeliile unei noi forme de literatura.

Esti tu medic, programator - pohui in primul rand e sa fii om si îți trebuie filosofie. Filosofia va umple acel gol (nicoleta nu chebabul :))

O caracteristică fundamentală este că în europa de est necărturăria a fost strașnică.

În europa de apus omul este perceput ca personalitate, și este activist care face o activitate prin care se manifesta ca personalitate.

Datorită acestei activități omul cunoaște natura, fiind că spre deosebire de antichitate unde binele este cunoștință iar cunoștința legilor pe când în renaștere se susține că cunoașterea legilor trebuie utilizată în obținerea scopurilor omului.

Omul poate singur să se elibereze de păcate prin faptele sale bune.

5. Redescoperirea de către renaștere a unui nou obiect demn de cercetare natura

În perioada scolastica natura este creata de dumnezeu și nu este demnă de o cercetare filosofică, pe cînd în epoca renașterii filosofia se reorientează spre cercetarea naturii. Noul obiect redescoperit care este natura presupune și noi mijloace de cercetare cum este :

1. **Experiența** - natura nu mai putea fi cercetată prin dialectică în epoca renașterii este conștientizat acest fapt și filosofii încep să experimenteze și să experimenteze au perfecționat compasul maritim, telescopul, tiparnița hârtia, vopselele, praful de pușcă, (calianul) în mare majoritate nu sunt invenții europene.

De sine statator mai departe
P.P. Negulescu

2.11.2020 - filosofia moderna

Monday, November 2, 2020

10:46 AM

1. Caracteristica generală?
2. Filosofia empirică? Reprezentanți : Bacon, Locke, Berkeley, Hume
3. Filosofia raționalistă? Reprezentanți : Descartes, Spinoza, Leibniz

Începând cu secolul al 17-lea începe o nouă perioadă în filosofie numită filosofia modernă. Factorul determinant care a influențat filosofia modernă este noua știință a naturii sau știința modernă a naturii care se constituie în rezultatul fuziunii calculului matematic cu experiența.

În știința modernă concepția teleologică a naturii este înlocuită cu concepția mecanică, conform căreia în natură domină legea cauzalității care este necesară și universală. Iar legea cauzalității este mișcarea mecanică de aceea orice fenomen al naturii este explicat prin reducerea acestuia la mișcarea mecanică.

În epoca modernă atributele principale ale cunoștințelor științifice sunt :

1. Obiectivitatea
2. Necesitatea logică
3. Universalitatea valorică

Tot odată aici are loc modificarea concepției experimentului / experienței . Experiența nu mai este înțeleasă ca cunoaștere senzorială ci ca cunoaștere care implică măsurarea ca factor necesar care face posibilă reprezentarea acesteia prin limbaj matematic iar rezultatele experienței pot fi exprimate numeric și prin raporturi numerice.

Scopul științei este de a dezvălui legile naturii care sunt definite ca raporturi constante și repetabile dintre fenomene.

Deci legile au formulare matematică așa cum susținea Galileo Galilei.

Cei care au pus bazele noii științe ale naturii sunt :

1. Copernic - care a demonstrat matematic concepția heliocentrică a cosmosului
2. Galileo Galilei - care a dat o nouă definiție a noțiunii de lege a reformulat legea căderii corpurilor, a formulat principiul inerției. Dacă El numai a formulat legea căderii corpurilor Isaac Newton a dezvălui cauza formulând legea gravitației universale

Succesele științei moderne sunt indubitabile iar filosofii își pun întrebarea cum din fuziunea calculului matematic și a experienței obținem cunoștințe

obiectivă necesară și universală. Pentru a răspunde la această întrebare filosofii înceă a cerceta metodele de cunoaștere de aceea problema principală a filosofiei moderne ține de problema gnoseologică.

În dependență de cum filosofii rezolvă această problemă distingem

1. Filosofie empiristă care susține că numai acele cunoștințe care sunt obținute prin experiență și pot fi întemeiate de aceasta sunt cunoștințe științifice.
2. Filosofie raționalistă care susține că numai prin metodele raționale obținem cunoștințe științifice.

14.09.2020 conceptia despre lume

Sunday, October 4, 2020

10:12 PM

I. Concepția mitică - forma conștiinței sociale caracteristică celor mai vechi perioade din istoria omenirii care reflectă tendința omului de a explica fenomenele naturii, caracteristice pentru concepția mitică este gândirea rațională slab dezvoltată și absența autocunoaștinței.

Principalele caracteristici ale concepției mitice sunt :

1. antropomorfismul - constă în atribuirea de însușiri și calități în atribuirea de însușiri și calități umane unor ființe non-umane, obiecte sau fenomene naturale sau supranaturale.

2. zoomorfismul - credință care admite metamorfoza oamenilor după moarte în animale.

3. sincretismul - o doctrină filosofică în care se îmbină elemente din sisteme diferite de gândire sau de credințe.

II. Concepția religioasă - este forma conștiinței sociale care prin elementul credinței acceptă prezența elementului supranatural: Dumnezeu - absolut care la rândul său constituie originea existenței.

Caracteristicile principale ale concepției religioase sunt :

1. credința - convingerea a unei persoane că lucrurile stau într-un fel anume.

2. dogma - este un postulat pentru o religie, care este considerat de către o grupare de oameni drept adevăr absolut.

3. obiectele de cult - obiect venerat de către membrii unui cult.

4. ritualul cultic - ceremonie efectuată după regulile unui cult.

III. Concepția filosofică - este forma cea mai înaltă de reflexie asupra lumii care pune accentul pe explicarea și cunoașterea lumii.

Filosofia obiect, problematica, funcțiile

Filosofia este știința despre principiile generale conform căreia existența este comparată ca Unitate, Totalitate, Integritate. Obiect de studiu al filosofiei sunt principiile fundamentale ale existenței. În legătură cu faptul că obiectul filosofiei este general abstract pe parcursul istoriei filosofiei putem urmări modificarea înțelegerii obiectului filosofiei și deci evidențierea caracterului său istoric.

Filosofia este un obiect abstract

Caracterul istoric al obiectului filosofiei poate fi urmărit la diverse etape de dezvoltare a gândirii filosofice :

1. În percepția incipientă rațional, radical deosebit de gândirea rațională, radical deosebit de gândirea mitico-religioasă.
2. În antichitate aristotel definea filosofia ca știință a principiilor fundamentale ale existenței, care ulterior sunt utilizate în științele particulare.
3. În evul mediu datorită hegemoniei religiei filosofia este redusă la logică - instrument cu ajutorul căruia sunt formate și devedite dogmele religioase.
4. În epoca modernă cea mai dezvoltată știință este matematica și după modul acesta în filosofie se caută un principiu sau câteva din care să fie dedusă și explicată pentru întreaga lume.
5. La etapa contemporană are loc organizarea sistemică a științelor separate de filosofie iar filosofia este redusă la probleme de epistemologie a problemei existențiale, morale.

În filosofie evidențiem probleme specifice filosofice rezolvarea cărora a dat naștere unor domenii relativ independente.

1. problema ontologică - (ontos - existență) analizează structurile și principiile cunoașterii.
3. problema epistemică - (episteme - științe) analizează principiile și structura cunoștințelor științifice.
4. problema axiologică - (axio - valoare) estimează lumea prin prisma valorilor.
5. problema praxiologică - estimează lumea prin prisma criticii practice.

În filosofie sunt utilizate metodele specifice:

1. metoda intuitivistă - bazată pe intuiție.
2. metoda hermeneutică - bazată pe înțelegerea unor texte vechi.

metoda criticistă - reprezintă o metodă calitativă de analiză.

4. metoda fenomenologică - mișcare filosofică care încearcă să descrie

experiența ca parte esențială a lucrurilor.

5. metoda dialectică - o formă veche de a găsi adevărul înrudită cu logica

6. metoda metafizică - se concentrează asupra fenomenelor care nu pot fi percepute cu simțurile noastre.

Funcțiile Filosofiei

1. Euristică - de a dezvolta și elabora noi cunoștințe.

2. Conceptuală - filosofia nu numai înaintea noi cunoștințe despre lume dar și educă anumită atitudine față de această lume, o anumită înțelegere a sensului existenței în raport cu non existența.

3. Logică - analizează și înaintea noi căi și metode de cercetare în legătură cu aceasta ea analizează și elaborează noțiuni fundamentale prin intermediul căreia este explicată existența: existența - non existența, materie, nonspirit, cauză - efect, lege, idee, cunoștință.

Problema fundamentală a filosofiei.

În filosofie evidențiem problema fundamentală care are următoarea formulare : Raportul dintre conștiință și existență sau raportul dintre spirit și materie. Această problemă include 2 aspecte :

1. Aspectul ontologic care impune răspuns la întrebarea : "Care este principiul existenței?" , rezolvarea a fost multiplă pe parcursul istoriei filosofiei din care evidențiem 2 fundamentale :

a) rezolvarea fundamentalistă care susține că principiul lumii este materia în afara materiei nu există nimic, chiar și conștiința;

b) rezolvarea idealistă care susține că principiul lumii este de natură spirituală distingem :

* idealism obiectiv care susține că principiul lumii este independent de conștiință. În calitate de principiu este înaintat : ideea absolut Dumnezeu, reprezentat al religiei.

* idealism subiectiv care susține că principiul lumii este dependent de conștiință .

2. Aspectul gnoseologic care impune răspunsul la întrebarea poate oare filosofia răspunde la întrebarea : "Poate oare fi cunoscut principiul lumii?" un șir de filosofi neagă această posibilitate cunoașterea principiului lumii . Reprezentanții filosofiei materialiste îi contrazic pe agnosticiști.

Există următoarele sisteme filosofice :

1. Sisteme monisme - un singur principiu.
2. Sistemul dualist : acceptă 2 principii pentru explicarea lumii.
3. Sistemul pluralist : mai multe principii de explicare a lumii.

1. Filosofia și obiectul ei de studiu. Importanța filosofiei

Obiect de studiu al filosofiei sunt principiile fundamentale ale existenței. În legătură cu faptul că obiectul filosofiei este general abstract pe parcursul istoriei filosofiei putem urmări modificarea înțelegerii obiectului filosofiei și deci evidențierea caracterului său istoric.

2. Concepția despre lume și structura ei

Concepția despre lume este un sistem de reprezentări, idei ale omului asupra lumii înconjurătoare și asupra locului său în această lume. În dependență de modul de acumulare a cunoștințelor și profunzimea reflectării în conștiința omului a lumii înconjurătoare, distingem: concepția obișnuită și cea teoretico-științifică a lumii. Concepția despre lume obișnuită se formează în mod stihinic, sub influența cunoștințelor practice, a experienței cotidiene, iar concepția teoretico-științifică se formează în baza cunoștințelor științifice, acumulate de către om în procesul instruirii. În dependență de nivelul de dezvoltare spirituală și culturală a omului, concepția despre lume se poate dezvolta și modifica pe parcursul vieții. Concepția despre lume este un fenomen complex și implică următoarea structură: 1. Cunoștințele și emoții, sentimente, rețineri sufletești; 2. Convingerile; 3. Valorile spirituale general umane (cinstea, datoria, stima, prietenia, echitatea socială); 4. Idealurile; 5. Faptele și acțiunile concrete. Cunoștințele sunt rezultatul activității de gândire a omului, formate în rezultatul experienței cotidiene, acumulate în mod accidental și drept urmare a procesului educativ-instructiv, în formă sistematizată. Nu toate cunoștințele acumulate devin parte componentă a concepției despre lume, pentru aceasta fiind nevoie să se transforme în convingeri.

3. Tipuri istorice de concepții despre lume: mitologia, religia, filosofia

A. Cele mai vechi forme de reflectare a lumii ca un tot întreg sunt miturile.

Mitul cuprinde reprezentările omului, aflat în tranziție de la starea naturală la cea socioculturală, despre lumea văzută și cea nevăzută, despre viață și moarte, despre destin și eternitate. Mitologia, la rândul său, desemnează totalitatea miturilor, răspândite într-o arie etnică sau socială, care formează un sistem epic mai mult sau mai puțin unitar. Așadar, concepția mitică reprezintă:

- încercarea universală de a cunoaște și interpreta lumea;
- modul de percepere al lumii, caracteristic etapelor timpurii ale dezvoltării societății;
- o formă senzorial-ilustrativă, care descrie tabloul lumii ca câmp de acțiuni al forțelor antropomorfe.

B. Concepția religioasă

Pe parcursul istoriei omenirii, religia și filosofia au abordat aceleași probleme, cum ar fi: originea lumii, cunoașterea și respectarea valorilor,

problema raportului dintre bine și rău, etc., oferind, însă, interpretări diferite de cele ale mitului. Religia reprezintă o formă de refugiu mistic al conștiinței omenești într-un sistem doctrinar transcendent (ce există dincolo de lumea reală), construit ca rezultat al codificării teologice a mitologiei, prin selecția și canonizarea tradițiilor mitice, în raport cu necunoscutul natural ce nu poate fi explicat.

C. Concepția filosofică

În tendința de a cunoaște lumea, spre deosebire de mit și religie, care pun accentul pe credință, filosofia utilizează metode și procedee raționale cu ajutorul cărora urmărește soluționarea cât mai riguroasă a problemelor pe care le abordează. Dat fiind faptul că filosofia analizează lumea în ansamblul său, spre deosebire de alte științe care au ca obiect de studiu doar un segment al realității, ea nu poate atinge gradul de rigoare al demersurilor științelor și nici nu poate apela la proceduri de testare și de verificare la fel de puternice ca cele utilizate de științe. Totuși, ca și științele, filosofia tinde spre rigoare, spre clarificarea rațională, spre demonstrarea ori argumentarea cât mai consistentă a problemelor pe care le studiază

În calitate de obiect de studiu, filosofia, vizează lumea ca totalitate, existența în ansamblul său, adică infinitatea. Astfel, concepția filosofică explorează ceea ce este, și încearcă să impună și ceea ce ea consideră că trebuie să fie sau că ar fi de dorit să fie. În filosofie, contează mai mult problemele pertinente puse de un filosof sau altul, decât soluțiilor acestora. A pune o problemă veritabilă în filosofie înseamnă a deschide un nou orizont teoretic. Este mai puțin important faptul că un filosof dintr-o anumită epocă nu a reușit să ofere soluția problemei pe care a pus-o. Aceasta reprezintă sarcina pe care a lăsat-o pe umeri generațiilor viitoare, care își construie propriile sisteme filosofice.

4. Funcțiile filosofiei: conceptuală, metodologică

Funcția conceptuală relevă faptul că filosofia nu numai înaintea nouă cunoștințe despre lume, ci și formează (educă) o anumită atitudine a individului față de această lume, față de înțelegerea sensului și rostului omului în lume;

Funcția metodologică trasează căile generale de cunoaștere, fundamentând

teoretic metodele principale de cercetare pentru diferite științe. În legătură cu această funcție, filosofia analizează și elaborează „universalitățile” culturii – noțiunile generale care constituie temelia de explicare și înțelegere a lumii;

5. Filosofia Chinei Antice.

Filosofia chineză, ca și cea indiană, este dominată de ceea ce s-a numit coincidentia oppositorum (armonia contrariilor), așa cum reiese mai ales din filosofia lui Lao Tze. Problemele fundamentale ale spiritualității chineze sunt: Yin-Yang, Dao, spațiul, timpul și numărul. O teorie relativ “configurată” despre opusele Yin-Yang apare pentru prima dată într-un fragment hi-tseu în sec. al V-lea î.e.n. Yin-ul și Yang-ul au fost privite ca

niște simboluri, având capacitatea de a cuprinde foarte multe aspecte ale lucrurilor, fără a le descrie în mod explicit. Astfel, în cursul vieții de zi cu zi, vechii chinezi, au ajuns să înțeleagă că tot ceea ce există poate fi privit prin cele două aspecte ale sale: ziua și noaptea, mișcarea și repaosul, căldura și frigul, bărbatul și femeia, exteriorul și interiorul, ș.a și au descris această învățătură prin termenii Yin - Yang. În domeniul științelor din China antică întâlnim astfel de alternanțe, ceea ce arată caracterul dinamic, autentic, al gândirii.

Izvoarele filosofiei chineze se găsesc în gândirea mitică, reflectată în cele cinci cărți, care împreună alcătuiesc Cartea Sfântă în cultura chineză.

Acestea sunt:

- Cartea cântecelor și poeziei;
- Cartea ritualurilor
- Cartea istoriilor;
- Cronicile statului Lu;
- Cartea prefacerilor (Cartea transformărilor).

6. Filosofia Indiei Antice

În India antică, filosofia se dezvoltă în strânsă corelație cu religia, iar primii filosofi au fost preoții care au promovat o gândire filosofică formată din concepte bazate pe gândirea rațională și pe credința mistică, adică o teosofie. Începuturile filozofiei în India ne sunt transmise prin Vede (cunoaștere). Originea lor este imprecisă, cele mai vechi dintre părți datând c. din anul 1500 î.e.n. În aceste scrieri cuprinzătoare este adunată cunoașterea mitică și religioasă a celor mai vechi timpuri, Vedele fiind texte de cult, destinate întrebuințării de către preoți. Vedele sunt compuse din patru scrieri:

- Rig-veda (imnuri de laudă, rugăciuni);
- Sama-veda (cânturi)
- Yajur-veda (reguli de ritual);
- Atharva-veda (formule magice).

7. Filosofia în Grecia Antică. Etapele ei de dezvoltare

Filosofia greacă se distinge esențial de filosofia orientală prin faptul că aceasta este o gândire independentă, rațională, deosebită de gândirea teosofică a răsăritului. Știința s-a născut concomitent cu filosofia greacă, care și-a făcut apariția atunci când s-a eliberat de sub autoritatea religiei; după care face o curbă ca mai apoi să dispară, atunci când se contopește din nou cu religia (sec. IV-VI e.n.).

Filosofia greacă apare și se înfățișează aproape ca o minune în fața omenirii. Pentru a explica această enigmă trebuie să analizăm cauzele principale care au determinat apariția ei. Dintre multiplele premise merită să fie analizate următoarele:

a. Perioada preclasică (sec. VII-V î.e.n) – în care este abordată preponderent problema cosmologică. Gândirea filosofică își orientează reflecția asupra originii cosmosului și a substanței (substanța este elementul constant, identic cu sine, nesupus schimbărilor, transformărilor). Reprezentanții acestei perioade sunt: Școala din Milet

(Thales, Anaximandru, Anaximene); Pithagora și pithagoreicii; Heraclit din Efes; Școala din Eleea (Xenofan, Parmenide, Zenon); Empedocle și Anaxagora; Democrit din Abdera, sofistii (Protagoras, Hippias, Gorgias).

b. Perioada clasică (sec. V-IV î.e.n) – în care speculației abstracte i se adaugă reflecția critică, datorită căreia concepțiile obțin unitate și întemeiere logică. Esența cosmosului este căutată în ceea ce cu siguranță poate fi cunoscut: noțiunile, ideile, normele. În această perioadă nu este pusă la îndoială posibilitatea cunoașterii esenței naturii, dar se încearcă a da răspuns la probleme profund filosofice, cum ar fi: în ce măsură cunoștința poate asigura Fericirea; ce este Adevărul; ce este Binele. Reprezentanții acestei perioade sunt: Socrate, Platon și Aristotel.

c. Perioada eleno-romană (sec. IV î.e.n. -VI e.n) – fiind perioadă de cea mai lungă durată, în cadrul ei nu mai întâlnim concepții cu adevărat originale. Principala caracteristică a gândirii filosofice eleniste este sincretismul – tendința de a cuprinde într-o concepție sau sistem filosofic două sau mai multe elemente străine, care pot fi chiar radical contrare. În această perioadă filosofia este subordonată intereselor practice morale și religioase, de aceea distingem două ramificări de școli eleniste:

Filosofia - obiectul , problematica, funcțiile .

1.Noțiunea de concepție despre lume , structura ei , tipurile de concepție despre lume.

2.Filosofia obiect , problematica , funcțiile ei.

3.Problema fundamentală a filosofiei.

I.Concepția despre lume este caracteristica esențială a conștiinței care are funcție a uni diverse elemente din structura ei și a forma integritatea, concepția despre lume - înțelegerea lumii ca un tot intreg fie ea mai profundă sau superficială, mai corectă sau mai eronată a individului.

Concepția despre lume este un sistem de reprezentări idei despre lumea înconjurătoare, om, locuri, și rolul lui în lume ca parte indispensabilă .

Există 2 nivele de cunoaștere și de conștiință :

a) raționale - ideie / concept / raționament / judecata .

b) senzoriale - percepția / reprezentarea / imaginea .

Structura concepției despre lume :

1. cunoștințe - acumulate:

a) prin experiențe cotidiene.

b) sistemic din domeniul teoretic / științific.

2. convingerea

3. valorile general umane

4. idealurile

5. acțiunile concrete orientate spre realizarea idealurilor.

01.09.2020 - seminar prezentare

Sunday, October 4, 2020 10:10 PM

Lucrare individuala 18 slideuri

poze

introducere - pagina 1

cuprins - pagina 2

concluzii

bibliografie (minim 5 surse) - ultimul slide

durata prezentarii 7 - 10 minute

inbe

tema Ontologie - 20 octombrie

spațiul și timpul

attribute fundamentale ale materiei

conceptii filosofice despre spațiu și timp

știința despre spațiu și timp

timp și istorie

infinitatea existenței

finitul și infinitul

caracterizarea infinității

argumentarea infinității lumii

problemele civilizațiilor extraterestre

19.10.2020 - Filosofia din evul mediu

Monday, October 19, 2020 9:44 AM

Filosofia din perioada postclasică de dinestătător.

În cadrul acestei perioade nu au mai fost sisteme filosofice originale. Ei își puneau întrebări legate de morală sau religie.

Structura noii teme/Întrebări

1. Caracteristica generală a filosofiei medievale.?
2. Învățătura filosofică a lui aureliu augustin - reprezentatnul principal al patristicii.?
3. Scolastica. Problema lor.?
4. Thomas D'aquino treprezentantul principal al scolasticii.?

Noi nu putem periodiza această perioadă.

Această filosofie se începe din secolul I.

Cauza apariției filosofiei este apariția creștinizmului.

Filosofia evului mediu, se caracterizează prin legătura strânsă cu nou învățătură religioasă - creștinismul, de aceea aceasta poartă denumirea de filosofia cristiană.

Concepțiile filosofice care au pregatit platforma spirituală a filosofiei medievale sunt :

1. Neopitagorismul care reînvie reinterpretarea mistică a numerelor iar prin orfeism susține necesitatea mântuirii sufletului;
2. Neoplatonismul care înainteaază concepția emanației și a structurii ierarhice a existenței;
3. Școala iudeică din alexandria care prin Philon înainteaază geniala sinteză a ideii de logos din filosofia greacă și a ideii de mesia din cultura ebraică.

Pentru ca învățătura mesianică, barbară, să se transforme într-o religie universală a fost nevoie de cizelarea, prelucrarea rațională a acesteia și transformarea ei în învățătură sistematică despre Dumnezeu adică în teologie, teos - Dumnezeu . Origene din alexandria întemeiat învățătura creștină, el a încercat armonizarea și împăcarea Dumnezeului tată, creatorul (testamentul vechi) cu Dumnezeu fiul, mântuitorul (testamentul nou).

Origene susține că Dumnezeu este spirit de aceea este mai presus de orice cunoaștere și înțelegere rețională, el înainteaază teza unității trinității Dumnezeului creștin care va fi consfințită la Sinodul Eumenic de la Niceea în 325

Caracteristicile principale ale filosofiei creștine sunt:

1. Teocentrismul și creaționismul
2. Revelația - mod de cunoaștere specific care întru totul depinde de grația divină și care îl face pe cel luminat să pătrundă și să înțeleagă adevărurile absolute, divine.

Filosofia medievală include în sine două perioade :

1. Patristica - patre din latină părinte sec 1 - 7 era noastră
În această perioadă au fost creștinizate popoarele greco-romane și au fost create dogmele principale creștine.
2. Perioada scolastică (scolas școală din latină) 9 - 15 era noastră, aici sunt creștinizate ultimile triburi germanice și anglosaxonice iar dogmele deja acceptate sunt răspândite prin sistemul de învățământ organizat de biserica catolică.

Patristica include etapele

1. Originile, Constituirea
2. Apostolică
3. Patristica

Aureliu Augustin a lăsat opere vaste dintre care cele mai originale : înpărrăția divină și Confesiunile. El susține că atât filosofia cât și teologia urmăresc realizarea aceluiași scop - fericirea fiind diferite numai metodele: teologia prin credință iar filosofia prin cunoștință/înțelepciune. Credința și rațiunea sunt de aceeași natură de aceea teza filosofiei lui este : „Înțelege pentru a crede și crede pentru a înțelege” așadar concluzia lui este că filosofia și teologia sunt egale sau pe picior egal și ambele au drept la existență.

Augustin pornește în filosofia sa la căutarea unui adevăr absolut care ar fi mai presus de orice îndoială. Iar acest adevăr nu poate fi altul decât sufletul rațional împreună cu ideile care îi alcătuiesc conținutul. Printre ideile din sufletul rațional susține Augustin întâlnim și ideea de Dumnezeu. Dar ce valoare are aceasta dacă nu am admite că Dumnezeu există și înafara noastră.

Dumnezeu este atotputernic și este creatorul existenței el este principiul binelui odată cu lumea el creează timpul și spațiul. Dumnezeu este principiul existenței de aceea nonexistența este un principiu negativ, este lipsa lui Dumnezeu și deci este răul. Pentru ca lumea creată să nu se prăbușească în nonexistență, în rău Dumnezeu creează lumea permanent.

Fiind influențat de pitagoriism Augustin susține că sufletul este etern este spiritual și este inserat în corp în momentul nașterii acestuia. Omul este unitatea dintre materie și spirit și a fost creat după chipul și înfățișarea lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a dăruit omului

voință liberă adică libertatea de a alege între bine și rău. Omul prin adam și eva a ales răul. A păcătuit - păcatul originar, de aici păcatul în interpretarea lui augustin este fatal. Iar omul este lipsit de posibilitatea de a se mântui pe sine de păcatele mai mărunte pe care le înfăptuiește în cursul vieții. Cine are dreptul de a mântui odată ce toți oamenii sunt păcătoși? O dilemă morală pe care augustin o rezolvă în spiritul părinților bisericii creștine. După el biserica - fețele bisericesti prin viața cuvioasă ascedă dedicată slujirii lui Dumnezeu obține dreptul moral de a îi mântui pe ceilalți de păcate astfel augustin este ideologul creștinizmului care susține supremația bisericii față de stat care va domina în Europa până în secolul al 15-lea

Atestare 2 rezumat pe scurt

Monday, November 30, 2020

7:04 PM

Filosofia evului mediu

Cauza aparitiei acestei filosofii este aparitia religiei crestine. Filosofia medievala este in stransa legatura cu noua invatatura crestina.

Caracteristicile principale:

1. Teocentrismul și creaționismul
2. Revelația - mod de cunoaștere specific care întrutotul depinde de grația divină și care îl face pe cel luminat să pătrundă și să înțeleagă adevărurile absolute, divine.

Filosofia medievala poate fi reprezentata de doua perioade:

1. Patristica - in aceasta perioada au fost create dogmele principale crestine.
2. Soclastica - dogmele deja acceptate sunt raspandite prin biserica catolica.

Aureliu Augustin a fost cel mai de baza reprezentant al filosofiei patristice si a sustinut ca atat teologia cat si filosofia urmaresc realizarea fericirii insa acestea ofera diferite medode de a obtine fericirea. O teza importanta a lui : „Înțelege pentru a crede și crede pentru a înțelege”.

El a dorit sa caute un adevar absolut acest adevar fiind sufletul rational impreuna cu ideile care il alcatuiesc.

Fiind influențat de pitagoriism augustin susține că sufletul este etern este spiritual și este inserat în corp în momentul nașterii acestuia. Omul este unitatea dintre materie și spirit și a fost creat după chipul și înfățișarea lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a dăruit omului voință liberă adică libertatea de a alege între bine și rău. Omul prin adam și eva a ales răul. A păcătuit - păcatul originar, de aici păcatul în interpretarea lui augustin este fatal. Iar omul este lipsit de posibilitatea de a se mântui pe sine de păcatele mai mărunte pe care le înfăptuiește în cursul vieții. Cine are dreptul de a mântui odată ce toți oamenii sunt păcătoși? O dilemă morală pe care augustin o rezolvă în spiritul părinților bisericii creștine. După el biserica - fețele bisericești prin viața cuvioasă ascedă dedicată slujirii lui Dumnezeu obține dreptul moral de a îi mântui pe ceilalți de păcate astfel augustin este ideologul creștinizmului care susține supremația bisericii față de stat care va domina în Europa până în secolul al 15-lea

Spiritul este o notiune abstracta radicala notiunii de materie.

Soclastica principalele caracteristici:

1. Autoritarism si dogmatism - biserica este unica institutie culturala, care prin revelatie detine adevarul absolut, in dogmele religioase.
2. Dialectica si silogismul - odata ce obiectul de studiu (dumnezeu) este

de natura abstracta atunci si metoda de cercetare nu putea fi alta decat dialectica (disputul) iar temelia logica este silogismul (procedeul logic care porneste de la analiza a doua sau mai multe judecati premise sigure adevarate la judecata concluzie cu necesitate logica sigura adevarata)

Unicul obiect demn de reflectie filosofica este existenta lui Dumnezeu prin aceasta se explica faptul ca in evul mediu nu s-a constituit o stiinta despre natura.

Tomas sustine ca scopul suprem al omului este de a interpreta si cunoaste adevarurile idvine expuse in dogmele religioase. NU toate dogmele pot fi cunoscute prin ratiune de aceea acolo unde ratiunea este insuficienta intervine credinta: credinta este superioara ratiunii ea este forma umana de a patrunde in adevarurile absolute divine de aceea teologia este superioara filosofiei.

O problema rezolvata de Tomas este existenta lui Dumnezeu: Orice in aceasta lume is are cauza existentei sale in altceva acesta la randul sau isi are cauza in altceva, noi nu putem inainta intr-o progresie infinita de enumerare a cauzelor si efectelor, trebuie sa admitem ca exista o cauza absoluta nedeterminata de nimic care este Dumnezeu.

Filosofia renescentista

Una din principalele caracteristici ale renasterii sunt :

1. Redescoperirea ganditorilor filosofiei antice in deosebi a lui Platon si a lui Aristotel.
2. Lupta impotriva hegemoniei bisericii catolice pentru eliberarea gandirii, sau reforma.
3. Umanismul - aici avem o nouă concepție despre om, omul începe să fie perceput ca un individ nu ca un membru al unei turme. Se pune accent pe personalitate ca individ individual.
4. Redescoperirea de către renaștere a unui nou obiect demn de cercetare natura

Cei ce incercau sa inainteze gandiri progresive erau arși pe rug iar lucrările lor erau proclamate eretice. Ca rezultat a hegemoniei bisericii unele popoare au devenit protestanti.

Omul poate singur să se elibereze de păcate prin faptele sale bune.

Noul obiect redescoperit care este natura presupune și noi mijloace de cercetare cum este

Experiența - natura nu mai putea fi cercetată prin dialectică în epoca renașterii este conștientizat acest fapt și filosofi încep să experimenteze și să experimenteze au perfecționat compasul maritim, telescopul, tipărița hârtia, vopselele, praful de pușcă, (calianul) în mare majoritate nu sunt invenții europene.

Filosofia moderna

Factorul determinant care a influențat filosofia modernă este noua știință a naturii sau știința modernă a naturii care se constituie în rezultatul fuziunii calculului matematic cu experiența. În știința modernă concepția teleologică a naturii este înlocuită cu concepția mecanicistă, conform căreia în natură domină legea cauzalității care este necesară și universală. Iar legea cauzalității este mișcarea mecanică de aceea orice fenomen al naturii este explicat prin reducerea acestuia la mișcarea mecanică.

În epoca modernă attributele principale ale cunoștințelor științifice sunt :

1. Obiectivitatea
2. Necesitatea logică
3. Universalitatea valorică

Experiența nu mai este înțeleasă ca cunoaștere senzorială ci ca cunoaștere care implică măsurarea ca factor necesar care face posibilă reprezentarea acesteia prin limbaj matematic iar rezultatele experienței pot fi exprimate numeric și prin raporturi numerice.

Scopul științei este de a dezvălui legile naturii care sunt definite ca raporturi constante și repetabile dintre fenomene.

În dependență de cum filosofii rezolvă această problemă distingem

1. Filosofie empiristă care susține că numai acele cunoștințe care sunt obținute prin experiență și pot fi întemeiate de aceasta sunt cunoștințe științifice.
2. Filosofie raționalistă care susține că numai prin metodele raționale obținem cunoștințe științifice.

Curentul empiric

Bacon este întemeietorul filosofiei empirice. El dorea să reformeze știința prin reformarea metodei, el susținea că scolastica este sterilă fiind că îl studia pe Dumnezeu și asta nu afecta viața de zi cu zi. Deviza filosofiei sale este "cunoștința este putere" realizarea acestui scop utilitar poate fi efectuat numai prin reforma metodei iar noua metodă este experiența bazată pe inducție.

Francis Bacon înaintează o nouă clasificare a științei în dependența de specificul facultăților sufletești :

- a. Memoria - temelia istoriei
- b. Imaginația - temelia artei
- c. Rațiunea - temelia filosofiei

După Bacon idolii sunt erorile apărute în procesul creșterii:

1. Idolii cavernei sau idolii peșterii - erorile care apar în rezultatul influenței dorinței, plăcerii, voinței subiectului asupra procesului de cunoaștere.

2. Idolii teatrului - erorile care apar în rezultatul respectului față de autoritatea personalității, tradițiilor, obiceiurilor
3. Idolii pieței - erorile care apar din utilizarea cuvintelor cu mai multe sensuri
4. Idolii antropomorfici - erorile care apar din atribuirea însușirilor umane fenomenelor și lucrurilor cercetate

Jon Lock, este original și profund el înaintea problema originii cunoștințelor, susținând că izvorul cunoștințelor este experiența bazată pe senzații.

Senzațiile sunt rezultatul afectării organelor de simț de către lucrurile exterioare. Limitele experienței sunt limitele cunoștinței noastre.

El a susținut că conștiința unui nou născut este ca o tablă rasă.

După el judecata că există Dumnezeu este o judecată demonstrativă, și crede că este o judecată adevărată, ea este criteriul veridic care ne dă siguranța existenței unei lumi obiective în afara noastră.

George Berkeley

După Berkeley a exista înseamnă a fi perceput, a fi perceput înseamnă a se afla în suflet, iar aici apare o problemă cardinală în filosofia lui Berkeley - problema izvorului cunoștinței, deoarece temelia cunoștinței este percepția care este în sufletul nostru, apare problema cum se face legătura cu lumea exterioară. Ridicându-se problema izvorului mișcării Berkeley ajunge la o problemă extraordinară de periculoasă (solipsism). Ca să nu fie învinuit de solipsism el face o cotitură în teoria sa afirmând: dacă cunoștința care este efectul unei cauze este de natură spirituală atunci și cauza trebuie să fie spirituală. "Lumea are existență înainte de a fi percepută, ea există în rațiunea divină însă în rațiunea divină ea preexista ca idee."

David Hume

este cel care dezvoltă empirismul și a rămas renumit printr-o secvență:

Q: Care este existența acestei lumi?

A: nu știu.

El susține că cunoașterea autentică trebuie să fie întemeiată logic și trebuie să aibă formă de raționament și judecată însă orice cunoștință își are izvorul în experiență iar experiența se bazează pe cunoașterea subiectivă astfel obținem cunoștințe subiective și relative care nu pot fi întemeiate logic, noi avem o cunoaștere neautentică, neadevărată.

Matematica este singura cunoștință autentică însă ea este abstractă de aceea ea nu poate fi utilizată pentru a obține cunoștințe autentice.

După Hume noi nu putem avea o cunoaștere autentică a lumii, printr-o metodă științifică.

Concluzia empirismului:

Filosofia empirică care caută să întemeieze o întemeiere solidă a științei moderne despre natură sfârșesc cu atitudine sceptică chiar agnostica față

de posibilitatile acestei stiinte.

Filosofia rationalista

Rene decartes - intemeietorul acestei filosofii

Rene dacartes este un mare matematician si filosof francez care incearca sa raspunda la intrebarea cum este posibila o cunoastere stiintifica despre lume.

decartes va sustine ca ce-a mai sigura stiinta este matematica deoarece matematica opereaza cu obiecte abstracte.

Daca matematica este stiinta sigura adevarata atunci metoda ei (deductia cantitativa / numerica) trebuie sa devina metoda intregii stiinte.

Ulterior decartes incearca sa aplice deductia matematica in filosofie iar aici el obtine un esec

El apeleaza la metoda sceptica pentru a depasi impasul in care el s-a pomenit.

Daca gandesc cuget daca cuget deci exist.

"Cogito ergo sum"

Si se pune intrabarea

"de unde am in ratiunea mea ideea despre dumnezeu , fiind ca nu pot fi eu cel care a creat aceasta idee"

Benedict barok spinoza -

El a fost mult influențat de descartes, și va scrie lucrarea sa genială și unică care se numește etica. El argumenta ca scopul suprem al vieții este fericirea care poate fi atinsă prin cunoștință, care poate fi obținută prin metoda geometriei analitice ...

El sustinea ca singura substanta care este cauza cauza ei insasi si care se explica prin sine insusi este dumnezeu.

Noțiuni principale din filosofia sa.

1. Notiunea de substanta care este unica si care este dumnezeu
2. Notiunea de atribut - este însușirea esențială a substanței, dacă substanța este infinită atunci și numărul atributelor trebuie să fie infinit,
3. Modus - ceea ce nu este cauza sui, ceea ce există într-un fel și nu poate exista într-un alt fel

Gotfrig leibniz -spunea dacă spinoza ar fi avut dreptate atunci filozofia acestuia ar fi fost colosală.

Filosofia sa este una de sinteză, el a cunoscut filosofia a mai multor filosofi, și de aceea filosofia sa are o tendință de sinteză, tendința gândirii sintetice este specifică filosofiei germane,

El susținea ca substanta este paritcula indivizibila si simpla a lumii, daca este patricula indivizibila si simpla a lumii acesata particula nu este spatiala fiind ca caracteristica spatiului este o caracteristica a materiei, iar daca substanta care este ultimul element al existentei este aspatial, iar daca

este aspatial insemana ca nu este materie
Miscarea este insusirea enerenta a materiei care se afla in forma potentiala - ca potentialitate care se actualizeaza cand acestea sunt supuse fortelor de miscare.

Leibniz a avut o contributie in fizica colosala;
Leibniz este primul filosof genial care a sustinut ca omenirea dupa aristotel a pasit pe o cale gresita separand cauza de materie.
Materia in afara miscarii nu exista. Principala caracteristica a particulelor este energia
Energia nu apare de nicaieri si nu dispare nicaieri

Exista o legenda in legatura cu perpetum mobili. :
Atunci cand petru I a auzit de inventarea unui motor vesnic , el era in istoria rusiei cel care a deschis o fereastră catre europa. El a inteles ca cel care va detine asa motor
Si-a trimis un secretar in germania , fiind ca acolo cineva tipa a inventat asa un motor. Doar ca inainte i-a zis sa se duca la Leibniz ca el sareste in asa fignele.
Ciuvaku s-a dus la leibniz care i-a explicat ca in natura nu poate exista un perpetum mobili , legea conservarii energiei si materiei. Si o mai stat vre-o doua zile in germania si s-a demonstrat ca era o fighnea motorul cela vesnic .(doua roti zimtate care se invarteau)

Monade :

1. Lumii anorganice, si lumii plantelor
2. Lumii animalelor
3. Omul - monade compuse clare si distincte
- A. Monada monadelor - care include doar reprezentari distincte - asta este dumnezeu

Concluzie generala la fi moderna:

Atat rationalismul cat si emperismul pana la urma nu au reusit fiind ca au dus pana la extrem unele metode neglijandule pe altele. De aceea aceste doua extreme au pregatit venirea unei genilae personalitati in gandirea filosofica care se numeste imanuil kant care a sintetizat ambele filosofii pentru a arata cum este posibila stiinta si cunoasterea stiintei. A fost genial pentru ca a aratat si a sustinut ca cunoasterea stiintei este limitata si relativa.

Filosofia clasica germana

Filosofia clasica germana a fost o filosofie nationala, iar in aceasta perioada filosofia devine o profesie pe cand inainte era practicata ca un hoby.

Intemeietorul filosofiei clasice germane este considerat immanuil kant, el a acordat o atentie deosebita gnoseologiei.

"Sunt doua lucruri care m-au mirat cerul instelat si legea morala din mine."

În epoca modernă tot mai mult se despart drumurile filosofiei și științelor naturaliste. Pentru rezolvarea lor filosofia din nou pune în centrul cercetărilor sale omul, esența lui, modurile activității vitale și de cunoaștere ale lui. Aseste probleme devin obiectul de studii a filosofiei clasice germane.

Filosofia clasică germană ocupă o perioadă relativ scurtă. Însă din punct de vedere teoretic ea este culmea dezvoltării gândirii filosofice din acea perioadă. Filosofia clasică germană a fost ca o teorie germană a revoluției franceze. Pentru ea este caracteristic:

- Generalizarea tuturor ideilor filosofice precedente.
- Divizarea existenței în lumea naturii și lumea omului.
- Se studiază nu numai istoria umană, dar și esența omului.

Principala problemă este problema omului, trecerea de la cultul omului abstract la oameni reali considerați în acțiunea lor istorică.

- Se subliniază rolul filosofiei în rezolvarea problemei umanismului.
- Înțelegerea filosofiei ca un sistem de discipline, categorii și idei.
- Formularea dialecticii ca concepție integrală.

Reprezentanții filosofiei clasice germane au fost Kant, Fichte, Schelling, Hegel, L.Feuerbach. pînă nu demult în filosofia sovietică concepția lui K. Marx și F.Engels era interpretată ca ceva sinestătător, ca o etapă calitativ nouă în dezvoltarea gândirii filosofice. Dacă să fim obiectivi, ideile filosofice a acestor mari gânditori întocmai se înscriu în tradiția filosofiei clasice germane și nu-s altceva decît finalizarea ei.

KANT IMMANUEL (1724-1804) mare filosof și savant german, fondatorul filosofiei clasice germane. Cu cercetările sale naturalist-științifice și naturfilosofice Kant fundamentează un nou tablou al lumii –tabloul nemecanicist. Multitudinea de probleme ce le abordează Kant se reduc la 4 principale:

- 1) ce eu pot să știu?;
- 2) ce eu trebuie să fac?;
- 3) la ce eu pot să sper?;
- 4) ce este omul?

Răspunsul la prima întrebare are scop de a preciza posibilitățile și limitele cunoașterii umane. A doua întrebare se referă la problemele naturii moralei. A treia - la problemele esenței religiei. Aceste întrebări trebuie să răspundă și la a patra - locul și rolul omului în lume.

Meritul lui Kant constă în aceea, că baza cunoașterii științifice el o vedea nu în contemplarea esenței inteligibile a obiectelor, ci în activitatea de construire a ei, pe baza cărei se formează obiecte idealizate. Cunoașterea

este activitate intelectuală a subiectului, proces de reflectare a lumii în construcții logice. În problema centrală a gnoseologiei – interacțiunea subiectului și obiectului – filosofia prekantiană atenția principală atrăgea analizei obiectului cunoașterii. Kant face obiect a filosofiei specificul subiectului cunoscător, care determină modul cunoașterii și controlează obiectul cunoștințelor.

Această problemă a veridicității cunoștințelor științifice la Kant se concretizează ca: “Cum e posibilă matematica?”, “Cum e posibilă fizica?”, “Cum e posibilă metafizica?”. El neagă atât sensualismul cât și raționalismul, care în diferit mod priveau izvorul cunoștințelor. Kant considera că cunoștințele se bazează pe experiență, însă nu toate cunoștințele reiesă din experiență, există ceva ce precedă experiența, există pînă la experiență (a priori). În procesul cunoașterii el evidențiază trei etape: 1) sensibilitatea, 2) intelectul analitic, judecata și 3) rațiunea. Sensibilitatea este capacitatea senzațiilor și percepțiilor. La sensibilitate se referă spațiul și timpul. Intelectul este gîndirea ce operează cu noțiuni și categorii. Procesul cunoașterii, după Kant, se realizează în felul următor. Obiectele realității care există ca atare acționează asupra organelor de simț, provocînd o mulțime de senzații. Ceea ce noi reflectăm prin senzații nu constituie lucrurile ca atare așa cum sunt în sine, ci numai cum ele ni se dau nouă. Lucrurile în sine nu pot fi cunoscute. Kant numește lucrul în sine “obiect transcendent” ori noumen (spre deosebire de fenomen pe care noi îl putem cunoaște). Intelectul cu ajutorul categoriilor apriorice grupează și sintetizează reprezentările senzoriale într-o imagine integrală - percepția. Ultima este ceva strict individual și subiectiv. Ca să devină uni-versale aceste precepții individuale trebuie să treacă prin gîndire, intelect, care operează cu noțiuni și categorii. Intelectul formulează categorii și judecăți, construiește obiectele în corespundere cu formele apriorice ale gîndirii. Noi cunoaștem numai aceea ce singuri construim cu ajutorul intelectului. Însă intelectul este dirijat de treapta superioară - rațiune. Ea operează cu judecăți și raționamente și privește lumea fenomenală global. Numai cu ajutorul rațiunii se nasc ideile care sunt călăuze pentru cunoaștere. Deci cunoașterea, după Kant este o activitate intelectuală de construire și reflectare a realității în construcții logice, mintale, după anumite legi proprii gîndirii.

Concepția morală a lui Kant reiesă din convingerea că fiecare personalitate este un scop în sine. Nici o personalitate nu trebuie să fie mijloc pentru realizarea altor scopuri, chiar dacă ele reiesă din intenții nobile. Baza concepției morale o constituie imperativul categoric. Orice faptă este morală dacă în temelia sa conține tendință spre fericire, dragoste, simpatie. Fapta devine morală dacă ea se bazează pe datorie și stimă legilor și normelor morale. În caz de conflict moral noi trebuie necondiționat să ne supunem datoriei morale.

HEGEL GEORG WILHELM FRIEDRICH (1770-1831) - filosof idealist obiectiv și dialectician, cel mai mare reprezentant al filosofiei clasice

germane. La începutul activității sale filosofice Hegel a fost adeptul lui Kant și Fichte ca mai apoi, sub influența lui Schelling, să treacă de la idealismul transcendent, subiectiv la cel absolut, obiectiv. Concepția lui este cea mai profundă și multilaterală dezvoltare a metodei dialectice de gândire și concepere a lumii. Marele merit a lui Hegel constă în aceea, că el pentru prima dată a prezentat toată lumea naturală, istorică și spirituală în formă de proces, în permanentă mișcare, schimbare și dezvoltare și a încercat de a stabili legăturile interne a acestor schimbări.

Hegel a creat sistemul idealismului obiectiv original la temelia căruia a pus teza despre identitatea dintre existență și gândire, despre lume ca o manifestare a ideii absolute. Iar aceasta înseamnă, că existența este gândire, că tot ce-i real este rațional și tot ce-i rațional este real. Conform concepției lui Hegel baza lumii o constituie ideea absolută, spiritul universal care după natura sa e contradictoriu și de aceea se află într-o permanentă automișcare, autodezvoltare. Ideea absolută, potrivit lui Hegel, nu-i altceva decât rațiunea, gândirea, substanța ce formează esența și baza primordială a tuturor lucrurilor, ea există veșnic și conține în sine în formă potențială toate determinările fenomenelor naturale, sociale și spirituale. “Logica”, “Filozofia naturii” și “Filozofia spiritului” sunt trei părți componente a “Enciclopediei științelor filosofice” care prezintă un scurt eseu a sistemului filosofic a lui Hegel.

În procesul dezvoltării sale ideea absolută trece prin diferite etape, iar dezvoltarea ca atare are forma de triadă: teză, antiteză și sinteză. Prima în dezvoltarea ideii absolute e etapa logică, când ideea există în starea sa pură, înaintea naturii, în “stihia gândirii pure”. La această etapă ea se desfășoară prin așa categorii ca existență, esență, noțiune. La a doua etapă ideea absolută se transformă în natură, care este o “exteriorizare a ideii absolute”. Ideea se obiectivizează în natură, se înstrăinează de la adevărata sa esență și se manifestă în formă de obiecte corporale singulare. A treia etapă a dezvoltării ideii este filosofia spiritului ce se realizează prin spiritul subiectiv, spiritul obiectiv și spiritul absolut. Spiritul subiectiv reflectă esența omului, lumii lui spirituale, dezvoltarea conștiinței lui. Spiritul obiectiv cuprinde sfera vieții sociale, se manifestă ca o integritate supraindividuală și se realizează prin drept, morală și stat. Spiritul absolut este activitatea spirituală comună a mai multor generații și se realizează prin artă, religie, filosofie. În filosofie ideea se cunoaște pe sine însăși și cu aceste procesul dezvoltării se termină.

Momentul progresiv în filosofia lui Hegel este metoda dialectică, interpretată de el ca teorie universală a dezvoltării și conexiunii universale. Hegel a formulat legile cele mai generale ale dezvoltării, principiile fundamentale și categoriile dialecticii. Dar dialectica lui Hegel purta un caracter idealist, deoarece la temelia dezvoltării și conexiunii universale, potrivit lui Hegel, se află ideea absolută.

În ansamblu filosofia lui Hegel este contradictorie. Contradicția dintre sistemul filosofic metafizic, conservativ și metoda dialectică progresivă, revoluționară îl făceau pe Hegel să cedeze permanent în favoarea

sistemului, sau a metodei. Încă în secolul trecut filozofia lui Hegel a fost criticată atât de materialism (L. Feuerbach, K.Marx) cât și de idealism și iraționalism (A.Schopenhauer, S.Kierkegaard, F.Nietzsche). În teoria cunoașterii Hegel s-a manifestat împotriva agnosticismului, acceptând cognoscibilitatea lumii. Dar cunoașterea la el e orientată în trecut, deoarece prin lucruri omul cunoaște ideea absolută.

Kant subliniaza

Ca adevarata filosofie trebuie sa fie preocupate de cunostinte.

Aici spune despre cele 3 perioade ale lui Kant.

2. Gnoseologia lui Kant (problema cunoasterii)

Prin conceptiile sale Immanuel Kant a efectuat o cotitura radicala in gandirea filosofica : considerand cunoasterea ca activitate care isi are propriile sale ,principii ,legi structura;

Pentru prima oara in istoria filosofiei nu caracterul si structura substantei pe care o cunoastem ci specificul subiectului cunoscator se considera tot procedeu determinant primordial si creator al lumii astfel Kant este ganditorul care a evidentiat si a abordat una dintre cele mai dificile probleme ale teoriei cunoasterii problema raportului dintre subiectul cunoasterii si obiectul cunoasterii in procesul cunoasterii lumii.

Subiectul cunoasterii este acel element constitutiv al cunoasterii care reflecta (cunoaste) realitatea . Subiectul cunoasterii este factorul activ al procesului cunoasterii, obiectul cunoasterii este elementul constitutiv care este reflectat (cunoscut) in procesul cunoasterii lumii. Obiectul cunoasterii este elementul pasiv in procesul cunoasterii.

Spre deosebire de filosofii moderni care au analizat raportul dintre Dumnezeu si cunoastere pentru a dezvalui erorile cunoasterii Kant analizeaza acest raport pentru a dezvalui limitele cunoasterii umane.

Filosofii moderni au analizat structura procesului cunoasterii, rolul si factorii ei pentru a arata erorile cunoasterii.

Pana la Kant erau doua metode extreme care se neglijau una pe alta : empirismul si rationalismul.

Kant este unicul ganditor care abordeaza problema cunoasterii pentru a arata limitele cunoasterii umane si pentru a dezvalui natura si structura procesului de cunoastere, dupa Kant obiectul cunoasterii al filosofiei teoretice trebuie sa fie nu studiarea naturii lucrurilor ci studiarea activitatii de cunoastere a omului stabilirea legilor si a limitelor cunoasterii. Asa dar descoperirea filosofica a lui Kant consta in aceea ca temelia cunoasterii stiintifice el a vazuto nu in contemplarea estentei lucrurilor ci in activitatea subiectului care creaza obiectele ideale (creaza cunostinte)

Insusi Kant compara noua sa abordare cu revolutia copernicana care a incercat sa vada daca nu ar izbuti mai bine facand ca observatorul sa se roteasca iar astrele sa ramana in repaos, analogic si cant face ca sa se opreasca lumea pentur a pune in miscare omul - constiinta lui.

Pentru prima data Imanui Kant subliniaza ca exista doua izvoare eterogene de cunoastere :

1. sensibilitatea
2. intelectul

totodata acestea reprezinta ca doua tulpini ale uneia si aceleiasi radacini. De aceea cunoasterea dupa Kant este sinteza acestor doua izvoare eterogene sensibilitatea si intelectul.

Prin sensibilitate obiectele ne sunt date , prin intelect ele sunt gandite. Este adevarat sustine Kant ca orice cunostinta incepe cu experienta simturilor dar nu orice cunostinta nu vine numai din experienta, aceasta se intampla deoarece noi percepem lucrurile nu asa cum sunt ele in realitate ci numai asa cum ne apar noua cum ne sunt date noua prin simturi. Dupa kant cunostinta stiintifica trebuie sa fie exprimata sub forma de judecati rationamente care sunt cunostinte obiective necesare si universale insa acesata forma (logica) a cunostintelor nu poate fi dedusa din experienta care este sub orice raport subiectiva si relativa si deci care nu este sigura necesara si universala asa dar cunostintele stintifice trebuie sa aiba si un alt izvor in afara de experienta. Acest izvor nu poate fi decat intelectul adica activitatea ratiunii pure. Ratiune pura numeste kant toate reprezentarile in care nu se gaseste nimic ce ar apartine experientei senzoriale . Ratiune pura sunt reprezentarile sau formele a priori ale gandirii functiile carora sunt de a ordona si sistematiza datele experientei.

Dupa kant formele a priori ale gandirii sunt acelea care pe de o parte exista inainte si independent de experienta iar pe de alta parte sunt presupuse din experienta asa dar sustine Kant ca avem in interiorul sufletului cunoscator al nostru niste idei forme a priori ale gandirii cu ajutorul carora noi organizam sistematizam datele experientei noastre. Dupa Kant exista culme a priori ale gandirii atat la nivelul sensibilitii - intuitiei cat si la nivelul intelectului .

La nivelul intuitiiei kant distinge 2 forme a priori ale gandirii :

1. Timpul
2. Spatiul

Spatiul este culmea de gandire a priori a simturilor externe, Timpul este forma ale gandirii a priori a simturilor interne.

Deci dupa kant exista doua forme de gandire a priori intuitive :spatiul si timpul care sunt independente de experienta si deci sunt necesare si universale; sunt intuitii si nu notiuni abstracte.

La nivelul intelectului formele a priori ale gândirii sunt : categoriile care după Kant sunt într-un număr de două tipuri dinre care cea mai importantă este teoria cauzalității.

Prin categorii intelectul introduce ordinea în haosul datelor intuiției sintetizându-le și formând noțiunile astfel după Kant formele a priori de gândire intuitive timpul și spațiul și formele a priori de gândire ale intelectului - categoriile sunt condiția oricărei experiențe posibile adică condiția oricărei cunoașteri științifice posibile .

O mare importanță în concepția filosofică a lui Kant o au următoarele noțiuni :

- a. Noțiunea de transcendent - este categoria care desemnează ceea ce există independent și mai presus de orice experiență .
Transcendentul se referă la o realitate care este dincolo de experiență.
- b. Transcendental - categoria care desemnează ceea ce este în afara experienței adică a priori (înainte de ea) dar care în același timp constituie condiția de a fi a experienței. Transcendentalul se referă la cunoștințele a priori care fac cu putință cunoașterea obiectelor așa dar transcendentul se poate lipsi de experiență pe când transcendentalul nu. El este presupus , este condiția care face posibilă experiența cunoașterea.

Pentru a explica raportul dintre subiectul și raportul cunoașterii Kant utilizează noțiunea de lucru în sine-noumenul, lucru pentru sine-fenomenul.

După Kant noi nu cunoaștem realitatea în sine - noumenul ci imaginea , reprezentarea acestui în noi, adică fenomenul , felul cum obiectul se prezintă pentru noi fenomenul se deosebește radical de ceea ce este el ca atare noumenul. Noumenul există independent de cunoștință și rămâne inaccesibil cunoașterii adică rămâne incognoscibil . Cunoașterea umană se limitează la cunoașterea fenomenului

Ideea despre noumen din filosofia lui Kant a fost apreciată ca tendință agnostică cu toate că Kant a utilizat noțiunea de noumen numai pentru a arăta că cunoașterea umană nu este absolută ci relativă și limitată. Așa dar după Kant limitele experienței sunt limitele cunoașterii umane de aceea adevărata filosofie nu poate fi decât o știință despre originea și limitele cunoașterii

4. Morala lui Kant

Faptul că Kant neagă posibilitatea cunoașterii noumenului acesta nu

înseamnă că noumenul nu se manifestă cunoștinței umane, noumenul se deschide după cât rațiunii practice sau voinței inteligente. Rațiune practică se numește după cât rațiunea care are funcția de a ordona și orienta faptele omului adică de a instaura principiile morale ale acțiunilor.

Astfel după Kant rațiunea practică implică conștiința legii morale și un motiv de a acționa în conformitate cu această lege.

Legea morală la Kant are forma Imperativului categoric: "Lucrează în așa fel ca tu însuți să reprezinti umanitatea în persoana ta și a altora ca scop și niciodată ca mijloc"

După Kant dacă știința nu poate să rezolve problemele cosmologice care tin de domeniul absolutului atunci rămâne deschisă calea credinței, credința este necesară pentru a satisface necesitățile morale ale omului de aceea noi acceptăm ideile cosmologice ca și cum ar fi adevărate :

1. Ideea existenței lui Dumnezeu
2. Ideea nemuririi sufletului
3. Ideea libertății absolute

Dacă noi nu putem cunoaște aceste idei morală este să credem în ele. Știința dacă nu le poate dovedi ea nu le poate nici nega. De aceea acolo unde se termină știința începe credința. Astfel după cât prin rațiunea practică sunt rezolvate probleme care nu au fost posibil de rezolvat de către rațiunea pură, de aceea după cât metafizica care are la bază să credința în cele 3 idei și datorită cărora sunt rezolvate problemele morale este superioară științei.

Concluzie

Așa dar meritul lui Kant pentru progresul gândirii umane constă în aceea că a supus spiritul uman și puterile acestuia de cunoaștere unei analize profunde amanunțite (pleonasm) pentru a găsi originea limitelor și valabilitatea cunoașterii umane.

Kahoot intrebari

Monday, December 7, 2020

12:58 PM

1. Ce este filosofia?
 - a. Filosofia este studiul întrebărilor generale și fundamentale.+
 - b. "Filosofia este știința care are în vedere adevărul" - Aristotel
 - c. "Filosofia este microscopul gândirii" - Victor Hugo
 - d. "Filosofia este medicina sufletului" - Cicero
2. Care sunt ramurile filosofiei?
 - a. Gnoseologie, Filosofia religiei, Filosofia civilizațiilor extraterestre.
 - b. Ontologie, Estetică, Istoria Filosofiei.+
 - c. Filosofia despre existență, Filosofie socială, Hermeneutică.
 - d. Filosofie politică, Filosofia epocii de piatră, Antropologia.
3. Intrusul în ementele concepției despre lume
 - a. Cunoștințe
 - b. Convingerea
 - c. Valorile personale+
 - d. Idealurile
4. Scolile filosofice din India
 - a. Samkhya, Yoga, Confucianismul.
 - b. Nyaya, Jainismul, Taoismul, Maoismul.
 - c. Vaisheshika, Legismul, Legismul.
 - d. Mimamsa, Vedanta, Budismul.+
5. Filosofi greci:
 - a. Aristotel, Platon, Thales.+
 - b. Immanuel Kant, Epicur, Arhimede.
 - c. Arhimede, René Descartes, Socrate.
 - d. Pitagora, Socrate, Aureliu Augustin.
6. Ce este specific filosofiei medievale?
 - a. Negarea universalilor.
 - b. Caracter teologic.+
 - c. Redescoperirea științelor naturii ca o armură a filosofiei.
 - d. Redefinirea noțiunii de experiență.
7. De ce filosofia Renascentistă a ruinat filosofia medievală?
 - a. Pentru că filosofii au reînceput să cerceteze natura.
 - b. Pentru că a fost redescoperită filosofia din Grecia antică.
 - c. Pentru că, ca rezultat al luptei cu hegemonia bisericii Universalii au fost negate.+
 - d. Pentru că Descartes a inventat sistemul cartezian.
8. În filosofia modernă concepția teologică a fost înlocuită cu concepția:
 - a. Empirică
 - b. Universală
 - c. obiectivă
 - d. Mecanicistă.+

9. Motivul motivul pentru care filosofia clasica Germana a fost genială:
- a. Immanuel Kant a fost inspirat de revoluția franceză.
 - b. Sinteza filosofiei empirice și raționaliste.+
 - c. Libniz a formulat niște principii ale termo-dinamicii.
 - d. Pentru că Hegel considera că baza lumii o constituie ideea absolută.

ce este filosofia - pentru seminar

Sunday, October 4, 2020 9:58 PM

1. "Filosofia este microscopul gândirii" - Victor Hugo
2. "Filosofia e o jucărie de cuvinte" - Liviu Rebreanu
3. "Filosofia este medicina sufletului" - Cicero
4. "A nu-ti păsa de filosofie înseamnă a filosofa cu adevărat" - Blaise pascal
5. "Filosofia este știința care are în vedere adevărul" - Aristotel
6. "Filosofia e nebunia învinsă, nu absența de nebunie" - Ionel Teodoreanu
7. "Filosof - un iubitor al înțelepciunii, care este Adevărul" - Voltaire
8. "Nu e nevoie de temple, nu e nevoie de filosofii complicate, creierul și inima mea sunt templele mele, filosofia mea este bunătatea" - Dalai Lama.
9. "Filosofia este meditația poetică a nefericirii" - Emil Cioran
10. "Nu se poate învăța filosofie, se poate învăța să filosofezi" - Immanuel Kant

ramurile filosofiei - pentru seminar

Sunday, October 4, 2020 10:09 PM

Ontologie - este o disciplină filozofică, ramură fundamentală a Metafizicii, al cărei obiect de studiu este Ființa și Existența, și categoriile în care acestea se împart: lucruri, proprietăți, procese, fapte. În literatura filozofică de limbă engleză, ontologia este opusă teoriei cunoașterii, făcându-se deosebirea între lucruri, așa cum sunt în sine, și felul cum ele ne apar.

Gnoseologie - Teorie filozofică asupra capacității omului de a cunoaște realitatea și de a ajunge la adevăr. Teoria cunoașterii.

Antropologia - Știință care se ocupă cu studiul tipurilor omenești, din punct de vedere anatomic și psihologic și cu originile civilizației omenești.

Estetocă - care studiază legile și categoriile artei, considerată forma cea mai înaltă de creare și de receptare a frumosului.

Antropologia - Știință care se ocupă cu studiul tipurilor omenești, din punct de vedere anatomic și psihologic și cu originile civilizației omenești.

etică - Știință care se ocupă cu studiul teoretic al valorilor și al condiției umane, din perspectiva principiilor morale, și cu rolul acestora în viața socială.

Hermeneutică - Știință și artă a interpretării textelor vechi, în special biblice și exegeză. Știință a interpretării fenomenelor culturii spirituale.

Istoria Filosofiei - Istoria filozofiei reprezintă studiul ideilor și conceptelor filozofice, încadrate în diversele orientări, școli și curente care s-au succedat de-a lungul timpului.

Filosofia Istoriei - Filozofia istoriei este un domeniu al filozofiei în care dezbaterile se axează asupra naturii și sensului istoriei. Termenul a fost inventat de Voltaire. Filozofia istoriei și istoria filozofiei sunt două domenii distincte care nu trebuie confundate. Filosofia istoriei înseamnă a cuprinde istoria din perspectiva gândirii, iar istoria filozofiei este studiul dezvoltării ideilor filozofice.

Filosofia religiei - Studiază viața de după moarte, teism, pluralism religios, ateism, filosofie creștină, hindusă, islamică.

Filosofie socială - o ramură a filozofiei, concepută pentru a răspunde la întrebarea cu privire la ceea ce este societatea și locul ocupat de oameni în

ea.

Filosofie politică - o ramură a filozofiei care se ocupă cu studiul statului, guvernului, politicii, proprietății, dreptului și aplicarea codului legal prin coerciția autorității: ce sunt ele, de ce societatea are nevoie de ele, ce legitimează un guvern, ce drepturi și libertăți ar trebui acesta să protejeze și de ce, ce formă ar trebui să ia și de ce, ce este legea, și ce datorii au cetățenii față de un guvern legitim, și când poate fi răsturnat în mod legitim.

Funcțiile filosofiei

Sunday, October 4, 2020 10:10 PM

Funcția conceptuală - crează un ansamblu de : opinii, cunoștințe, valori, idei, convingeri .Datorită acestei funcții oamenii își crează o atitudine față de fenomenele realității obiective.

Funcția gnosiologică - răspunde la întrebările legate de cunoaștere, încearcă să dea răspuns la întrebarea dacă este posibilă cunoașterea principiului lumii. Gnoseologia se ocupă, de asemenea, de funcțiile cognitive ale limbajului, de formele și metodele cunoașterii științifice, de raportul între activitatea practică și cea teoretică, locul pe care îl ocupă cunoașterea în sistemul acțiunii sociale.

Funcția critică - o mișcare care vede în criticism drept principalul atribut al filozofiei; acesta considera criticismul drept analiza riguroasă a valorii și a limitelor capacității de cunoaștere drept condiție prealabilă a oricărei cercetări filosofice.

Funcția axiologică - Disciplină filozofică care se ocupă cu studiul sistematic al originii, esenței, clasificării, ierarhizării și funcției sociale a valorilor; teorie generală a valorilor.

Funcția educativ umanistică - Poziție filozofică care pune omul și valorile umane mai presus de orice, orientându-se în special asupra omului ca individ. Omul constituie astfel valoarea supremă, este un scop în sine și nu un mijloc. Umanismul implică un devotament pentru căutarea adevărului și moralității prin mijloace umane, în sprijinul intereselor acestora.

Funcția de prognoză - Prognozarea este practica formulării prognozelor și orientare un cercetarea științifică ce se ocupă cu elaborarea legităților și metodelor construirii prognozelor. În occident mai des se folosește noțiunea de futurologie. Fiecare știință odată cu funcția explicativă undeplinește și funcția de prezicere un domeniul său. Prognozarea ca teorie despre prognoze se dezvoltă pe baza științelor concrete și metodologia filozofică. Prognoza (din l.gr. "prognosis" - cunoaștere dinainte) - este o previziune științifică, bazată pe cunoașterea legităților

obiective și constă în descrierea concretizată a viitorului. Prognoza trebuie să răspundă la următoarele întrebări: ce real poate să se înlăptuiască, cînd trebuie de așteptat aceasta, ce forme poate căpăta viitorul și care este măsura probabilității realizării lui. Spre deosebire de trecut și prezent, viitorul atît în natură cît și în societate este nedeterminat, incert, neclar din motive că el nu există real.

CE este prietenia?

Lucretius: „Noi suntem fiecare dintre noi îngerii cu o singură aripă, și putem zbura îmbrățișând doar unul pe altul“

Seneca: „Prietenia beneficii întotdeauna, dragoste , uneori rănește.“

04.09.2020

Sunday, October 4, 2020 9:57 PM

"Nu vor absolvi cei mai buni, vor absolvi cei mai rezistenți" - Roșca
Veronica

ultimele state aparute pe harta politică

Sunday, October 4, 2020 10:13 PM

1. Sudanul de Sud 2011
2. Korsova 2008
3. Muntentegru 2006
4. Serbia 2006
5. Timor-ul de est

Popor - Totalitate a credincioșilor de același cult dintr-o țară, regiune, eparhie, parohie etc. în raport cu clericii lor.

Diasporă - Tradus din engleză "disperse", adică parte a poporului care se află peste hotarele țării.

10 valori - incalcate - sanctiuni

Sunday, October 4, 2020 10:14 PM

Unitatea convențională de amendă este egală cu 50 de lei.

1. Viața - Articolul 145. Omorul intenționat din Codul Penal - Omorul unei persoane - se pedepsește cu închisoare de la 8 la 15 ani.
2. Libertatea - Articolul 166. Privațiunea ilegală de libertate din codul Penal - (1) Privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, se pedepsește cu închisoare de pînă la 2 ani.
3. Egalitatea - Articolul 176. Încălcarea egalității în drepturi a cetățenilor din Codul Penal - Orice deosebire, excludere, restricție sau preferință în drepturi și în libertăți a persoanei, se pedepsește cu amendă în mărime de la 750 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, în toate cazurile cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.
4. Integritatea - Articolul 43. Răspunderea pentru lipsa integrității din LP82/2017 - (1) Lipsa integrității în sectorul public și în cel privat conduce la săvîrșirea actelor de corupție și a celor conexe acestora și atrage răspunderea, după caz, disciplinară, civilă, contravențională sau penală.
5. Identitate - Articolul 96 din Codul Contravențional Contravențional - furtul de identitate (de exemplu pe rețelele sociale) - infracțiuni - reproducerea neautorizată a fotografiei ; defăimare, lezarea onoarei și reputației profesionale - sancțiunile - persoana riscă sancțiune contravențională, compensarea bănească a prejudiciului moral cauzat stabilit printr-o eventuala hotărâre judecătorească.
6. Demnitatea - Articolul 328. Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu din C.P. - acțiuni (2) c) de tortură sau acțiuni care înjosesc demnitatea părții vătămate se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

18.09.2020

Sunday, October 4, 2020 10:15 PM

Republica Moldova a cunoscut toate 4 formele de republică.

Avem modelul constituției Române care se bazează pe constituția Franceză.

Tema pe acasa : De stabilit in partea speciala a codului special 10 valori si tipuri de infractiuni care pot atenta asupra lor. (Exemplu : viata = dam exemple de infractiuni + sanctiunile acestora , care atinge aceasta valoare)

02.10.2020

Sunday, October 4, 2020

10:15 PM

1. cine elaboreaza
2. pentru cine este elaborata
3. pedeapsa in urma acestei actiuni

tipuri de norme

religioase
morale
juridice
politice

tema pe acasa tabel diferente dintre normele de mai sus,

Norme

Criteriu / Norme	Religioase	Morale	Juridice	Politice
------------------	------------	--------	----------	----------

Normele religiei reprezintă norme sociale care reglementează conduita socială raportînd-o la voința divină.	Normele morale sînt norme sociale, care reglementează conduita socială, raportînd-o la bine și la rău. Morala identifică viciile și virtutea.	Normele juridice sînt norme sociale adoptate, stabilite și asigurate de către stat în vederea reglementării relațiilor sociale.		
---	---	---	--	--

mod de aparitie	spontan	spontan	organizat	organizat
-----------------	---------	---------	-----------	-----------

cui sunt adresate	oamenilor credinciosi	oricui / cui nui place sa gandeasca pentru el		
-------------------	-----------------------	---	--	--

cine le elaboreaza	oamenii religiosi	societatea	parlament, presedinte, guvern, ministri, autoritat	
--------------------	-------------------	------------	--	--

cum sunt transmise	in carti religioase	nescris	lege, decret, ordonanță, hotărâre de guvern, ordin al unui ministru, hotărâri și dispoziții a unei autorități	scris
--------------------	---------------------	---------	---	-------

pedepse in urma incalcarii	nu sunt	daca nu incalci in acelasi timp si vre-o lege	nu sunt	penale sau contraventionale
de stabilit echivalentul decalogului (celor 10 porunci) in norme juridice (de lege in norme juridice)				

„Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău.” - Dodon se crede important.

„Să nu ai alți dumnezei afară de mine.” - Poti obtine cetatenia rusiei si sa il ai si pe Putin.

Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeuului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.” - parca oamenii il mai iau in deradere pe dodon din cand in cand

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.” - Codul Muncii Articolul

98. Repartizarea timpului de muncă în cadrul săptămânii

(1) Repartizarea timpului de muncă în cadrul săptămânii este, de regulă, uniformă și constituie 8 ore pe zi, timp de 5 zile, cu două zile de repaus.

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău.” - Constituția RM Articolul 48. Familia (4) Copiii sînt obligați să aibă grijă de părinți și să le acorde ajutor.

„Să nu ucizi.” - Codul Penal Articolul 145. Omorul intenționat (1) Omorul unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 8 la 15 ani.

„Să nu preacurvești.” - Codul contravențional Articolul 89. Practicarea prostituției (1) Practicarea prostituției, adică satisfacerea dorinței sexuale a unei persoane prin orice metodă și/sau mijloace, contra plată, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau comunicațiilor electronice, se sancționează cu amendă de la 36 la 48 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore. (2)

Beneficierea de serviciile indicate la alin.(1) în schimbul oferirii sau promisiunii de a oferi recompensă persoanei care prestează asemenea servicii se sancționează cu amendă de la 24 la 36 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 20 la 40 de ore.

„Să nu furi.” - Codul contravențional Articolul 105. Sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului Sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului prin furt, însușire, delapidare, abuz de serviciu sau escrocherie se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.

„Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.” - Codul de procedura penală Articolul 64. Drepturile și obligațiile bănuțului (4) Bănuțul are dreptul să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgîndu-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa.

„Să nu poțtești casa aproapelui tău; să nu poțtești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.” -

de studiat articolul 74.

16.10.2020

Friday, October 16, 2020 9:51 AM

Deci dreptul constitutional este vazut ca o ramura de baza a sistemului de drept.

... DE acelasi izvor sau al dreptului tin deci tin chestiunile ce tin de statutul juridic al cetateanului. Legile organice care reglementeaza aspectul de existenta al puterii publice. Izvor al dreptului constitutional sunt Gasind in ele ceva important aplicativ ... practica altor state in reglementarea anumtor ... este preluata de republica moldova ... legislatia noastra nu este atat de rea , dreptul constitutional se afirma in republica moldova ca o ramura functionala. Raportul juridic reprezinta . Toti isi pot da seama ca aici este o varietate de relatii socieal reglemenate de In cadrul raportului juridic constitutional este fie detinatorul puterii de stat fie statull .

Generatorul puterii in tarile democratice este demonusul populatia.

In majoritatea statelor lumii poporul conduce prin reprezentanti , si ne dorim ca acestea sa fie cinstiti . Autoritatile publice , organinzatile social politice si cetatenii se manifesta ca persoane fizice sau persoane cu functii investite.

Strainii si apatrizii tot pot fi subiecti de drept atunci cand este vorba de obtinerea cetateniei republicii moldova.

Ce reprezinta dreptul constitutional ?

Pe langa ceea ce doamna rosca , nu ar fi rau daca la seminare am da prioritate intrebarilor ramase.

O idee ar fi ca aceste intrebari sa fie elaborate cu ajutorul suportului.

El crede ca fiecare cunoaste constitutia, daca cineva ii athletic sau dolofan

In majoritatea statelor lumii constitutiile sunt scrise , sunt si cazuri cand constitutiile sunt nescrise

Este mai bine ca legea sa nu fie scrisa dar sa functioneze decat sa fie scrisa dar sa nu functioneze .

Moldova are o anumita experienta constitutională , actualmente republica moldova are constitutia adoptata in 1974 , ea este produsul savantilor nostri.

Avem o constitutie nu cea mai rea , anumite greseli legate de limba , vremea le va areanja pe toate,

De gasit momente interesante din constitutie

Constitutia din punct de vedere structural are 7 titluri

Nu total de articole 143 , cele 143 de articole vizeaza toate aspectele statului republicii moldova. In titlul I sunt principiile generale.

Constitutia percepe drepturile si libertatilor

Noi de cele mai multe ori insitam asupra drepturilor si libertatile

Atitudinea fata de mediul inconjurator a fost

Ocrotirea monumentelor ,

Tema pe acasa pentru seminar

Friday, October 16, 2020 7:28 PM

1. EVIDENȚIAȚI ESENȚA ȘI IMPORTANȚA:

Declarația de Suveranitate 23 iunie 1990

Prevede că teritoriul unui stat poate fi supus unei singure suveranități. Suveranitatea aparține statului ea nu poate fi atribuită din afară. Un stat suveran nu poate fi fragmentat. Suveranitatea nu poate fi cedată. Este importantă deoarece alte state nu pot pretinde la teritoriul statului nostru.

Declarația de Independență 27 august 1991

Prevede că statul nostru este independent. Prin această declarație statul nostru s-a eliberat din URSS.

2. RELIEFAȚI PRINCIPALELE Dezavantaje (crize politice) si avantaje ale formelor de guvernământ (nu-i obligatoriu)

Monarhie:

D- toată puterea se află în mâinile unei singure persoane.

D- tronul se moștenește , nu se obține prin vre-un merit.

A- deciziile se iau rapid fără conflicte.

Dictatură:

A- puterea este centralizată

A- o singură persoană deține toată puterea, și este mai puțin haos.

D- de obicei cetățenii sunt abuzați și drepturile lor încălcate.

D- dacă cetățenii s-ar revolta , dictatorul ar putea pune forțele militare să folosească arme contra propriilor cetățeni.

Teocrație:

D- Conducătorul statului este și lider spiritual.

D- În acest stat există o singură religie

D- cetățenii de altă religie pot fi abuzați și discriminați

A- Liderul ia decizii conform valorilor cetățenilor

Democrație parlamentară:

A- poporul este reprezentat

D- puterea executivă și legislativă nu sunt separate

Democrație prezidențială:

A- președintele este ales de oameni

A- puterea executivă și cea legislativă sunt separate

A- este un sistem de guvernare mai stabil

D- este aproape imposibil să scapi de președinte

D- Unii președinți pot stabili dictaturi

3. Evoluția formei de guvernământ a RM – ESEU

1990-1991 parlamentară

1991-1994 prezidențială

1994 – 2000 semiprezidențială

2000- prezent parlamentara

De-a lungul istoriei Republica Moldova a cunoscut toate forme de republică. Însă o persoană înțeleaptă a afirmat că nici una din aceste forme de guvernământ nu este potrivită pentru țara noastră fiind că moldovenii pot exploata neajunsurile oricărui sistem de guvernare pentru beneficii personale.

Primii doi președinți ai Republicii Moldova au fost aleși de popor deci între 1990 și 2001 Republica Moldova a fost republică prezidențială. Specificul acestei republici este că cetățenii își aleg președintele. Acești președinți nu s-au remarcat prin nimic, probabil că cei născuți după 2001 nu au auzit de ei.

Din 2001 până în 2016 Republica Moldova a fost republică parlamentară, ceea ce s-a dovedit a fi un lucru destul de rău fiind că parlamentul timp de trei ani nu a putut alege un președinte definitiv astfel Republica Moldova a avut trei președinți diferiți între 2009 și 2012. În cadrul republicii parlamentare cetățenii aleg membrii parlamentului adică deputații ca să îi reprezinte. Republica parlamentară a fost prima formă de guvernământ care a fost aleasă după obținerea independenței.

În 2016 în Republica Moldova au avut loc alegeri prezidențiale și s-au ales și deputații deci de atunci până în prezent Republica Moldova este Republică semiprezidențială sau mixtă.

În opinia mea o formă de guvernare mai bună ar fi ceva bazat pe democrația directă, fiind că în zilele de azi putem folosi tehnologii moderne pentru a comunica la distanțe mari, iar luarea în considerare a opiniilor fiecărui cetățean ar fi mai realizabile decât câteva secole în urmă.

5. exemple de RP democratice, autoritare si totalitare.

Republici prezidențiale:

Azerbaidjan, Afganistan, Croația, Egipt, Georgia,

Republică parlamentară:

Singapore, San Marino, Polonia, Latvia, Irlanda, Ungaria

Republică teocratică:

Iran,

Federație:

Belgia, Brazilia, Canada, Germania, Irak, Rusia

Dictatură:

Belarusia, China, Cuba, Laos, Vietnam,

6. este RM un Stat de Drept

Cea mai simplă definiție a statului de drept ar fi: stat în care domnește dreptul, în care toți sunt egali în fața legii, în care nimeni, nici chiar statul nu este mai presus de lege. Deci oficial statul nostru este un stat

de drept deși probabil că cu toții am auzit de situații în care cineva a fost defavorizat, sau legile nu au fost respectate iar persoana care nu le-a respectat nu a fost pedepsită.

7. de cât stat avem nevoie

Noi nu avem nevoie de atât de mult stat, nici o formă de guvernământ nu este perfectă, atât cele de dreapta cât cele de mijloc și stânga. Drepturile oricui pot fi încălcate în orice stat, am putut observa acest lucru recent atât în SUA cât și în Belarusia. De aceea părerea mea este că statul ar trebui să fie limitat în ceea ce poate face cu cetățenii lui.

Tema mea!!! Tema pe acasa seminar 16.10 >

Saturday, October 17, 2020 3:19 PM

De la tema 2 de citit teoria pana la p 4 sau 10

P4 -

Sarcina 1,2

Analizati principiile fundamentale constitutionale

Principiile ramurale

Cod penal

Civil

Muncii

De identificat 10 valori protejate de acest cod

Sarcina de echipa

Sa se refere doar la o singura

P6 sarcina de echipa

15,16,17 de analizat codul penal si

De venit cu norme morale religioase ,morale, juridice de raspuns

Cine a elaborato, cui se adreseaza ..

Al meu si a lui Petru altuhov

Sarcina de echipa

Echivalentul dintre cele 10 porunci si normele juridice

Sarcina comuna p 10

Trebuie sa analizam diverse norme si sa vedem rolul lor

27.11.2020 curs dreptul civil

Friday, November 27, 2020 9:55 AM

Dreptul civil devine mai complex cu cat civilizatia devine mai complexa. Chiar si sin 2020 avem insitutii de drept civil cu denumirea pastrata de la romani

30.10.2020

Friday, October 30, 2020 9:51 AM

Ce o fost data trecuta ca tema aseia o fost importanta

Dreptul consitutional - este importanta datorita raporturilor de drept

Toate normele juridice se bazeaza pe normele constitutionale

Dreptul consitutional inglobeaza elemente din toate ramurile dreptului

Izvor de drept - resursa unde gasim normele de drept (constitutie, declaratia de independenta)

Limba de stat este romana fiind ca este scris in declaratia de independenta care are prioritate fata de constitutie.

Odata la patru ani poporului I se intoarce toata puterea.

Poporul are drept de revocare, dar la noi nu putem revoca deputatii putem doar primarul si presedintele.

Poporul pate sa isi arate puterea prin revolte.

Statul trebuie sa fie reprezentat fizic de cineva. Presedintele reprezinta statul.

Intro democratie reprezentativa partidele reprezinta oamenii.

Partidele ar trebui sa aiba o ideologie pe care sa o sustina.

Pe stat nu ii intereseaza apatrizii si ceilalti.

Inu usa a fost adoptata prima constitutie odata demult. In unele state constitutiile nu sunt scrise adica ei le tin minte in loc sa le cumpere cu 18 lei. Exista constituii rigide si flexibile. Constitutiile flexibile pot fi modificate mai usor, noi avem constitutie flexibila. In 2010 2011 planuiau adoptarea unei noi constitutii. Pe teritoriul RM au mai fost aplicate si alte constitutii. Constitutia noastra este una moderna.

Revizuirea constitutiei poate fi initiata de cel putin 200000 de cetateni din cel putin jumatate din raioane sau 20000 de semnaturi. O treime din deputatii din parlament. Guvernul.

17.9.2020

Sunday, October 4, 2020 9:58 PM

Vocabulary:

Socket - priză

fuzzy - gazată

plain - plată

homework : interesting engeneering one presentation focused on new words,

revise present simple, present continuous, state verbs, p 144

Write 10 things that happen in every minute in the world

things that happen in every minute

Sunday, October 4, 2020 10:16 PM

between 8,000 and 10,000 aircraft are in air
About 65,000 barrels of oil are used
40 firearms are sold in the US
300,000 tons of ice melts in Antarctica
McDonald's sells 4,500 burgers
1,389 Uber rides are ordered electronically
113 children are born into poverty
12,054 gallons of wine are drunk
400 hours of videos are uploaded to YouTube
2,500 tons of garbage is generated
0.15 plant or animal species disappear
2,709 smartphones are sold

24.9.2020

Sunday, October 4, 2020 10:17 PM

exercise 6 p 13

Rita

1. workday - Rita is an traffic warden. She sometimes give fines sometimes don't. She often isn't excited about hers job. She doesn't earn a lot because hers job become miningless with the decvelopment of technology.

2. Now - She quit her her job to be a cook for some orphan children. Now he feels that she is a good person and is happier.

Gerald

1. is an footbal coach. He usually trains the same team for a long period of time. He dont earn as much as other coaches because noone knows him. He hope to be the coach of a famous team.

2. Now he is in a vacation at the sea side. He is dreaming that his team will improve overnight while he is relaxing on the beach. But that isn't gonna happen , thats why whe will get drunk.

Tony and peggy

1. they are organic farmers and are trying to rise healthy animals for food. Even if this organic food is more expensive they dont make a lot because they cant produce large amounts of organic food in a short time.

2. now they are philosophyng with some of their friends that even if their food is organic it doesnt change much becouse our lifes are a lot better and longer than lifes of our ancestors.

concernive speaking

describe a scuccessfull person describe him

Kit Harington,

is an English actor and producer. Born in London, Harington studied at the Royal Central School of Speech & Drama. While still at drama school, he made his professional acting debut with the lead role of Albert Narracott in the critically acclaimed West End play War Horse at the National Theatre. In 2011, Harington rose to prominence for his breakthrough role as Jon Snow in the HBO fantasy television series Game of Thrones (2011–2019),

which brought him international recognition and several accolades, including a Golden Globe nomination for Best Actor – Television Series Drama in 2019 and two Primetime Emmy Award nominations for Outstanding Supporting Actor in a Drama Series in 2016 and Outstanding Lead Actor in a Drama Series in 2019.

After War Horse, Harington auditioned for and landed his first television role as Jon Snow in the series Game of Thrones. The show debuted in 2011 to great critical acclaim and was quickly picked up by the network for a second season.

07.10.2020 homework

Sunday, October 4, 2020 10:17 PM

Homework

Interesting Facts About Trees

- ✓ Trees are the longest living species on earth – the oldest tree on the planet is thought to be over 5000 years old.
- ✓ Trees help improve water quality by filtering rainfall.
- ✓ There are over 60,000 known tree species on the planet.
- ✓ Two mature trees can provide enough oxygen for a family of four.
- ✓ Trees help to reduce noise, air and water pollution.
- ✓ A large oak tree can drink over 350 litres of water a day.
- ✓ Pine trees grow on six of seven continents, with Antarctica being the only one left out.
- Trees in the landscape relax us, lower heart rates, and reduce stress.
- ✓ Trees cool down hot cities

Describe a famous sportsman or sportswoman

Hafthor Bjornsson

Is an Icelandic former professional strongman and actor. He is the first person to have won the Arnold Strongman Classic, Europe's Strongest Man and World's Strongest Man in the same calendar year.

Height 2.06 m, Weight 205 kg

Because he is a good sportsman he was selected to play Gregor "The Mountain" Clegane in GoT.

His basketball career started in 2004 and ended in 2008 due to an ankle injury.

On 2 May 2020, Hafþór deadlifted 501 kilograms (1,105 lb) under strongman rules at his gym in Iceland. This achievement was televised live by ESPN, and surpassed Eddie Hall's strongman deadlift record of 500 kilograms (1,102 lb) set in 2016.

In 2015 he became World's Strongest Viking during The World's Strongest Viking competition in Norway where he was able to carry a 649 kg (1,433 pound) log for five steps. By achieving this he broke a 1000 year-old record.

homework 15.10.2020

Thursday, October 8, 2020 12:55 PM

Narrative tenses

Past simple

Past perfect

Past continuous

P 157 pe derost / byhart

Form

Subject + past tense

*He **went** to the station.*

Subject + be (past) + verb -ing

*He **was going** to the station.*

Subject + had + past participle

*He **had gone** to the station.*

Subject + had + been + verb -ing

*He **had been going** to the station.*

What are narrative tenses?

Narrative tenses are used to talk about **past events** and to **tell stories**

Narrative tenses are **four tenses** that we often use for talking about past events.

The most common of these is the **past simple**.

The other three tenses, the **past continuous**, the **past perfect simple** and the **past perfect continuous**, can help us to say what we want more efficiently.

It is useful to look at these tenses together in the context of the function **narrating** - relating past events.

Narrative tenses in a written story

Narrative tenses in a written story

Narrative tenses are **common in written stories**, especially when they describe **action**

Bond **opened** the door very slowly, **looked** carefully around the room and **walked** in. The window **was** open and the curtains **were blowing** in the wind. Clearly someone **had left** in a hurry.

Past simple

opened, looked, walked, was

Past continuous

were blowing

Past perfect

had left

The first three verbs - **opened**, **looked** and **walked** - are a **sequence**: they are written in the order that the actions took place. We know this because they are in the **past simple**.

The past continuous verb, **were blowing**, shows an action in progress: the curtains started blowing before he walked into the room and continued to blow while he was there.

The last verb, **had left**, shows an action that happened *before* he walked in.

If we used the past simple for the last verb, the meaning would be different:

*The window was open, the curtains were blowing. Someone **left** in a hurry.*

This suggests that the person left *after* Bond walked in.

Narrative tenses in conversation

Narrative tenses are **common in conversation** when we talk about past experiences

David: I **saw** a UFO once. Well, I think it **was** one.

Carol: Oh yeah?

David: Yeah, really. I **was** in the country - in Yorkshire - on the moors...

Carol: What **were you doing** there?

David: Oh, I **was visiting** some friends. They'd **rented** a cottage and we'd **gone** to stay with them.

Past simple

saw, was

Past continuous

(What) were (you) doing? was visiting

Past perfect

they'd rented, we'd gone

The first verb **saw** is used in an introductory sentence.

The verb **was visiting** shows an action that started before the event (seeing the UFO) happened and was in progress. It is **background information**.

The verbs **had rented** and **had gone** show actions that happened before the main event. They are also background information,

Final mark

Thursday, October 15, 2020

11:31 AM

Activiti 15

Homework 15

Attestation 30

Exam 40

Vocabulary

Thursday, October 15, 2020

11:44 AM

To eat like a horse - to eat much

Burglar - thief that steals from houses

Tune - melody

Tune - to adjust an musical instrument

Spinster - fata batrana namaritata

15 10 2020

Thursday, October 15, 2020

12:33 PM

Ex3

- A. Agata Christie wrote many famous novels.
- B. I couldn't put the book down until I had read the last chapter.
- C. I don't know the words of the song but I can hum the tune.
- D. The only instrument I can play is the piano.
- E. Picaso often drew unusual drawings of his girlfriends.
- F. The biography of Princess Diana was written by the jurnalist, Andrew Morton.
- G. Orchestra / tuning
- H. Plays / orchestra
- I. Drew / sketch

Homework

Describe your favorite writer(din orice tara) / curiosities about him / everything you want / but to speek fluently / document pdf / word

P 127 students book tapescript 15

P 20-21 comprehensive check

P157 revise words

Homework 29 10 2020

Thursday, October 22, 2020 12:41 PM

Presentation about at least 7 painters
To describe a famous singer
+ writerul de data trecuta

ClassWork 29.10.2020

Thursday, October 29, 2020

12:17 PM

Homework

To revise all 3 units for the next lesson when we will have an test.
Tate verbele si prostiile selea in engleza
Verbe iregulate
Gramatica

12.11.2020

Thursday, November 12, 2020

11:28 AM

Homework

Wednesday, November 18, 2020

8:49 PM

Ex2

- A. has to; don't have to
- B. Had to be; have to
- C. I can't see the small print very well. I think I will have to wear glasses soon.
- D. Nobdy enjoys to have to get up at five o'clock in the morning.
- E. Do we have to have any vaccination before we go to barbados?
- F. Did your grandmother had to leave school when she was only fourteen?
- G. You have to be a millionare to shop in Harrrods but it helps!
- H. If I fail my exam, ____ I will have to take it again?

Ex3

- 1.
 - A. The trafic warden on an street.
 - B. The waiter in a restaurant
 - C. the customs officer in customs
 - D. The librarian in an library
 - E. The pilot in a rocket
 - F. The prisoner in the dungeon
- 2.
 - A. A hospital
You cant take off you'r mask
You can visit your relatives
 - B. A museum
You are allowed to get bored
You can't touch anything you see, except the floor
 - C. A swimming pool
You are allowed to swim
I think you aren't allowed to bring your pirania with you
 - D. A park
You are allowed to ride a bicycle
You are't allowed to trash the place

Ex 4

Jack and daughter

- Dad, can I have the caar tonight?
- No, you can't. I need it.

- But I'm taking Dave to see his girlfriend in hospital!
- I told you. I need it.
- Oh, please! He won't be able to go if I don't give him a lift.
- All right. I suppose I can walk. The exercise will do me good.
- Thanks a lot, dad. I won't be late back.

Sam and Anna

- Anna? Have you got a minute? Can I have a word?
- Yes, what is it?
- You know my father is having problems with his legs and he can't walk. Well, he needs to go into hospital next week, and I was wondering if I could have the day off.
- Well, it's not a very convenient time at the moment. We're very busy.
- I know we're busy, but he won't be able to get to the hospital if I don't take him.
- Well, if that's the case then you must take him, of course.
- That's very kind. Thank you very much. I'm very grateful.

Reproducere reprezinta un proces reinitiat de productie care se poate manifesta prin 3 forme :

1. reproducere simpla - ce prevede un proces de productie neschimbat (daca in primul trimestru am produs 1000 de bunuri inseamna ca in al doilea trimestru tot 1000 de bunuri)
2. Reproducere restransa - atunci cand volumul produsului fabricat se micsoareaza comparativ cu trimestrul precedent (in primul trimestru 1000 de bunuri iar in al doilea trimestru 800 de bunuri)
3. Reproducerea largita - atunci cand in procesul de productie are loc o majorare a volumului fabricat (1 trimestru 1000 de bunuri , 2 trimestru 1200 bunuri)

Teoria economica se bazeaza pe studierea relatiilor economice care apar intre oameni, in procesul de utilizare evidentiat eficienta a resurselor economice limitate, studierea categoriilor si legilor economice si studierea modelelor si sistemelor economice

!!! Eficienta - reprezinta obtinerea rezultatelor maxime cu cheltuieli minime de bani de resurse de energie de timp.

prezentare

Rolul economic in modelarea activitatii lumii moderne

Mercantilismul ca etapa premodernizatoare de dezvoltare a teoriei economice

Principalele contributii ale lui adam smith

Metodele de cercetare categoriile si legile economice